

การศึกษาเปรียบเทียบความหมายและวิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี

ปริญญาโท

ของ

ซอนเคียง ฮัน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ตุลาคม 2546

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาเปรียบเทียบความหมายและวิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี

บทคัดย่อ
ของ
ชอนเคียง ฮัน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
ตุลาคม 2546

ซอนเคียง ฮัน. (2546), การศึกษาเปรียบเทียบความหมายและวิธีการใช้คำหลังกริยาใน

ภาษาไทยกับภาษาเกาหลี. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ไพบุลย์ ดวงจันทร์, อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร

ปรินูญานิพนธ์นี้ มีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ 1. เพื่อวิเคราะห์ความหมายของคำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี 2. เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายของคำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี ทั้งในด้านความเหมือน ความคล้าย และความต่าง 3. เพื่อวิเคราะห์วิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลีโดยใช้ข้อมูลคำหลังกริยาในภาษาไทย

จำนวน 11 คำ ได้แก่ ไป มา ขึ้น ลง เสีย ไว้ ให้ ดู เข้า ออก เอา และคำหลังกริยาในภาษาเกาหลี จำนวน 13 คำ ได้แก่ 가다 /ga-da/ (ไป), 오다 /?o-da/ (มา), 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง), 버리다 /bo-ri-da/ (เสีย), 두다 /du-da/ และ 놓다 /not-tha/ (ไว้), 주다 /ju-da/ (ให้), 보다 /bo-da/ (ดู) 내다 /nae-da/, 대다 /dae-da/, -고 있다 /-go ?it-ta/, -어 있다 /-?o ?it-ta/, -고 싶다 /-go sip-ta/ และได้ใช้วิธีการทางภาษาศาสตร์เปรียบเทียบและภาษาศาสตร์โครงสร้างในการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาพบว่า ความหมายของคำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี มีความหมายสัมพันธ์กับความหมายประจำคำแต่ละคำ กล่าวคือ ความหมายของคำหลังกริยาส่วนใหญ่จะเป็นส่วนหนึ่งในหลายความหมายของความหมายประจำคำนั้น แต่คำหลังกริยาบางคำอาจมีความหมายที่ไม่เกี่ยวข้องกับความหมายประจำคำ แสดงความหมายทางไวยากรณ์เท่านั้น

ด้านวิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายคำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลีมีความสอดคล้องกับข้อสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ มีทั้งความเหมือน ความคล้าย และความต่าง คำหลังกริยาในภาษาไทยจำนวน 11 คำ ในจำนวนนี้เหมือนกันหรือใกล้เคียงกับคำหลังกริยาในภาษาเกาหลี 8 คำ ได้แก่ ไป มา ขึ้น ลง เสีย ไว้ ให้ ดู และที่ไม่มีในภาษาเกาหลี 3 คำ ได้แก่ เข้า ออก เอา คำหลังกริยาในภาษาเกาหลีจำนวน 13 คำในจำนวนนี้ที่เหมือนกับคำหลังกริยาในภาษาไทย 8 คำ ได้แก่ 가다 /ga-da/ (ไป), 오다 /?o-da/ (มา), 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง), 버리다 /bo-ri-da/ (เสีย), 두다 /du-da/ และ 놓다 /not-tha/ (ไว้), 주다 /ju-da/ (ให้), 보다 /bo-da/ (ดู) และที่ไม่มีในภาษาไทย 5 คำ ได้แก่ 내다 /nae-da/, 대다 /dae-da/, -고 있다 /-go ?it-ta/, -어 있다 /-?o ?it-ta/, -고 싶다 /-go sip-ta/

ด้านวิเคราะห์วิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลีได้เกณฑ์การปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คำวิเศษณ์ และปริบทเป็นสำคัญ คำหลังกริยาของทั้ง 2 ภาษาจะปรากฏตามลำพัง จะต้องปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักเสมอ ส่วนคำหลังกริยาภาษาเกาหลียังต้องใช้เกณฑ์พิจารณาการปรากฏร่วมกับตัวเชื่อมที่เรียกว่า 후缀어미 (Conjunctive suffix) ด้วย ซึ่งพบว่าคำหลังกริยาของทั้ง 2 ภาษาจะไม่ปรากฏตามลำพัง จะต้องปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักเสมอ

A COMPARATIVE STUDY OF THE MEANING AND USE OF SUBSIDIARY VERBS IN
THAI AND KOREAN

AN ABSTRACT

By

SUNKYOUNG HAN

Presented in partial fulfillment of the requirements

for the Master of Arts degree in Thai

at Srinakharinwirot University

October 2003

SunKyoung Han. (2003). A Comparative Study of the Meaning and Use of the
Subsidiary Verbs in Thai and Korean. Master Thesis, M.A. (Thai). Bangkok :
Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc.Prof.
Phaibun Dungjan, Prof. Phattanee Jotikasthira

This thesis has 3 objectives which are 1. To analyze the meaning of the
Subsidiary Verbs in Thai and Korean. 2. To analyze and compare the meaning of the
Subsidiary Verbs in Thai and Korean, in terms of the sameness, similarity, and
difference. 3. To analyze the use of the Subsidiary Verbs in Thai and Korean.

The Subsidiary Verbs used in this study consist of 11 words in Thai : pai, ma,
kheun, long, sia, wai, hai, du, khao, ok, ao. and 13 words in Korean : /ga-da/ (pai), /ʔo-
da/ (ma), /ji-da/ (kheun /long), /bo-ri-da/ (sia), /du-da/ (wai), /not-tha/ (wai), /ju-da/ (hai),
/bo-da/ (du), /nae-da/, /dae-da/, /-go ʔit-ta/, /-ʔo ʔit-ta/, /-go sip-ta/

From the study, it is found that the meaning of the Subsidiary Verbs in Thai and
Korean is related to the meaning of each word, that is, most of the meaning of the
Subsidiary Verbs in Thai and Korean are the parts of several meanings of those words or
some meanings may not be related to the meanings of those words which show the
grammatical meanings only.

From the total number of Subsidiary verbs studied, 8 verbs in Korean and Thai
fall into the category of sameness and similarity : /ga-da/ (pai), /ʔo-da/ (ma), /ji-da/
(kheun/long), /bo-ri-da/ (sia), /du-da/ (wai), /not-tha/ (wai), /ju-da/ (hai), /bo-da/ (du). 3
Thai verbs fall into the category of difference : khao, ok, ao. 5 Korean verbs fall into the
category of difference : /nae-da/, /dae-da/, /-go ʔit-ta/, /-ʔo ʔit-ta/, /-go sip-ta/. 3 Thai
verbs and 5 Korean verbs do not lend themselves to a comparative study as they do not
exist in the other language – thus comparison is impossible.

On analysis Subsidiary Verbs in Thai and Korean are always found with the
main verbs and are usually found with adverbs, depending on the context. The
Subsidiary Verbs in Korean are considered and found to have a conjunction called the
“Conjunctive suffix”

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาเปรียบเทียบความหมายและวิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี

ของ
นางสาวซอน เคียง ฮัน

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาโทมหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่ พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ไพบุลย์ ดวงจันทร์)

..... กรรมการ
(อาจารย์พัชนี โชติกเสถียร)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์จินตนา พุทฺธเมตะ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์มิรา ประชาบาล)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ไพบุลย์ ดวงจันทร์ อาจารย์พัชนี โชติกเสถียร และคณะกรรมการควบคุม ปริญญานิพนธ์ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำงานวิจัยนี้ทุก ขั้นตอน ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในเนื้อหาและภาษาอย่างละเอียดด้วยความอดทนยิ่ง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์จินตนา พุทธเมตตา และอาจารย์มิรา ประชาบาลที่ให้ความกรุณารับเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม และได้ให้คำแนะนำอันช่วยให้ปริญญานิพนธ์ ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร.ฮวันซึง ฌองส์ที่ช่วยแก้ไขภาษาในการ แปลภาษาเกาหลี

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา พี่ชาย พี่สะใภ้ และน้องชายที่ให้ความรัก ความเมตตา ความห่วงใย และกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา และอีกทั้งรุ่นพี่ รุ่นน้อง เพื่อน และชาว เกาหลีในเมืองไทยที่คอยเป็นห่วงเป็นใย ดูแลกันมาตลอด ทำยสุดขอขอบคุณนายมิตรชัย กุลแสงเจริญ และเพื่อนๆ ชาวเกาหลีที่ให้กำลังใจจนประสบความสำเร็จ

ชอนเคียง ฮัน

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
	ข้อตกลงเบื้องต้น	3
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
	สมมติฐานในการวิจัย	5
	วิธีดำเนินการวิจัย	5
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้อง	6
2	วิเคราะห์ความหมายของคำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี.....	14
	ความหมายของคำหลังกริยาในภาษาไทย	14
	คำหลังกริยา ไป	14
	คำหลังกริยา มา	16
	คำหลังกริยา ขึ้น	17
	คำหลังกริยา ลง	19
	คำหลังกริยา เสีย	21
	คำหลังกริยา ไว้	22
	คำหลังกริยา ให้	22
	คำหลังกริยา ดู	23
	คำหลังกริยา เข้า	24
	คำหลังกริยา ออก	24
	คำหลังกริยา เอา	25
	ความหมายของคำหลังกริยาในภาษาเกาหลี	25
	คำหลังกริยา 가다/ga-da/	26

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
	คำหลังกริยา <u>오다</u> /?o-da/	28
	คำหลังกริยา <u>지다</u> /ji-da/	29
	คำหลังกริยา <u>버리다</u> /bo-ri-da/	32
	คำหลังกริยา <u>두다</u> /du-da/	33
	คำหลังกริยา <u>놓다</u> /not-tha/	33
	คำหลังกริยา <u>주다</u> /ju-da/	35
	คำหลังกริยา <u>보다</u> /bo-da/	36
	คำหลังกริยา <u>내다</u> /nae-da/	38
	คำหลังกริยา <u>대다</u> /dae-da/	39
	คำหลังกริยา <u>-고 있다</u> /-go ?it-ta/	40
	คำหลังกริยา <u>-어 있다</u> /-?o ?it-ta/	42
	คำหลังกริยา <u>-고 싶다</u> /-go sip-ta/	42
3	เปรียบเทียบความหมายของคำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี.....	44
	คำหลังกริยา <u>ไป</u> ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา <u>가다</u> /ga-da/ (ไป) ในภาษาเกาหลี	
	44
	คำหลังกริยา <u>มา</u> ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา <u>오다</u> /?o-da/ (มา) ในภาษาเกาหลี	
	47
	คำหลังกริยา <u>ขึ้น</u> ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา <u>지다</u> /ji-da/ (ขึ้น/ลง) ในภาษาเกาหลี	
	48
	คำหลังกริยา <u>ลง</u> ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา <u>지다</u> /ji-da/ (ขึ้น/ลง) ในภาษาเกาหลี	
	51
	คำหลังกริยา <u>เสีย</u> ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา <u>버리다</u> /bo-ri-da/ (เสีย) ในภาษา	
	เกาหลี	55
	คำหลังกริยา <u>ไว้</u> ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา <u>두다</u> /du-da/ กับ <u>놓다</u> /not-tha/ (ไว้)	
	ในภาษาเกาหลี	56
	คำหลังกริยา <u>ให้</u> ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา <u>주다</u> /ju-da/ (ให้) ในภาษาเกาหลี	

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
.....	58
คำหลังกริยา <u>ดู</u> ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา <u>보다/bo-da/(ดู)</u> ในภาษาเกาหลี	60
.....	60
คำหลังกริยา <u>เข้า</u> ในภาษาไทย	62
คำหลังกริยา <u>ออก</u> ในภาษาไทย	63
คำหลังกริยา <u>เอา</u> ในภาษาไทย	64
คำหลังกริยา <u>내다/nae-da/</u> ในภาษาเกาหลี	64
คำหลังกริยา <u>대다/dae-da/</u> ในภาษาเกาหลี	65
คำหลังกริยา <u>-고 있다/-go ?it-ta/</u> ในภาษาเกาหลี	66
คำหลังกริยา <u>-어 있다/-?o ?it-ta/</u> ในภาษาเกาหลี	68
คำหลังกริยา <u>-고 싶다/-go sip-ta/</u> ในภาษาเกาหลี	69
4 วิเคราะห์วิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี	70
วิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทย	70
วิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาเกาหลี	81
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	106
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	107
อภิปรายผล.....	114
ข้อเสนอแนะ.....	115
บรรณานุกรม	116
ประวัติย่อผู้วิจัย	119

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยกับประเทศเกาหลีใต้เป็นประเทศที่ตั้งอยู่ในทวีปเอเชีย กล่าวคือ ประเทศไทยตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และประเทศเกาหลีใต้ตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออกเหนือ มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่บอกได้ว่าประเทศทั้งสองมีความสัมพันธ์กันมาตั้งแต่คริสตศตวรรษที่ 14 ในสมัยอยุธยา ซึ่งสมัยนั้นประเทศไทยได้ส่งเรือไปค้าขายแถบประเทศจีน ประเทศเกาหลี รวมถึงประเทศญี่ปุ่น หลังจากนั้นก็ยังมีความสัมพันธ์กันมาโดยตลอด จนถึงสมัยสงครามเกาหลีระหว่างปี พ.ศ. 2493-2496 สมัยนั้นไทยได้ส่งทหารไปช่วยรบด้วย (วิชชุ เวชชาชีวะ.2542:1) หลังจากนั้นประเทศทั้งสองนอกจากจะมีความสัมพันธ์ทางการทหารกันแล้ว ยังได้ขยายความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม รวมถึงด้านวิชาการและการศึกษา จนกระทั่งปัจจุบันนี้ประชาชนของทั้งสองประเทศนิยมเรียนรู้ภาษาของกันและกันมากขึ้นตามลำดับ แม้ว่าภาษาไทยกับภาษาเกาหลีเป็นภาษาคนละตระกูลกันก็ตาม

ภาษาไทยเป็นภาษาในตระกูลไท (Tai Language Family) นิยมเรียงลำดับคำจากประธาน-กริยา-กรรม-คำหลังกริยา เช่น ผมเก็บเงินไว้ ส่วนภาษาเกาหลีเป็นภาษาในตระกูลอัลเทอิก (Altaic Language Family) ซึ่งนิยมเรียงลำดับคำจากประธาน-กรรม-กริยา-คำหลังกริยา เช่น 나는 돈을 모아 두다. - ผมเงินเก็บไว้ (ผมเก็บเงินไว้) เป็นต้น

ในด้านการใช้คำ ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ทั้งภาษาไทยและภาษาเกาหลีมีคำบางคำสามารถทำหน้าที่ได้หลายอย่าง โดยที่มีความหมายเกี่ยวข้องกันอยู่ โดยเฉพาะคำที่ใช้เป็นคำหลังกริยา พินพา บำรุงสุข (2515:1)¹ ได้อธิบายคำ ไป ในภาษาไทยว่า อาจปรากฏเป็นคำหลังกริยา คำหน้ากริยา คำกริยากรรม และคำกริยากรรม เช่น

- ตัวอย่าง
1. เธอ รีบ เอา ตะกร้า นี้ ไป เร็ว ๆ (ไม่ลงเสียงหนัก)
 2. เธอ อย่า ไป บ่น ให้ เหนื่อย เลย (ไม่ลงเสียงหนัก)
 3. เพื่อน ไป แล้ว (ลงเสียงหนัก)
 4. แม่ ไป ตลาด แล้ว (ลงเสียงหนัก)

¹ผู้วิจัยจะกล่าวถึงงานวิจัยของพินพา บำรุงสุขอีกครั้งหนึ่งในหัวข้อเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เห็นได้ว่าคำว่า ไป ในตัวอย่าง 1. เป็นคำหลังกริยา ตัวอย่าง 2. เป็นคำหน้ากริยา แต่ตัวอย่าง 3. และ 4. คำว่า ไป ทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลัก คือตัวอย่าง 3. เป็นคำกริยากรรม ตัวอย่าง 4. เป็นคำกริยากรรม

ส่วนภาษาเกาหลีก็มีคำในลักษณะเดียวกันนี้ คือคำที่ปรากฏหลังคำกริยาสามารถทำหน้าที่ได้หลายอย่าง เช่น

ตัวอย่าง 1. 청소를 다 해 간다.

청소	를	다	해	<u>간다.</u>
ความสะอาด	หน่วยคำนับชักรวมตรง	ทั้งหมด	ทำ	<u>ไป</u>

“ทำความสะอาดไปทั้งหมด”

2. 순정이는 운동장으로 간다.

순정이	는	운동장	으로	<u>간다.</u>
ซุนจอง	หน่วยคำนับชั้ประธาน	สนามกีฬา	หน่วยคำนับชั้บอกสถานที่	<u>ไป</u>

“ซุนจองไปสนามกีฬา”

จากตัวอย่าง เห็นได้ว่า คำว่า 간다 (가다,ไป) ในตัวอย่าง 1. เป็นคำหลังกริยาบอกการกระทำที่ยังดำเนินอยู่ ในตัวอย่างนี้คำกริยาหลักคือ 하다 (ทำ) แต่ตัวอย่าง 2. คำว่า 간다 (가다,ไป) ทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลักบอกการเคลื่อนไหวจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง จากตัวอย่างคำว่า ไป ในภาษาไทย กับคำว่า 간다 (가다,ไป) ในภาษาเกาหลี จะเห็นว่าคำว่า ไป และ 간다 (가다,ไป) ที่ใช้เป็นคำหลังกริยาหรือใช้เป็นคำกริยาหลักต่างก็มีความสำคัญไม่น้อยกว่ากัน กล่าวคือ คำหลังกริยาเป็นคำแสดงความหมายทางไวยากรณ์ (Grammatical Meaning) ซึ่งมีความสำคัญทำให้ความหมายของคำกริยาหลักสมบูรณ์ และทำให้ความหมายโดยรวมของประโยคชัดเจน ดังนั้นในการเรียนภาษาใดภาษาหนึ่งเป็นภาษาที่สองให้มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนนอกจากจะมีความรู้ความเข้าใจเรื่องระบบเสียง ระบบไวยากรณ์ของภาษาที่สองแล้ว ยังต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหมายของคำและวิธีการใช้คำเป็นอย่างดีด้วย

โดยแนวความคิดนี้ชาวเกาหลีที่เรียนภาษาไทย และชาวไทยที่เรียนภาษาเกาหลี จึงต้องมีความรู้ความเข้าใจในภาษาที่สองที่ตนศึกษานั้นจึงจะเห็นความเหมือน ความคล้าย และความต่าง โดยเฉพาะคำหลังกริยาที่มักใช้พูดจากันในชีวิตประจำวันโดยไม่รู้สึกตัวว่ามีคำหลังกริยาอยู่ด้วย

และคำหลังกริยานั้นมีความหมายอย่างไร ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบความหมายและวิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความหมายของคำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี
2. เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี ทั้งในด้านความเหมือน ความคล้าย และความต่าง
3. เพื่อวิเคราะห์วิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. หมวดคำหลังกริยาที่จะนำมาศึกษาจะเป็นไปตามหลักการจัดแบ่งหมวดคำของวิจิตรนทร์ ภาณุพงศ์ (2543:49-76) ซึ่งได้กำหนดไว้ในหนังสือ “โครงสร้างภาษาไทย:ระบบไวยากรณ์”
2. ความสัมพันธ์ด้านวากยสัมพันธ์จะศึกษาตามหลักการ “โครงสร้างของภาษาไทย:ระบบไวยากรณ์” ของวิจิตรนทร์ ภาณุพงศ์ (2543:116-119) ซึ่งแบ่งออกเป็นความสัมพันธ์ด้านตำแหน่ง ความสัมพันธ์ด้านการปรากฏร่วมกัน และความสัมพันธ์ด้านการแทนที่กันได้
3. คำที่เรียกว่าคำหลังกริยาทั้งในภาษาไทยและภาษาเกาหลีเป็นคำที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้
 - 3.1 เป็นคำไม่สามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยหลักโดยลำพังในประโยคได้ ปรากฏหลังคำกริยาหลักและไม่ลงเสียงหนัก
 - 3.2 เป็นส่วนประกอบของหน่วยกริยา (หน่วยกริยาหมายถึงคำกริยาหลักกับคำหลังกริยา) คำกริยาหลักสามารถใช้คำแทนได้ แต่คำหลังกริยาไม่สามารถใช้แทนได้ ต้องใช้ลักษณะเดิม
 - 3.3 เป็นคำแสดงความหมายทางไวยากรณ์ (Grammatical Meaning) ในประโยคมากกว่าหนึ่งหน่วย
4. คำที่เรียกว่าคำกริยาหลักในภาษาไทยกับภาษาเกาหลีเป็นคำที่มีลักษณะตรงกันและแตกต่างกันบ้าง กล่าวคือในภาษาไทยเป็นคำที่แสดงการกระทำ ซึ่งแบ่งออกเป็นคำกริยากรรม คำกริยากรรม และคำกริยาทวิกรรม ส่วนภาษาเกาหลีคำกริยาหลักเป็นคำที่แสดงการกระทำ ซึ่งแบ่งออกเป็นคำกริยากรรม คำกริยากรรม คำกริยาทวิกรรม คำกริยาบอกให้ทำ คำกริยาบอกการถูกกระทำ และคำคุณศัพท์หรือหน่วยคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลักได้

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบความเหมือน ความคล้าย และความต่างทางด้านความหมายและวิธีการใช้คำหลังกริยาของภาษาไทยกับภาษาเกาหลี โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบ การวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาไทยแก่ชาวเกาหลี และการเรียนการสอนภาษาเกาหลีแก่ชาวไทย

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีขอบเขต ดังนี้

1. ศึกษาคำหลังกริยาในภาษาไทยและภาษาเกาหลีทั้งที่ตรงกันหรือใกล้เคียงกัน และไม่ตรงกัน โดยใช้ข้อมูลคำหลังกริยาในภาษาไทยจากหนังสือ “โครงสร้างของภาษาไทย:ระบบไวยากรณ์” ของวิจิตรนทร์ ภาณุพงศ์ (2543) และข้อมูลคำหลังกริยาในภาษาเกาหลีจากหนังสือ “국어 보조동사 연구” ของกิม กีเฮียก (김 기혁. 1987) และ “국어 보조용언 연구” ของโซน เซโมโดล (손 세모돌. 1996)¹

1.1 คำหลังกริยาในภาษาไทยที่ตรงกันหรือใกล้เคียงกับคำหลังกริยาในภาษาเกาหลีจำนวน 8 คำ คือ ไป มา ขึ้น ลง เสีย ไว้ ให้ ดู ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ได้จากหนังสือ “โครงสร้างของภาษาไทย:ระบบไวยากรณ์” ของวิจิตรนทร์ ภาณุพงศ์(2543)

ส่วนข้อมูลคำหลังกริยาภาษาเกาหลีที่ตรงกันหรือใกล้เคียงกับคำหลังกริยาในภาษาไทยจำนวน 8 คำ คือ 가다 /ga-da/ (ไป) 오다 /ʔo-da/ (มา) 지다 /ji-da/ (ขึ้น,ลง) 버리다 /bo-ri-da/ (เสีย) 놓다 /not-tha/ และ 두다 /du-da/ (ไว้) 주다 /ju-da/ (ให้) 보다 /bo-da/ (ดู) ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ได้จากหนังสือ “국어 보조동사 연구” ของกิม กีเฮียก (김 기혁. 1987) และ “국어 보조용언 연구” ของโซน เซโมโดล (손 세모돌. 1996)

1.2 คำหลังกริยาที่ไม่ตรงกัน

คำหลังกริยาในภาษาไทยที่ไม่ตรงกับคำหลังกริยาในภาษาเกาหลี มีจำนวน 3 คำ คือ เข้า ออก เอา ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ได้จากหนังสือ “โครงสร้างของภาษาไทย:ระบบไวยากรณ์” ของวิจิตรนทร์ ภาณุพงศ์ (2543)

¹กิม กีเฮียก (김 기혁.1987) ศึกษาคำหลังกริยาไว้หลายมุมมอง โดยพิจารณาทางด้านโครงสร้างของคำหลังกริยาในภาษาเกาหลี ซึ่งถือว่าคำหลังกริยาเป็นหน่วยหนึ่งในโครงสร้างคำกริยา ส่วนโซน เซโมโดล (손 세모돌. 1996) ศึกษาความหมายและลักษณะเฉพาะของคำหลังกริยาในภาษาเกาหลี ซึ่งเขาได้ให้ข้อสังเกตว่า คำกริยาหลักเมื่อปรากฏร่วมกับคำหลังกริยามีโครงสร้างที่แตกต่างจากคำประสม และประโยคซ้อน

ส่วนภาษาเกาหลี คำหลังกริยาที่ไม่ตรงกับคำหลังกริยาในภาษาไทย มีจำนวน 5 คำ คือ 내다 /nae-da/ 대다 /dae-da/ -고 있다 /-go ?it-ta/ -어 있다 /-?o ?it-ta/ -고 싶다 /-go sip-ta/ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ได้จากหนังสือ “국어 보조동사 연구” ของกิม กิเฮียก (김기혁. 1987) และ “국어 보조용언 연구” ของโซน เซโมโดล (손 세모돌. 1996)

2. ตัวอย่างความหมายและวิธีการใช้คำหลังกริยาทั้งในภาษาไทยและภาษาเกาหลีเป็นคำหลังกริยาในภาษามาตรฐานที่ปรากฏในปริจเฉท (Discourse) ไม่รวมถึงคำหลังกริยาที่ปรากฏในภาษาถิ่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ภาษาไทย หมายถึงภาษาที่ใช้เป็นภาษามาตรฐานที่พูดกันในกรุงเทพฯ
2. ภาษาเกาหลี หมายถึงภาษาที่ใช้เป็นภาษามาตรฐานที่พูดกันในกรุงโซล ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี
3. คำหลังกริยา หมายถึงคำที่ปรากฏหลังคำกริยาหลักซึ่งจะช่วยเสริมความหมายให้กับคำกริยาหลัก และเป็นคำไม่ลงเสียงหนัก

สมมุติฐานในการวิจัย

คำหลังกริยาทั้งในภาษาไทยและภาษาเกาหลีมีความหมายและวิธีการใช้เหมือนกัน คล้ายกันและต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทั้งที่เป็นภาษาไทย ภาษาเกาหลี และภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัย
2. ศึกษาข้อมูลคำหลังกริยาในภาษาไทยจากหนังสือ “โครงสร้างของภาษาไทย:ระบบไวยากรณ์” ของวิจิตรน ภาณุพงศ์ (2543) ทั้งหมด 11 คำ ได้แก่ ไป มา ขึ้น ลง เสีย ไว้ ให้ ดู เข้า ออก เอา และศึกษาข้อมูลคำหลังกริยาในภาษาเกาหลีจากหนังสือ “국어 보조동사 연구” ของกิม กิเฮียก (김기혁. 1987) และ “국어 보조용언 연구” ของโซน เซโมโดล (손 세모돌. 1996) จำนวน 13 คำ ได้แก่ 가다 /ga-da/ (ไป) 오다 /?o-da/ (มา) 지다 /ji-da/ (ขึ้น,ลง) 버리다 /bo-ri-da/ (เสีย) 놓다 /not-tha/ และ 두다 /du-da/ (ไว้) 주다 /ju-da/ (ให้) 보다 /bo-da/ (ดู) 내다 /næ-da/ 대다 /dæ-da/ -고 있다 /-go ?it-ta/ -어 있다 /-?o ?it-ta/ -고 싶다 /-go sip-ta/

3. วิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ความหมายของคำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี

3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายของคำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี
ในด้านความเหมือน ความคล้าย และความต่าง

3.3 วิเคราะห์วิธีการใช้คำหลังกริยาหรือการปรากฏร่วมของคำกริยาหลักของคำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลีจากข้อมูลที่ศึกษา โดยใช้เกณฑ์ตำแหน่งและหน้าที่

4. เสนอผลการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความหมายและการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี ครั้งนี้ผู้วิจัยได้จำแนกเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็น 2 ประเภท คือ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เฉพาะที่สำคัญๆ มีดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

บรรจบ พันธุเมธา (2541:2) ได้กล่าวถึงลักษณะคำภาษาไทยและการเรียงลำดับคำในประโยคว่า ภาษาไทยเป็นคำโดด ซึ่งคำแต่ละคำไม่มีการเปลี่ยนรูปศัพท์ เพื่อแสดงหน้าที่ของคำและความสัมพันธ์ระหว่างคำในประโยค คำหนึ่งอาจจะมีหลายความหมายหลายอย่าง หรืออาจจะทำหน้าที่ได้หลายอย่างด้วย จะรู้ความหมายและหน้าที่ได้ก็ด้วยดูตำแหน่งในประโยค

วิจิตรนธ์ ภาณุพงศ์ (2543:51) จำแนกหมวดคำในภาษาไทยด้วยการใช้ตำแหน่งเป็นเกณฑ์ โดยใช้กรอบประโยคทดสอบซึ่งมาสร้างขึ้นจากการสังเกตตำแหน่งของคำในประโยคหลายๆประโยคในภาษาไทย และถือว่าคำที่ปรากฏในตำแหน่งเดียวกันได้เป็นคำในหมวดเดียวกัน ในความหมายของวิจิตรนธ์ ภาณุพงศ์หมายถึงตำแหน่งของคำแต่ละคำปรากฏอยู่ แต่ละประโยคจะมีจำนวนตำแหน่งเท่ากับจำนวนคำ เช่น ถ้าประโยคนั้นมี 3 ตำแหน่งก็ถือว่ามี 3 คำ

วิจิตรนธ์ ภาณุพงศ์ (2543:59-61,78) จัดคำหลังกริยาเป็นคำไวยากรณ์ และอยู่ในคำขยายกริยา ซึ่งเป็นคำที่อาจจะทำหน้าที่ขยายคำกริยา แล้วร่วมกันทำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งของประโยคชนิดใดชนิดหนึ่ง ได้แก่ หน่วยกรรม หน่วยกรรม หรือหน่วยทวิกรรม หมวดคำหลังกริยาไม่สามารถทำหน้าที่เป็นส่วนของประโยคตามลำพังในประโยคเริ่มได้ และไม่เคยปรากฏตามลำพังโดยที่ไม่มีคำกริยาอยู่ด้วย และไม่ลงเสียงหนัก (unstressed) คำที่ปรากฏหลังกริยาเรียกว่า คำหลังกริยาทั้งหมดมีอยู่ 11 คำ บางคำมีความหมายเพียงอย่างเดียว บางคำก็มีความหมายมากกว่าหนึ่งอย่าง

ตัวอย่าง คำว่า ไป ตามหลังคำกริยาเพื่อแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

1. แสดงว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในทิศทางที่ห่างออกไปจากตัวผู้พูด เช่น ส่งไป เข้าไป
2. แสดงว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นแล้ว คือ เป็นอดีตกาล เช่น จับไปหนอย ให้เงินเขาไปเมื่อวาน
3. แสดงว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นแล้วดำเนินอยู่ระยะเวลาหนึ่ง เช่น เขาร้องให้ไปตลอดทาง
4. แสดงว่าเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์เกิดขึ้นพร้อมๆ กัน เช่น พุดไปกินไป ทำงานไปบ่นไป
5. แสดงความหมายว่า เกินไป เช่น สูงไป ผอมไป

ขึ้น ตามหลังคำกริยาเพื่อแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

1. แสดงว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในทิศทางสู่เบื้องบน เช่น หงายขึ้น เงยหน้าขึ้น
2. แสดงความหมายว่า มากกว่าเดิม เช่น อ้วนขึ้น ร้อนขึ้น สาวขึ้น
3. แสดงความหมายว่าทำให้ปรากฏ เช่น แต่งเพลงขึ้น (ทำให้เพลงปรากฏ)

ออก ตามหลังคำกริยาเพื่อแสดงการเคลื่อนจากจุดหนึ่งไปสู่อีกจุดหนึ่งโดยขยายขนาดขึ้น เช่น ขยายออก แผ่ออก ระเบิดออก

อุดม วโรตม์สิขิตต์ (2537:245-246) เชื่อว่ามโนทัศน์เกี่ยวกับภาษาของมนุษย์นั้น คล้ายคลึงกัน เพียงแต่ว่าสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอาจจะทำให้การกำหนดแตกต่างกันไป สุดแต่ว่าสิ่งที่มนุษย์เห็นและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเขาเป็นอย่างไรเท่านั้นเอง เช่น ทุกภาษามีจลนกริยา (motion verb) หรือกริยาที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว ในภาษาไทยได้แก่ เคลื่อน ไป มา ย้าย ตามมโนทัศน์ ในภาษาหนึ่งกล่าวถึงการเคลื่อนไหวเมื่อเทียบกับอีกภาษาหนึ่งมักจะแตกต่างกันในภาษาไทยจะมีส่วนประกอบย่อยเกี่ยวกับการเคลื่อนที่ ลักษณะอาการของการเคลื่อนที่ และมีทิศทางประกอบอยู่ด้วย เมื่อเทียบกับภาษาอังกฤษ

ตัวอย่าง 1 . The leaves are falling down from the tree.

ใบไม้กำลังร่วงลงมาจากต้นไม้

2 . The ball bounced up and hit his face.

ลูกบอลกระดอนขึ้นถูกหน้าเขา

3 . The puck slid across the ice.

ลูกฮอกกี้ไถลไปบนผิวน้ำแข็ง

จะเห็นได้ว่าต้องมีคำที่แสดงทิศทางประกอบ ขณะที่ภาษาไทยนั้นถือว่าคำว่า ร่วง มีทิศทางลง ประกอบอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องพูด ลง ซ้ำอีกก็ได้ กระดอนย่อมมีทิศทาง ขึ้นหรือ ลง ประกอบอยู่เช่นกัน เพราะว่าวิธีที่มโนทัศน์รวมเข้ากันเพื่อสร้างคำนั้นแตกต่างกันไปในแต่ละภาษา เช่น ภาษาไทยรวมการเคลื่อนไหว ลักษณะอาการเคลื่อนไหว และทิศทางของการเคลื่อนไหวเข้าด้วยกัน แต่ภาษาอังกฤษมีเฉพาะสองอย่างแรก ไม่รวมทิศทางในการเคลื่อนไหวเข้าไว้ในคำ

ในมโนทัศน์ที่ไม่แน่นอน มีคำอธิบายว่ากริยาบางคำ เช่น ขึ้น ลง เข้า ออก ก็มีมโนทัศน์ที่ไม่แน่นอน (2537:241)

ตัวอย่าง 1. พวกเรากำลังจะไปลงเรือ (ทั้งๆ ที่เรือลอยสูงกว่าฝั่ง)

2. ทำไมเธอไม่ขึ้นบรรทัดใหม่ (ทั้งๆ ที่เขียนบรรทัดล่าง)

3. ทำไมดาบของคุณจึงต้องชักเข้าชักออกอยู่บ่อยๆ (ทั้งๆ ที่ชักเข้าไม่ได้)

4. ลิเกโรงนี้กำลังจะออกภาษา (หากเทียบกับ เข้าเรียน หมายถึง เริ่มเรียนออกภาษา หมายถึง เริ่มร้องเพลงเป็นภาษาต่างๆ)

อุดม วโรตม์สิขดิตต์ (2537:243) ให้คำอธิบายว่าอุปสรรคณ์ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษนั้นค่อนข้างจะแตกต่างกัน เพราะวัฒนธรรมทางภาษาและทางกายภาพของทั้ง 2 ภาษาแตกต่างกันพอสมควร ในภาษาอังกฤษ up หมายถึงมีความสุข และ down หมายถึงเศร้า

ตัวอย่าง 1. ก. She's feeling up.

เธอรู้สึกดี

ข. He's feeling down.

เขาารู้สึกแย่

ตัวอย่าง 2. ก. เขาอารมณ์ดี

ข. เธออารมณ์เสีย

ตัวอย่าง 3. ก. อาการของเขาดีขึ้น

ข. อาการของเขาเลวลง

จากตัวอย่างเห็นได้ว่า ตัวอย่าง 1. ก. และ ตัวอย่าง 2. ก. up หมายถึง ขึ้น ซึ่งให้ความหมายในทางปฏิฐานหรือบวก ตัวอย่าง 1. ข. และตัวอย่าง 2. ข. คำว่า down หมายถึง ลง ซึ่งให้ความหมายในทางนิเสธหรือลบ และเห็นได้ว่าอารมณ์นั้น คำว่า ดี ในตัวอย่าง 2.ก. ไม่ใช่ตรงกันข้ามกับ เลว แต่ตรงกันข้ามกับ เสีย ดังตัวอย่าง 2.ข. สำหรับเรื่องสุขภาพอนามัยนั้น ตัวอย่าง 3.ก. ขึ้นนั้น หมายถึงอาการดี ขึ้นและลง มีความหมายตรงข้าม กรณีนี้ ดี ตรงกันข้ามกับ เลว ด้วยเหตุนี้ ความหมายในแต่ละคำ และการนำคำแต่ละคำมาใช้ในภาษาแต่ละภาษาจึงแตกต่างกันออกไป

ฌองส์ ฮวันซิ่ง (정 환승. 1993:1-2) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของภาษาเกาหลีว่าภาษาเกาหลีเป็นภาษาที่อยู่ในตระกูลอูรัล-อัลเทอิก (Ural-Altaic) เป็นภาษาคำติดต่อกัน (Agglutinative Language) ที่มีวิภัติปัจจัย (Inflection) ภาษาเกาหลีมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ภาษาเกาหลีมีการเติมวิภัติปัจจัย คือมีการเปลี่ยนแปลงรูปคำเพื่อแสดง กาล ภาลา วาจก และความสุภาพ
2. คำแต่ละคำถือว่าเป็นคำไม่สำเร็จรูป ต้องเปลี่ยนแปลงรูปคำก่อนใช้เข้าประโยคเพื่อบอกความสัมพันธ์ระหว่างคำในประโยค
3. คำคำเดียวกันอาจมีหลายความหมายใช้ได้หลายหน้าที่โดยเปลี่ยนแปลงรูปคำ รู้ความหมายและหน้าที่ได้ก็ด้วยการดูตัวชี้ประธาน (Subject Partical) และตัวชี้กรรม (Object Partical) ปัจจัย (Suffix) และส่วนท้ายคำกริยา (Verb Ending)

เซ เฮียนแบ (최 현배) เป็นนักภาษาศาสตร์ชาวเกาหลีคนแรกที่ได้ศึกษาคำหลังกริยาอย่างเป็นระบบ ผลงานของเขาปรากฏในหนังสือ “우리말본” (1937:254-255) ซึ่งได้กล่าวถึงคำหลังกริยาว่า

움직씨는 그 뜻과 쓰임을 따라, 으뜸 움직씨와 도움 움직씨의 두 가지로 나누느니라. 으뜸 움직씨란 것은 제 홀로 넉넉히 풀이가 되는 말을 이룸이니, 도움 움직씨란 것은 제 홀로는 완전한 풀이가 되지 못하고, 항상 으뜸 움직씨의 뒤에 붙어서 그 풀이하는 일을 돕는 것을 이룸이니....

จากข้อความภาษาเกาหลีดังกล่าว เซ เฮียนแบ(최 현배) ได้ให้คำนิยามศัพท์ 도움 움직씨 ว่า คำหลังกริยาไม่สามารถทำหน้าที่เป็นกริยาหลักอย่างสมบูรณ์โดยลำพังได้ จึงต้อง

ปรากฏหลังคำกริยาหลัก คือ 으뜸 을 직 을 อยู่เสมอ และทำหน้าที่ช่วยเสริมความหมายให้กับ 으뜸 을 직 을 ได้

กิม เอียงแท (김 영태. 1997:12) กล่าวถึงเกณฑ์การตัดสินคำหลังกริยา ดังนี้

1. คำกริยาหลักต้องสามารถเปลี่ยนแปลงรูปศัพท์ตามที่ต้องการทางไวยากรณ์ได้
2. คำกริยาหลักที่ใช้กับคำหลังกริยานั้นสามารถทำหน้าที่เป็นกริยาหลักอย่างแท้จริง
3. ถ้าเทียบกับคำกริยาหลัก คำหลังกริยาช่วยเสริมความหมายและใช้เป็นตัวรองด้าน

ความหมายในประโยค

4. หน่วยใดๆ ก็ตามไม่สามารถแทรกเข้าไประหว่างคำกริยาหลักกับคำหลังกริยาได้

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

พิมพา บำรุงสุข (2515:96-109) ศึกษาคำหลายหน้าที่ในภาษาไทยว่า สามารถทำหน้าที่อะไรในประโยคได้บ้าง และศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ทางความหมายของคำหลายหน้าที่เมื่อทำหน้าที่ต่างกัน ผลของการศึกษาสรุปว่า คำหลายหน้าที่อาจจะแบ่งประเภทตามลักษณะความสัมพันธ์ทางความหมายตามจำนวนหน้าที่ได้เป็น 3 ประเภท คือประเภทที่ทำหน้าที่ได้ 2 อย่าง 3 อย่าง และ 4 อย่าง ในที่นี้จะยกตัวอย่างเฉพาะคำหลายหน้าที่ที่เป็นคำหลังกริยา

ตัวอย่าง

คำที่ทำหน้าที่ได้ 3 อย่าง เช่น คำว่า ออก

ประโยคที่ 1 แดด ออก แล้ว (เป็นคำกริยาอาการ)

ประโยคที่ 2 มะม่วง กำลัง ออก ดอก (เป็นคำกริยากรรม)

ประโยคที่ 3 ช่าง กำลัง คลี่ ผ้า ออก (เป็นคำหลังกริยา)

คำที่ทำหน้าที่ได้ 4 อย่าง เช่น คำว่า ไป

ประโยคที่ 1 เพื่อน ไป แล้ว (เป็นคำกริยาอาการ)

ประโยคที่ 2 แม่ ไป ตลาด แล้ว (เป็นคำกริยากรรม)

ประโยคที่ 3 เธอ อย่า ไป บ่น ให้ เหนื่อย เลย (เป็นคำหน้ากริยา)

ประโยคที่ 4 เธอ รีบ เอา ตะกร้า นี้ ไป เร็ว ๆ (เป็นคำหลังกริยา)

คำที่ทำหน้าที่ได้ 4 อย่าง เช่น คำว่า ขึ้น

ประโยคที่ 1 ราคา ของ ขึ้น แล้ว (เป็นคำกริยากรรม)
 ประโยคที่ 2 ของ กำลัง ขึ้น ราคา (เป็นคำกริยากรรม)
 ประโยคที่ 3 พ่อค้า ขึ้น ราคา ข้าวสาร แล้ว (เป็นคำกริยาทวิกรรม)
 ประโยคที่ 4 ประชาชน เพิ่ม จำนวน ขึ้น มาก (เป็นคำหลังกริยา)
 จะเห็นได้ว่าคำหลังกริยาคำ ออก ไป ขึ้น จะทำหน้าที่ได้หลายอย่าง คือจะทำหน้าที่ได้ตั้งแต่ 3 อย่างขึ้นไป

สุดา รังกุพันธ์ (2535) ศึกษาความหมายของกริยารอง ไป และ มา ในประโยคที่มีวลีกริยาในภาษาไทย และใช้กริยารอง ไป และ มา เป็นเกณฑ์การจำแนกประเภทของคำกริยาในภาษาไทย พบว่า ไป และ มา ในฐานะที่เป็นกริยารองเมื่อประกอบในวลีกริยาเรียงแล้วให้ความหมายในเชิงพื้นที่และเวลา ในการใช้ ไป และ มา จำแนกประเภทคำกริยานั้น พบว่าในเชิงพื้นที่ ทั้งสองคำสามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาเกี่ยวกับการเคลื่อนที่ การครอบครอง การสื่อสาร การเคลื่อนไหวโดยตรงของอวัยวะ และการมองเห็นได้ และยังพบว่า ไป สามารถเกิดหลังคำกริยาแสดงการประเมินค่าเพื่อแสดงคุณค่าและปริมาณที่เกินจากเกณฑ์ที่ผู้ที่ตั้งไว้แล้ว คำกริยาที่สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาที่แสดงกระบวนการและคำกริยาแสดงสภาพ มา สามารถเกิดหลังคำกริยาหลัก ไป เพื่อแสดงการเชื่อมโยงการไป ซึ่งสิ้นสุดไปแล้วในอดีตกับเวลาที่ผู้พูดกล่าวถ้อยคำนั้น

โสภาวรณ แสงไชย (2537) ศึกษาความหมายของกริยารอง¹ ขึ้น และ ลง ในภาษาไทย เพื่อหาความสัมพันธ์ของความหมายเหล่านั้น ผลการวิจัยกริยารอง ขึ้น และ ลง มีความหมาย 3 นัย คือ 1. ความหมายโดยตรง 2. ความหมายอุปมา และ 3. ความหมายโดยนัย ทั้งยังศึกษาประเภทของกริยานำในภาษาไทย เพื่อพิสูจน์ว่าความหมายของกริยารองขึ้นอยู่กับความหมายของกริยานำ จำแนกกริยาหลักที่เกิดร่วมกับกริยารอง ขึ้น และ ลง มีกริยาการกระทำ กริยาสภาพหรือคุณสมบัติ และกริยาบอกกระบวนการ สรุปว่าความหมายของกริยานำเป็นปัจจัยกำหนดความหมายของกริยารอง

¹ คำว่า กริยารอง มีความหมายเช่นเดียวกับคำหลังกริยา คือเป็นคำที่ปรากฏหลังกริยาอื่น และให้ความหมายเพิ่มเติม (extra meaning) หรือความหมายเสริม (subsidiary meaning) แก่กริยานำ (preceding verb) หรือกริยาหลัก (main verb)

อรทัย เดชธำรง (2513:162-179) ศึกษาหน้าที่ของคำ ให้ ในภาษาไทยด้วยพิจารณาตำแหน่งหน้าที่ของคำในประโยคเป็นหลักศึกษาตามผลงานวิจัยในวิทยานิพนธ์ เรื่อง “Inter-Sentence Relations in Modern Conversational Thai” คำว่า ให้ ที่เป็นคำหลังกริยาเมื่อปรากฏในประโยคอาจจะทำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยแก่น มีความหมายในทำนองแสดงการกระทำของบุคคลหนึ่งต่ออีกบุคคลหนึ่ง และการกระทำนั้นไม่เป็นที่พึงปรารถนาของผู้ที่รับการกระทำนั้น นอกจากนี้คำ ให้ จะมีตำแหน่งอยู่หลังกริยากรรมโดยอยู่ข้างหลังคำนามที่เป็นผู้ทำหรือที่ถูกกระทำหรือรับผลของการกระทำนั้น เช่น เขาจะหยิกแขน ให้ คำหลังกริยาจะปรากฏอยู่หลังกริยากรรมได้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะไม่เหมือนกับคำอื่นๆ ในหมวดเดียวกัน ส่วนคำหลังกริยาอื่นๆ ปรากฏอยู่หลังคำกริยากรรม กรรม หรือทวิกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

กึ่งกาญจนา เทพกาญจนา (Kingkarn Thepkanjana. 1986:135-173) จัดคำกริยา ขึ้น และ ลง เป็นกริยาบอกทิศทาง (Directional verb) และกริยาบอกการลักษณะ (Aspectual verb) ซึ่งจำแนกออกเป็นบอกการณลักษณะสมบูรณ์ และกริยาบอกการณลักษณะไม่สมบูรณ์ กริยาบอกทิศทางหมายถึงกริยาซึ่งปรากฏในโครงสร้างกริยาเรียงและเพิ่มความหมายให้กับกริยาแรกเกี่ยวกับแนวผ่าน ทิศทางและการเคลื่อนที่ แต่กริยาทั้งหมดต้องมีความหมายบอกการกระทำเพียงการกระทำเดียว บอกความหมายที่เป็นผลจากความสัมพันธ์ระหว่างแนวผ่านของโลก แต่ถ้าเกิดกับกริยาบอกสภาพจะไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าบอกการณลักษณะใด กล่าวคือสามารถตีความได้ทั้งการณลักษณะสมบูรณ์ และการณลักษณะไม่สมบูรณ์

กัง ฮึงกู (강 흥구. 1999:144) กล่าวถึงลักษณะพิเศษของคำหลังกริยาในภาษาเกาหลี โดยเฉพาะทางความหมาย ความหมายของคำหลังกริยานั้นสามารถเปลี่ยนแปลงประโยคตามความต้องการของผู้พูดและเป็นนามธรรม ดังนั้นควรทำความเข้าใจกับการใช้ภาษาระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังซึ่งจะรวมถึงการรับรู้ และทัศนคติ ความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทของประโยคที่เอ่ยถึง (Pragmatics) เพราะมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เวลา สถานที่ และสิ่งแวดล้อมที่รอบตัว เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

อุ แจโบก (우 재복. 1991:81-82) ศึกษาความหมายหลายนัยของคำว่า 가다 /ga-da/ กับ 오다 /?o-da/ ซึ่งเป็นคำตรงข้ามกัน (Antonym Word) วิเคราะห์ความหมายและพยายามหาความสัมพันธ์ของความหมายระหว่าง 2 คำนี้ โดยเปรียบเทียบความหมายตามที่ปรากฏในวรรณกรรม ซึ่งมีลักษณะทางความหมายไม่เหมือน พบว่ามี 4 แบบ คือความหมายเคลื่อนไหวในมิติ

(Spatial Movement) เวลา (Time Movement) มโนทัศน์ของการเปลี่ยนแปลง (Concept Change) และการคงอยู่ (Existence) ซึ่งมีระบบเชื่อมโยงกัน

ยี่ จุนฮี (이 준희, 1991:46-47) ศึกษาความหมายของกริยาที่มีการเคลื่อนย้าย (Movement Verb) ที่ปรากฏในวรรณกรรมเกาหลีโดยเฉพาะ พบว่าความหมายบอกทิศทางในแนวตั้งของการเคลื่อนที่ ความหมายเกี่ยวข้องกับลักษณะ แนวตั้ง (upward) แนวตั้ง (downward) ตามทิศทาง พุ่งเข้าหาตัว (self-strength) พุ่งออกจากตัว (another-strength) ตามการเคลื่อนย้ายของพลัง อากาศและน้ำ ตามพื้นที่ทางผ่านของเคลื่อนย้าย แบ่งความหมายออกเป็นการใช้กับแสดงอารมณ์ ความรู้สึก กระบวนการความคิดของมนุษย์ การเปลี่ยนตำแหน่งในสังคม การใช้กับการเปลี่ยนแปลงของปริมาณ ขนาด น้ำหนัก ความยาวและความสูง สำหรับปรากฏการณ์ของธรรมชาติเกี่ยวกับกาลเวลา คือการเคลื่อนย้ายของกาลเวลาระหว่างอดีต ปัจจุบัน อนาคต กล่าวคือการเคลื่อนย้ายแนวสู่ข้างบนแสดงอดีต แต่การเคลื่อนย้ายแนวสู่ข้างล่างสามารถแสดงอนาคต และความหมายบอกทิศทางในแนวตั้งสู่ข้างบนในการเคลื่อนที่นั้นสามารถบอกการปรากฏในเรื่องราวที่เกิดขึ้นใหม่ แต่ความหมายบอกทิศทางในแนวตั้งสู่ข้างล่างบอกการหายไปของเรื่องที่กำลังกล่าวกันแล้ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทนั้นๆ

บทที่ 2

วิเคราะห์ความหมายของคำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี

ในบทนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ความหมายของคำหลังกริยาทั้งในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี ตามที่กำหนดไว้ในขอบเขตของการวิจัยคือ คำหลังกริยาในภาษาไทยจำนวน 11 คำ ในจำนวนนี้ ตรงกันหรือใกล้เคียงกับคำหลังกริยาในภาษาเกาหลี 8 คำ ได้แก่ ไป มา ขึ้น ลง เสีย ไว้ ให้ ดู และที่ไม่ตรงกับคำหลังกริยาในภาษาเกาหลี 3 คำ ได้แก่ เข้า ออก เอา คำหลังกริยาในภาษา เกาหลีจำนวน 13 คำในจำนวนนี้ที่ตรงกับคำหลังกริยาในภาษาไทย 8 คำ ได้แก่ 가다 /ga-da/ (ไป), 오다 /?o-da/ (มา), 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง), 버리다 /bo-ri-da/ (เสีย), 두다 /du-da/ และ 놓다 /not-tha/ (ไว้), 주다 /ju-da/ (ให้), 보다 /bo-da/ (ดู) และที่ไม่ตรงกับคำหลังกริยาในภาษาไทย 5 คำ ได้แก่ 내다 /nae-da/, 대다 /dae-da/, -고 있다 /-go ?it-ta/, -어 있다 /-?o ?it-ta/, -고 싶다 /-go sip-ta/ ซึ่งผลของการวิเคราะห์มีตามลำดับ ดังต่อไปนี้

2.1 ความหมายของคำหลังกริยาในภาษาไทย

คำหลังกริยาในภาษาไทยทั้งที่ตรงกันหรือใกล้เคียงและที่ไม่ตรงกับคำหลังกริยาในภาษา เกาหลีจำนวน 11 คำดังที่กล่าวมาแล้วนั้น จากข้อมูลพบว่าแต่ละคำมีความหมาย ดังต่อไปนี้

2.1.1 คำหลังกริยา ไป

คำหลังกริยา ไป จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.1.1.1 บอกแนวผ่านและทิศทางการเคลื่อนที่ในแนวนอน เช่น

แม่ไปของไป

รถไปทางสายนี้ผ่านเราไปแล้ว

จากประโยคตัวอย่างที่ 1 แสดงว่า ของ ได้ผ่านมือแม่ไปแล้ว และตัวอย่างที่ 2 แสดงว่า รถไปที่กล่าวถึงนั้นได้ผ่านจุดอ้างอิงของผู้พูดไปแล้ว จากประโยคตัวอย่างทั้ง 2 ประโยค แสดงแนวผ่านในทิศทางที่ห่างออกไปจากตัวผู้พูดหรือจุดอ้างอิงที่ผู้พูดกล่าวถึง

2.1.1.2 เป็นการกระทำที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตกาล เช่น

เด็กไปเจียไปหน่อย

ฉันไปเงินเขาไปแล้วเมื่อวานนี้

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ไป แสดงความหมายถึงการกระทำที่ผู้พูดมองว่า เป็นการกระทำที่ได้เกิดขึ้นมาก่อนที่ผู้พูดจะกล่าวถ้อยคำนั้น

2.1.1.3 มีเหตุการณ์ 2 อย่างเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน เช่น

เขาพูดไปกินไป

คุณบ้าทำงานไปบ่นไป

คำหลังกริยา ไป เมื่อนำมาเข้าคู่กัน จะแสดงความหมายถึงการทำกริยา 2 อย่างในเวลาไล่เลี่ยกัน จากประโยคตัวอย่างจะเห็นว่า ประโยคที่ 1 อาจหมายความว่า พูดและกินพร้อมๆ กัน หรือพูดแล้วกินสลับกันไปก็ได้ และประโยคที่ 2 อาจหมายความว่า ทำงานและบ่นไปพร้อมๆ กัน หรือทำงานแล้วบ่นสลับกันไปก็ได้

2.1.1.4 เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติที่เกินพอดี เช่น

คุณบ้าแก่ไปมาก

ผลไม้ถูกนั้นสุกไปน้อย

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ไป แสดงความหมายถึงการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติที่เกินพอดี คือ ประโยคที่ 1 แสดงว่า คุณบ้าแก่กว่าเกณฑ์ที่ผู้พูดตั้งใจไว้ และประโยคที่ 2 ผลไม้สุกเกินกว่าเกณฑ์ที่ผู้พูดตั้งใจไว้

2.1.1.5 เป็นการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติที่ดำเนินอยู่ต่อไป เช่น

บ้านค่อยๆ โทรมไป

ผอมค่อยๆ ผอมลงไป

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติที่ดำเนินอยู่ต่อไปเรื่อยๆ ประโยคที่ 1 บ้านค่อยๆ โทรมตามกาลเวลา ประโยคที่ 2 บอกการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติที่ค่อยๆ ผอมลง

2.1.1.6 เป็นเรื่องที่ยังดำเนินอยู่ต่อไป ยังไม่สิ้นสุด เช่น

เขาก็ทำงานไป

ฉันอยู่ไปอยู่ไปก็ชินเอง

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ไป แสดงความหมายว่า ทำกริยาเช่นนั้นเรื่อยไป ยังไม่สิ้นสุด หรือยังดำเนินอยู่สักระยะเวลาหนึ่ง บางทีอาจซ้ำคำกริยาหลักและซ้ำคำหลังกริยา ไป ในกรณีเช่นนี้ มักจะมีประโยคตามมาเพื่อแสดงผลของการกระทำกริยานั้นด้วย ดังตัวอย่างในประโยคหลัง

2.1.1.7 เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพในทางที่ไม่ดี เช่น

น้องหมดแรงไปแล้ว

เพื่อนอ่อนเพลียลงไป

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ไป แสดงการเปลี่ยนแปลงสภาพในทางที่ไม่ดี
 ประโยคที่ 1 บอกความคิดของผู้พูดเกี่ยวกับเรื่องหมดแรงซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ดี ประโยคที่ 2 บอกความ
 อ่อนเพลียซึ่งเป็นสภาพในทางที่ไม่ดีเหมือนกัน กล่าวคือ ผู้พูดมีความรู้สึกที่น่าเป็นห่วงเรื่องนั้น จึง
 ไม่ถือว่าเป็นเรื่องที่ดี

2.1.1.8 เป็นการแนะนำ สั่ง ชักชวน หรือโน้มน้าวให้ทำกริยานั้นต่อไป เช่น

เธอเขียนไปนะ

คุณกินไปเถอะ

จากประโยคตัวอย่าง เมื่อหลังคำหลังกริยา ไป มีคำลงท้ายที่มีน้ำเสียงแข็งแนะนำหรือ
 ชักชวน (ending particle indicating persuasion or suggestion) คำหลังกริยา ไป จะแสดง
 ความหมายว่า ผู้พูดแนะนำ สั่ง ชักชวน หรือโน้มน้าวให้ทำกริยานั้นต่อไป ไม่ให้หยุดทำกริยานั้น

2.1.2 คำหลังกริยา มา

คำหลังกริยา มา จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.1.2.1 บอกแนวผ่านหรือทิศทางเคลื่อนที่ในแนวนอน เช่น

แดงขึ้นรถมา

รถมาเร็วมาก

จากประโยคตัวอย่างที่ 1 แดงขึ้นรถมาจากจุดใดจุดหนึ่งสูงสุดที่ผู้พูดอ้างอิง และ
 ตัวอย่างที่ 2 แสดงว่ารถมาที่กล่าวถึงนั้นได้แล่นมายังจุดอ้างอิงของผู้พูด จากประโยคตัวอย่างทั้ง 2
 ประโยคแสดงแนวผ่านในทิศทางที่ใกล้เข้ามาสู่ตัวผู้พูดหรือจุดอ้างอิงที่ผู้พูดกล่าวถึง

2.1.2.2 เป็นการแสดงเวลา ซึ่งแสดงความหมายได้หลายแบบ คือ

1) เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตกาล เช่น

ฉันเห็นมากับตา

ฉันมากับมือ

จากประโยคตัวอย่างอาจแสดงว่ากริยานั้นเกิดขึ้นล่วงหน้าแล้ว ประโยคที่ 1 บอกว่า
 ฉันได้เห็นด้วยตนเองมาแล้วในอดีต ประโยคที่ 2 บอกว่าฉันมาด้วยตัวเองมาตั้งแต่อดีตกาล

2) เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในอดีตซึ่งดำเนินมาจนถึงปัจจุบัน และอาจจะดำเนิน
 ต่อไปอีกในอนาคต เช่น

เขามาหลายวันแล้ว

ฉันเริ่มเขียนมาตั้งแต่ปีกลาย

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า เหตุการณ์นั้นดำเนินมาจากอดีตจนถึงเวลาที่ผู้พูดกล่าว ถ้อยคำ และอาจดำเนินต่อไปถึงเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคตก็ได้ ประโยคที่ 1 เขาพักที่นี่มาตั้งแต่เมื่อใดก็ได้จนถึงปัจจุบันที่กล่าวถึง หรืออาจจะดำเนินต่อไปอีกในอนาคต ประโยคที่ 2 บอกจุดเริ่มต้นเขียนคือตั้งแต่ปีกลายจนถึงปัจจุบัน และอาจเขียนต่อในอนาคต

3) เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในอดีตและแสดงตำแหน่งปัจจุบันของผู้พูดหรือผู้ถูกกล่าวถึง เช่น

ฉันไปประเทศเกาหลีมา

เขาไปดูหนังมา

จากประโยคตัวอย่างแสดงความหมายว่า เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในอดีต และบอกตำแหน่งของผู้พูดหรือผู้ถูกกล่าวถึง ประโยคที่ 1 เรื่องที่ไปเกาหลีมานั้นเกิดขึ้นในอดีตกาล และตำแหน่งของผู้พูดนั้นอยู่ที่ใดอยู่ที่หนึ่งในปัจจุบันที่กล่าวถึงเรื่องนั้น ประโยคที่ 2 เขาซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวถึงนั้นไปดูหนังมาในอดีตกาล

2.1.3 คำหลังกริยา ขึ้น

คำหลังกริยา ขึ้น จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.1.3.1 บอกแนวผ่านและทิศทางการเคลื่อนที่ในแนวตั้ง ซึ่งแสดงความหมายได้หลายแบบ คือ

1) เป็นการเคลื่อนที่ของสิ่งที่เป็นรูปธรรมในทิศทางสู่เบื้องบน เช่น

เขาปีนขึ้นภูเขา

เขากระโดดขึ้นบันได

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า ทิศทางของรูปธรรมได้เคลื่อนที่ไปสู่เบื้องสูง และย้ายตำแหน่งไปสู่เบื้องสูงกว่าตำแหน่งเดิม ซึ่งสามารถบอกการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งได้

2) เป็นการเคลื่อนที่ของสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น

คุณแม่ยกนิทานเรื่องนี้ขึ้นมาเล่าให้ฟัง

แม่ของฉันถามขึ้น

จากประโยคตัวอย่างที่ 1 คำว่า ยก เป็นการกล่าวถึงปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม คือว่าไม่มีกรายกนิทานจริง แต่เป็นการนำเนื้อเรื่องมาเล่าให้ฟัง และประโยคที่ 2 เป็นการกล่าวถึงคำตามที่คุณแม่ถามฉัน

3) เป็นการเคลื่อนที่ของเสียง ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถรับรู้ได้ด้วยตา เช่น
โทรศัพท์ดังขึ้นจากห้องนอน

เสียงเคาะประตูตั้งขึ้นขณะที่ฉันอาบน้ำ

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า มนุษย์สามารถรับรู้เสียงได้ด้วยหู ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถรับรู้ได้ด้วยตา ประโยคที่ 1 สิ่งที่เคลื่อนที่คือเสียงของโทรศัพท์ ประโยคที่ 2 สิ่งที่เคลื่อนที่ คือเสียงเคาะประตู ซึ่งเราสามารถบอกทิศทางของการเคลื่อนที่ของเสียงได้ว่ามาจากที่ใด

4) เป็นการเคลื่อนที่ของปรากฏการณ์ธรรมชาติ เช่น

ตะวันค่อยๆ สูงขึ้นมา

พายุหมุนเกิดขึ้นในทะเลจีนใต้

จากประโยคตัวอย่าง การเคลื่อนที่ของตะวันกับพายุหมุนเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติ ประโยคที่ 1 การเคลื่อนที่ของตะวันไม่ได้เกิดจากการเคลื่อนที่ของตะวันจริง แต่มนุษย์รับรู้ว่ามี การเคลื่อนที่ของตะวันที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการหมุนของโลก ประโยคที่ 2 แสดงการเกิดพายุหมุน ซึ่งเป็นการเคลื่อนที่ของกระแสลมตามปรากฏการณ์ธรรมชาติ

2.1.3.2 บอกกระบวนการ เช่น

ฉันนึกขึ้นมาได้

โครงการนี้รัฐบาลจัดตั้งขึ้น

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า การก่อเกิดมาใหม่จากการไม่มี ประโยคที่ 1 ความคิดเกิดขึ้นมาตามกระบวนการคิด ประโยคที่ 2 โครงการของรัฐบาลที่กล่าวนั้นเกิดขึ้นมาใหม่ตามกระบวนการ

2.1.3.3 บอกการเปลี่ยนแปลงสภาพ คุณสมบัติ ปริมาณ และขนาด เช่น

1) การเปลี่ยนแปลงสภาพ เช่น

ฉันต้องตกใจตื่นขึ้น

เขารู้สึกตัวขึ้น

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่ง ประโยคที่ 1 สภาพเดิมคือหลับ เปลี่ยนสภาพเป็นตื่น และประโยคที่ 2 สภาพเดิมคือไม่รู้สึกตัว เปลี่ยนสภาพเป็นรู้สึกตัว

2) การเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ เช่น

เธอดูสาวขึ้น

เหล็กแข็งขึ้น

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า เกิดการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ ประโยคที่ 1 บอกว่าเธอ ดูสาวขึ้นกว่าเดิม และประโยคที่ 2 เหล็กที่แข็งอยู่ได้เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติแข็งขึ้นกว่าเดิม

3) การเปลี่ยนแปลงปริมาณ เช่น

เธอใส่เกลือให้มากขึ้น

เขาซื้อเส้นมากขึ้น

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า มีการเปลี่ยนแปลงปริมาณมากกว่าเดิม ประโยคที่ 1 บอกการเปลี่ยนแปลงปริมาณของเกลือ และประโยคที่ 2 บอกการเปลี่ยนแปลงจำนวนของเส้น

4) การเปลี่ยนแปลงขนาด เช่น

ลูก ๆ โตขึ้น

อึ้งอ่างก็พองตัวใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า มีการเปลี่ยนแปลงขนาดมากกว่าเดิม ประโยคที่ 1 ขนาดของลูก ๆ โตขึ้นกว่าเดิม และประโยคที่ 2 ตัวของอึ้งอ่างพองโตขึ้นกว่าเดิม

2.1.3.4 บอกการกระทำที่ทำให้เป็นอย่างหนึ่งอย่างใดปรากฏ เช่น

นักร้องลูกทุ่งแต่งเพลงขึ้นมาใหม่

ประเทศเกาหลีผลิตรถยนต์ขึ้นใช้เอง

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการปรากฏของสิ่งใหม่ ๆ ขึ้น ประโยคที่ 1 ทำให้เกิดเพลงลูกทุ่งขึ้นมาใหม่ และประโยคที่ 2 ทำให้การผลิตรถยนต์ปรากฏขึ้น

2.1.4 คำหลังกริยา ลง

คำหลังกริยา ลง จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.1.4.1 บอกแนวผ่านและทิศทางการเคลื่อนที่ในแนวตั้ง ซึ่งแสดงความหมายได้หลายแบบ คือ

1) เป็นการเคลื่อนที่ของสิ่งที่เป็นรูปธรรมในทิศทางสู่เบื้องต่ำ เช่น

คุณพ่อโรยตัวลงจากภูเขา

ฉันกระโดดลงจากบันได

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า ทิศทางของวัตถุธรรมได้เคลื่อนที่ไปสู่เบื้องต่ำ และย้ายตำแหน่งต่ำกว่าตำแหน่งเดิม ซึ่งสามารถบอกการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งได้

2) เป็นการเคลื่อนที่ของเสียง ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถรับรู้ได้ด้วยตา เช่น

เขาร้องต่ำลงไป

มีเสียงประหลาดลงมาจากสวรรค์

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเคลื่อนที่ของเสียงซึ่งเป็นเสียงโดยบอกทิศทางว่าเคลื่อนที่จากเบื้องสูงมาสู่เบื้องต่ำ

3) เป็นการเคลื่อนที่ของปรากฏการณ์ธรรมชาติ เช่น

ตะวันค่อยๆ คล้อยต่ำลง

ฟ้าผ่าลงในสนามฟุตบอล

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเคลื่อนที่ของปรากฏการณ์ธรรมชาติ ประโยคที่ 1 การเคลื่อนที่ของตะวันไม่ได้เกิดจากการเคลื่อนที่ของตะวันจริง แต่มนุษย์รับรู้ว่าการเคลื่อนที่ของตะวันที่ต่ำลงซึ่งเป็นผลมาจากการหมุนของโลก ประโยคที่ 2 แสดงการเกิดฟ้าผ่าซึ่งเป็นการเคลื่อนที่ของกระแสไฟฟ้าตามปรากฏการณ์ธรรมชาติ

2.1.4.2 บอกการเปลี่ยนแปลงสภาพ คุณสมบัติ ปริมาณ และขนาด

1) การเปลี่ยนแปลงสภาพ เช่น

พวกเขาถูกลอบยิงล้มตายลงทีละคนสองคน

สภาพเศรษฐกิจค่อยๆ ทรุดลง

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเปลี่ยนแปลงสภาพจากเดิมไปสู่สภาพใดสภาพหนึ่งประโยคที่ 1 สภาพเดิมเป็นสภาพของคนที่ใช้ชีวิตได้เปลี่ยนสภาพเป็นคนตาย และประโยคที่ 2 สภาพเศรษฐกิจแย่งลงมาจากสภาพก่อน

2) การเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ เช่น

เธอดูแก่ลง

เหล็กอ่อนตัวลง

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ ประโยคที่ 1 บอกว่าเธอดูแก่ไปกว่าเกณฑ์ที่ผู้พูดตั้งไว้ และประโยคที่ 2 เหล็กได้เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติอ่อนตัวลง

3) การเปลี่ยนแปลงปริมาณ เช่น

เธอใส่เกลือให้น้อยลงหน่อย

เขาซื้อตุ๊กตาน้อยลง

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเปลี่ยนแปลงปริมาณน้อยกว่าเดิม ประโยคที่ 1 บอกการเปลี่ยนแปลงปริมาณของเกลือว่าใส่น้อยกว่าเดิม ประโยคที่ 2 บอกการเปลี่ยนแปลงจำนวนตุ๊กตาว่าน้อยลง

4) การเปลี่ยนแปลงขนาด เช่น

ไม้หดตัวลง

ข้อมูลภาพมีขนาดเล็กลง

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเปลี่ยนแปลงขนาดเล็กกว่าเดิม ประโยคที่ 1 ขนาดของไม้เล็กกว่าเดิม และประโยคที่ 2 ขนาดของข้อมูลเล็กกว่าเดิม

2.1.4.3 บอกถึงเรื่อง que ดำเนินมาสิ้นสุดลง เช่น
 ลุงเชื่อว่าเรื่องนี้คงสิ้นสุดลงเพียงแค่นี้
 เรื่องนี้จบลงแล้ว

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการดำเนินของเรื่องใดเรื่องหนึ่งว่าสิ้นสุดลง ประโยคที่ 1 และ 2 เรื่องที่กล่าวมานั้นได้ดำเนินมาแล้ว ในที่สุดเรื่องนั้นก็สิ้นสุดลง

2.1.4.4 แสดงการรับรู้ของผู้พูดที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง เช่น
 รู้สึกว่าน้ำหนักตัวค่อย ๆ ลดลง
 เขาแก่ลงไปตั้งเยอะ

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการรับรู้ของผู้พูดที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง ประโยคที่ 1 บอกความรู้สึกของผู้พูดที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักที่ลดลงกว่าเดิม ประโยคที่ 2 บอกความรู้สึกของผู้พูดที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของความแก่มากกว่าเดิม

2.1.4.5 บอกการบันทึก เช่น
 เต็มคําลงในช่องว่าง
 เขาพูดลงในแถบบันทึกเสียง

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการบันทึกลงในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ประโยคที่ 1 บอกการบันทึกคำในกระดาษ ประโยคที่ 2 บอกการบันทึกคำพูดลงในแถบบันทึกเสียง

2.1.5 คำหลังกริยา เสีย

คำหลังกริยา เสีย จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.1.5.1 แสดงการเน้นความสิ้นสุดของการกระทำ เช่น
 น้องใช้เงินหมดเสียแล้ว
 ฉันกินขนมหมดเสียแล้ว

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเน้นความสิ้นสุดของการกระทำ ประโยคที่ 1 บอกว่าการใช้เงินนั้นเป็นเรื่องที่สิ้นสุดแล้ว คือตอนนี้ไม่มีเงินเหลือเลย ประโยคที่ 2 บอกว่าการกินขนมนั้นเป็นเรื่องที่สิ้นสุดลงแล้ว คือขนมไม่เหลือเลย

2.1.5.2 แสดงอดีตกาล เช่น
 ดินสอหักเสียแล้ว
 เสื้อขาดเสียแล้ว

จากประโยคตัวอย่าง แสดงเรื่องที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตกาล ประโยคที่ 1 ดินสอหักแล้ว ประโยคที่ 2 เสื้อขาดแล้ว ทั้ง 2 ประโยคมีคำช่วยหลังกริยา แล้ว ซึ่งบอกเวลาว่าเป็นเรื่องอดีต

2.1.5.3 แสดงอนาคตกาล ซึ่งเป็นเรื่องที่จะเกิดขึ้นทันทีเมื่อผู้พูดพูดจบ เช่น

เธอทานยาเสีย

เธอเขียนบทที่ 2 เสีย

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า ขณะที่ผู้พูดพูดจบลงให้ทำเรื่องนั้นทันทีหรือให้ทำในอนาคตอันใกล้ ประโยคที่ 1 หลังจากผู้พูดพูดเสร็จแล้วให้รับประทานยาทันทีหรือในเวลาไม่นาน ประโยคที่ 2 ให้เธอเขียนบทที่ 2 ทันทีเมื่อผู้พูดพูดจบลง หรือในอนาคตอันใกล้นี้

2.1.5.4 แสดงความเสียหายหรือการหมดภาวะที่ทำให้หนักใจ เช่น

ผมมาสายไปเสียแล้ว

ให้เขาไปเสีย

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความหมายว่าเสียหายหรือหมดภาวะที่ทำให้หนักใจซึ่งขึ้นอยู่กับบริบท ประโยคที่ 1 บอกความเสียหายของผู้พูดกับเรื่องที่เกิดขึ้นแล้ว คือผู้พูดมาสาย และ ประโยคที่ 2 การที่ผู้พูดให้เขาไปนั้นแสดงความรู้สึกของผู้พูดว่า หมดภาวะที่หนักใจหรือรำคาญใจ

2.1.6 คำหลังกริยา ไว้

คำหลังกริยา ไว้ แสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.1.6.1 บอกการคงทำอย่างนั้นต่อไป เช่น

นักเรียนควรจำเรื่องนี้ไว้

ฉันเก็บจดหมายไว้

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า กริยานั้นยังคงทำต่อไป ประโยคที่ 1 บอกให้จำเรื่องนั้นไว้ตลอดไป ประโยคที่ 2 ฉันเก็บจดหมายต่อไป

2.1.6.2 บอกการเตรียมบางอย่างไว้ล่วงหน้าหรือเผื่อไว้ก่อน เช่น

ฉันเตรียมเงินเผื่อไว้แล้ว

คุณแม่เตรียมอาหารไว้แล้ว

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า มีการเตรียมบางอย่างไว้ล่วงหน้าหรือเผื่อไว้ก่อน ประโยคที่ 1 ผู้พูดเตรียมเงินไว้เพื่อกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งอย่างเพียงพอ และผลของการเตรียมไว้นั้นยังคงดำเนินอยู่จนปัจจุบัน ประโยคที่ 2 คุณแม่เตรียมอาหารไว้เพื่อใครคนใดคนหนึ่งอย่างเพียงพอและผลของการเตรียมไว้นั้นยังคงดำเนินอยู่เช่นเดียวกัน

2.1.7 คำหลังกริยา ให้

คำหลังกริยา ให้ จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.1.7.1 แสดงความหมายว่าเป็นเรื่องที่ถูกกระทำ เช่น

เด็ยวเพื่อนจะตีให้

เขาจะหยิกแขนให้

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความหมายถึงเรื่องที่ถูกกระทำโดยมนุษย์ ซึ่งเป็นการกระทำของบุคคลหนึ่งต่ออีกบุคคลหนึ่ง และการกระทำนั้นไม่ใช่เรื่องที่เกิดหวังก่อน คือเชื่อว่าเพื่อนจะตีหรือเขาหยิกแขนให้

คำหลังกริยา ให้ นอกจากจะแสดงความหมายถึงเรื่องที่ถูกกระทำโดยมนุษย์แล้ว ยังแสดงความหมายถึงการกระทำโดยสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ก็ได้ เช่น

เด็ยวฟ้าผ่าให้นะ

เด็ยวเอารถชนให้หรือ

จากประโยคตัวอย่างนั้นเป็นเรื่องที่ถูกกระทำ และมักจะเป็นเรื่องที่ไม่เป็นที่พึงปรารถนาของผู้รับการกระทำนั้นทั้งสิ้น

2.1.7.2 แสดงความหมายว่าทำแทน ทำตามหน้าที่ หรือบริการให้ เช่น

เขาเขียนจดหมายให้

ผมจะเอาน้ำมาให้

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า มีการทำแทนหรือบริการ ประโยคที่ 1 เขาเขียนจดหมายแทนใครคนใดคนหนึ่งโดยมีความตั้งใจที่จะช่วยเหลือ ประโยคที่ 2 บอกว่าผมบริการเอาน้ำมาให้เพื่อใครคนใดคนหนึ่งโดยเต็มใจที่จะให้บริการ

2.1.7.3 แสดงความหมายว่ามอบให้ เช่น

เขาซื้อแหวนให้ฉัน

เขายื่นดอกไม้ให้ฉัน

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า มีการมอบให้ ประโยคที่ 1 บอกว่าเขาอาจช่วยไปซื้อแหวนมาให้ หรือออกเงินซื้อแล้วมามอบให้ก็ได้ ประโยคที่ 2 บอกการมอบดอกไม้ให้

2.1.8 คำหลังกริยา ดู

คำหลังกริยา ดู จะแสดงความหมายว่า ลองทำ เช่น

พวกเด็ก ๆ ฟังคำพูดของครูดูซิจะ

เธอชิมดูซิ อร่อยหรือยัง

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการลองทำสักครั้งหนึ่ง ประโยคที่ 1 บอกว่าให้เด็ก ๆ ลองฟังคำพูดของครูสักครั้ง ประโยคที่ 2 บอกว่าให้ลองชิมสักครั้งหนึ่ง

2.1.9 คำหลังกริยา เข้า

คำหลังกริยา เข้า จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.1.9.1 แสดงถึงการเร่งรีบ เช่น

แดงรีบทำเข้า

ดำแต่งตัวเร็วเข้า

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า เป็นคำสั่ง หรือเร่งรีบให้รีบทำ ประโยคที่ 1 บอกว่าให้รีบทำสิ่งที่กำลังทำอยู่ ประโยคที่ 2 บอกว่าให้แต่งตัวเร็ว ๆ

2.1.9.2 แสดงถึงเรื่องที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน เช่น

เขาไปเจอเพื่อนเข้า

เธอดูเขาพูดเข้า

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า มีเรื่องเกิดขึ้นโดยไม่ได้คิดมาก่อน ประโยคที่ 1 บอกว่าการพบเพื่อนนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน และประโยคที่ 2 บอกว่าผู้พูดไม่เคยคาดคิดเลยว่าเขาจะพูดอย่างนั้นออกมาได้

2.1.9.3 แสดงถึงขนาดที่ลดลง เช่น

เก็บตะเข็บเสื้อเข้า 1 เซนติเมตร

กระโปรงหดสั้นเข้า

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเคลื่อนที่และขนาดด้วย ประโยคที่ 1 ขนาดของเสื้อเล็กลงมาจากเดิม ประโยคที่ 2 ขนาดของกระโปรงก็เล็กลงเช่นเดียวกับเสื้อ

2.1.9.4 แสดงถึงแนวผ่านและทิศทางการเคลื่อนที่ เช่น

เขาเดินเข้ามา

เด็กคลานเข้ามา

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเคลื่อนที่จากจุดหนึ่งที่ใกล้ตัวผู้พูดเข้ามาสู่อีกจุดหนึ่งที่ใกล้ตัวผู้พูด ประโยคที่ 1 บอกว่าเขาเดินเข้ามาใกล้ตัวผู้พูด ประโยคที่ 2 บอกว่าเด็กคลานเข้ามาใกล้กับตัวผู้พูด

2.1.10 คำหลังกริยา ออก

คำหลังกริยา ออก จะแสดงความหมายว่า มีการเคลื่อนจากจุดหนึ่งไปสู่อีกจุดหนึ่ง ซึ่งแสดงความหมายได้ 2 แบบ คือ

2.1.10.1 บอกขนาดที่ขยายขึ้น เช่น

เสื้อยืดออก

ลูกระเบิดระเบิดออก

จากประโยคตัวอย่าง แสดงขนาดที่ขยายขึ้นกว่าเดิม ประโยคที่ 1 ขนาดของเสื้อขยายขึ้นจากขนาดหนึ่งมาเป็นอีกขนาดหนึ่ง ประโยคที่ 2 วัตถุระเบิดได้ระเบิดโดยขยายพื้นที่จากที่อยู่เดิมให้กว้างออก

2.1.10.2 บอกแนวผ่านและทิศทางเคลื่อนที่ เช่น

เขาเดินออกไป

เธอช่วยแผ่ของออก

จากประโยคตัวอย่าง แสดงว่า มีการเคลื่อนจากจุดหนึ่งที่ใกล้ตัวผู้พูดไปสู่อีกจุดหนึ่งที่ไกลออกไป ประโยคที่ 1 บอกว่าเขาเดินออกไปยังทิศทางที่ห่างออกไปจากตัวผู้พูด ประโยคที่ 2 บอกว่าช่วยแผ่ของที่รวมกันให้ขยายออก

2.1.11 คำหลังกริยา เอา

คำหลังกริยา เอา จะแสดงความหมายว่าเป็นเรื่องที่ถูกกระทำ เช่น

เด็ยเพื่อนดีเอา

เด็ยเพื่อนด่าเอา

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความหมายถึงเรื่องที่ถูกกระทำโดยมนุษย์ ซึ่งเป็น การกระทำของบุคคลหนึ่งต่ออีกบุคคลหนึ่ง และการกระทำนั้นไม่ใช่เรื่องที่คาดหวังมาก่อน คือว่าเฝื่อว่าเพื่อนดีหรือด่าเอา

คำหลังกริยา เอา นอกจากจะแสดงความหมายถึงเรื่องที่ถูกกระทำโดยมนุษย์แล้ว ยังแสดงความหมายถึงการกระทำโดยสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ก็ได้ เช่น

เด็ยยุงกัดเอา

เด็ยวรถชนเอาหรือ

จากประโยคตัวอย่างนั้นเป็นเรื่องที่ถูกกระทำ และมักจะเป็นเรื่องที่ไม่เป็นที่พึงปรารถนา ของผู้รับการกระทำนั้นทั้งสิ้น

2.2 ความหมายของคำหลังกริยาในภาษาเกาหลี

คำหลังกริยาในภาษาเกาหลีทั้งที่ตรงกันหรือใกล้เคียงและไม่ตรงกับคำหลังกริยาในภาษาไทยจำนวน 13 คำคือ 가다 / ga-da / (ไป), 오다 / ?o-da / (มา), 지다 / ji-da / (ขึ้น/ลง), 버리다 / bo-ri-da / (เสียด), 두다 / du-da / และ 놓다 / not-tha / (ไว้), 주다 / ju-da / (ให้), 보다 / bo-

da / (ดู), 내다 / nae-da /, 대다 / dae-da /, -고 있다 / -go ?it-ta /, -어 있다 / -?o ?it-ta /, -고 싶다 / -go sip-ta / จากข้อมูลพบว่า แต่ละคำมีความหมายตามลำดับ ดังต่อไปนี้

2.2.1 คำหลังกริยา 가다 /ga-da/ (ไป)

คำหลังกริยา 가다 /ga-da/ (ไป) แสดงความหมายเกี่ยวกับการดำเนินต่อไปในหลายลักษณะ ดังต่อไปนี้

2.2.1.1 บอกแนวผ่านและทิศทางการเคลื่อนที่ในแนวนอน เช่น

순이가 방에 들어 갔다.

ซุนนี่ ห้อง เข้า ไป-แล้ว

“ซุนนี่เข้าไปห้องแล้ว”

버스가 저쪽으로 달려 간다.

รถเมล์ ทางโน้น แล่น ไป

“รถเมล์แล่นไปทางโน้น”

จากประโยคตัวอย่างที่ 1 แสดงว่า ซุนนี่ได้เคลื่อนที่จากจุดที่ผู้พูดอ้างอิงไปแล้ว และตัวอย่างที่ 2 แสดงว่ารถเมล์ที่กล่าวถึงนั้นได้ผ่านจุดอ้างอิงของผู้พูดไปแล้ว จากประโยคตัวอย่างทั้ง 2 ประโยคแสดงแนวผ่านในทิศทางที่ห่างออกไปจากตัวผู้พูด หรือจุดอ้างอิงที่ผู้พูดกล่าวถึง

2.2.1.2 เป็นเรื่องที่กำลังดำเนินอยู่ เพื่อไปสู่ความสำเร็จที่เป็นเป้าหมาย เช่น

엄마: 너 다 먹어 가니?

เธอ ทั้งหมด กิน ไป-ไหม

“เธอกินเสร็จหรือยัง”

아들: 응, 거의 다 먹어 가.

จะ เกือบ ทั้งหมด กิน ไป

“จะ กินเกือบเสร็จแล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงว่าการกินข้าวกำลังดำเนินอยู่ และคำหลังกริยา 가다 แสดงว่ายังไม่เสร็จ หรือยังไม่หมด แต่ใกล้จะเสร็จ หรือใกล้จะหมดตามเป้าหมายแล้ว

2.2.1.3 เป็นการคาดเดาของผู้พูดว่าการกระทำที่กล่าวถึงนั้นเกิดขึ้นในปัจจุบัน และจะดำเนินต่อไป เช่น

그는 이제부터 열심히 살아 갈거야.

เขา ตั้งแต่บัดนี้ อย่างทุ่มเท(ตั้งใจจะ) ใช้ชีวิต ไป

“เขาดังใจจะใช้ชีวิตอย่างทุ่มเทตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป”

จากประโยคตัวอย่าง ผู้พูดคาดเดาว่าการกระทำของประธานในประโยคอาจจะเริ่มตั้งแต่จุดอ้างอิงแล้วดำเนินอยู่เรื่อยไป

2.2.1.4 เป็นการกระทำที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ในเวลาต่อเนื่องกัน เช่น

밤이 깊어지자 전등이 하나둘씩 꺼져 간다.

ค่ำ ดึก ยิ่ง โคมไฟ ทีละหนึ่ง ปิด ไป

“ดึกแล้ว โคมไฟก็ปิดไปที่ละดวงสองดวง”

군인이 한두명씩 죽어 간다.

ทหาร ทีละหนึ่ง ตาย ไป

“ทหารตายไปที่ละคนสองคน”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการกระทำที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ในเวลาต่อเนื่องกัน ประโยคที่ 1 บอกว่าการปิดโคมไฟเกิดขึ้นซ้ำ ๆ ในเวลาต่อเนื่องกัน ประโยคที่ 2 บอกว่าการตายของทหารเกิดขึ้นซ้ำ ๆ ในเวลาต่อเนื่องเช่นเดียวกัน

2.2.1.5 เป็นการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติที่ดำเนินอยู่ต่อไป เช่น

사람이 점점 늙어 간다.

คน ค่อย ๆ แก่ ไป

“คนค่อย ๆ แก่ลง”

순이는 살이 점점 빠져 간다.

ซุนนี่ เนื้อ ค่อย ๆ ผอม ไป

“ซุนนี่ค่อย ๆ ผอมลง”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเปลี่ยนแปลงของคุณสมบัติที่ดำเนินไปเรื่อย ๆ ประโยคที่ 1 มนุษย์ค่อย ๆ แก่ลงตามเวลา ประโยคที่ 2 บอกการเปลี่ยนแปลงของคุณสมบัติที่ค่อย ๆ ผอมลง คำหลังกริยา 간다 (ไป) เป็นคำที่แสดงให้คุณสมบัติ แก่ ผอม ดำเนินอยู่ต่อไป ซึ่งถ้าไม่ใช่คำหลังกริยา 간다 (ไป) ประโยคจะไม่แสดงความหมายการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติว่าดำเนินอยู่

2.2.1.6 เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพ เช่น

순이는 차츰 말라 가고 있다.

ซุนนี่ ค่อย ๆ อ่อนเพลีย ไป อยู่

“ซุนนี่อ่อนเพลียลงไปเรื่อย ๆ”

내 강아지가 죽어 가고 있다.

ของฉัน ลูกสุนัข ตาย ไป อยู่

“ลูกสุนัขของฉันกำลังจะตาย”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเปลี่ยนแปลงสภาพไปในทางที่ไม่ดี ประโยคที่ 1 บอกความคิดของผู้พูดเกี่ยวกับเรื่องความอ่อนเพลียซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ดีต่อสุขภาพ ประโยคที่ 2 บอกสภาพของลูกสุนัขที่กำลังตายซึ่งเป็นสภาพในทางที่ไม่ดีเหมือนกัน กล่าวคือ ผู้พูดมีความ รู้สึกว่าสงสาร หรือเป็นห่วงเรื่องนั้น จึงไม่ถือว่าเป็นเรื่องที่ดี

2.2.2 คำหลังกริยา 오다 /?o-da/ (มา)

คำหลังกริยา 오다 /?o-da/ (มา) จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.2.2.1 บอกแนวผ่านและทิศทางการเคลื่อนที่ในแนวนอน และบางครั้งการเคลื่อนที่นั้นยังดำเนินอยู่ เช่น

순이가 방에 들어 왔다.

ซุนนี่ ห้อง เข้า มา-แล้ว

“ซุนนี่เข้ามาข้างในห้อง”

버스가 이쪽으로 달려 온다.

รถเมล์ ทางนี้ แล่น มา

“รถเมล์แล่นมาทางนี้”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเคลื่อนที่และบอกทิศทางในแนวนอน ประโยคที่ 1 แสดงว่าซุนนี่เข้ามาจากจุดใดจุดหนึ่งสู่จุดที่ผู้พูดอ้างอิง และตัวอย่างที่ 2 แสดงว่ารถเมล์ที่กล่าวถึงนั้นยังแล่นอยู่ และแล่นในทิศทางเข้ามาสู่จุดที่ผู้พูดอ้างอิง

2.2.2.2 เป็นเรื่องที่ดำเนินต่อมาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน เช่น

그는 여태까지 잘 살아 왔다.

เขา ถึงวันนี้ อย่างดี ใช้ชีวิต มา-แล้ว

“เขาใช้ชีวิตอย่างดีมาจนถึงวันนี้”

우리는 옛날부터 이 집에서 살아 왔다.

พวกเรา ตั้งแต่โบราณ นี้ บ้าน อาศัย มา-แล้ว

“เราอาศัยที่บ้านหลังนี้ตั้งนานมาแล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงเรื่องที่เกิดขึ้นในอดีตกาลและดำเนินมาจนถึงปัจจุบัน ประโยคที่ 1 บอกการใช้ชีวิตมาตั้งแต่เวลาใดเวลาหนึ่งในอดีตมาจนถึงปัจจุบัน หรือก่อนปัจจุบัน ซึ่งเป็นเวลาที่ผู้พูดอ้างอิงก็ได้ ประโยคที่ 2 บอกว่าผู้พูดอยู่บ้านหลังนี้ตั้งนานแล้วจนถึงปัจจุบัน

2.2.2.3 เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพที่ดำเนินอยู่ต่อไป เช่น

해가 점점 밝아 온다.

ตะวัน ค่อย ๆ สว่าง มา

“ตะวันค่อย ๆ สว่างขึ้นมา”

날씨가 점점 추워 온다.

อากาศ ค่อย ๆ หนาว มา

“อากาศค่อย ๆ หนาวลง”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเปลี่ยนแปลงสภาพที่ดำเนินอยู่เรื่อย ๆ ประโยคที่ 1 บอกการเปลี่ยนแปลงของความสว่างของพระอาทิตย์ว่าค่อย ๆ สว่างมากขึ้นตามเวลา ไม่เหมือนกับแสงพระอาทิตย์ซึ่งแสดงสภาพ ประโยคที่ 2 บอกการเปลี่ยนแปลงของอากาศว่าค่อย ๆ หนาวลงเรื่อย

2.2.3 คำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง)

คำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง) จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.2.3.1 บอกการเปลี่ยนแปลงสภาพ คุณสมบัติ ปริมาณ และขนาด

1) การเปลี่ยนแปลงสภาพ เช่น

나는 놀라서 잠이 깨 졌다.

ฉัน ตกใจ การนอนหลับ ตื่น ขึ้น-แล้ว

“ฉันตกใจตื่นขึ้น”

경제가 어려워 진다.

เศรษฐกิจ ทรุด ลง

“สภาพเศรษฐกิจทรุดลง”

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่ง ประโยคที่ 1 สภาพเดิมคือหลับ เปลี่ยนสภาพเป็นตื่น และประโยคที่ 2 สภาพเศรษฐกิจแย่งลงมาจากสภาพก่อน

2) การเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ เช่น

그녀는 더 성숙해 졌다.

เธอ ยิ่ง เป็นสาว ขึ้น-แล้ว

“เธอดูสาวขึ้น”

철이 물러 졌다.

เหล็ก อ่อน ลง-แล้ว

“เหล็กอ่อนลง”

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า เกิดการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ ประโยคที่ 1 บอกว่าเธอ ดูสาวขึ้นกว่าเดิม และประโยคที่ 2 เหล็กที่แข็งอยู่ได้เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติเป็นอ่อนลง

3) การเปลี่ยนแปลงปริมาณ เช่น

소리가 커 졌다.

เสียง ดัง ขึ้น-แล้ว

“เสียงดังขึ้น”

학생 수가 적어 졌다.

นักเรียน จำนวน น้อย ลง-แล้ว

“จำนวนนักเรียนน้อยลง”

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า มีการเปลี่ยนแปลงปริมาณ ประโยคที่ 1 บอกการเปลี่ยนแปลงปริมาณของเสียงว่าดังขึ้นกว่าเดิม และประโยคที่ 2 บอกการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักเรียนว่าน้อยลงกว่าเดิม

4) การเปลี่ยนแปลงขนาด เช่น

풍선이 커 졌다.

ลูกโป่ง ใหญ่ ขึ้น-แล้ว

“ลูกโป่งใหญ่ขึ้น”

옷이 작아 졌다.

เสื้อ เล็ก ลง-แล้ว

“เสื้อหดลง”

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า มีการเปลี่ยนแปลงขนาดโตหรือเล็กกว่าเดิม ประโยคที่ 1 ขนาดของลูกโป่งโตขึ้นกว่าเดิม และประโยคที่ 2 ขนาดของรองเท้าหดเล็กลงกว่าเดิม

2.2.3.2 บอกถึงเรื่องที่ดำเนินมาถึงสิ้นสุดลง เช่น

그 이야기는 끝나 졌다.

นั่น เรื่อง จบ ลง-แล้ว

“เรื่องนั้นจบลงแล้ว”

사건이 마무리지어 졌다.

คดี เรียบร้อย ลง-แล้ว

“คดีเสร็จเรียบร้อยแล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการดำเนินของเรื่องใดเรื่องหนึ่งว่าสิ้นสุดลง ประโยคที่ 1 และ 2 เรื่องที่กล่าวมานั้นได้ดำเนินมาแล้วในที่สุดเรื่องนั้นก็สิ้นสุดลงแล้ว

2.2.3.3 แสดงการรับรู้ของผู้พูดที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง เช่น

몸이 점점 가벼워 진다.

ตัวร่างกาย ค่อย ๆ เบา ลง

“รู้สึกว่่าน้ำหนักตัวค่อย ๆ ลดลง”

배가 점점 불러 진다.

ท้อง ค่อย ๆ อิ่ม ขึ้น

“รู้สึกว่่าค่อย ๆ อิ่มท้องขึ้น”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการรับรู้ของผู้พูดที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง ประโยคที่ 1 บอกความรู้สึกของผู้พูดที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักที่เบาลงกว่าเดิม ประโยคที่ 2 บอกการรับรู้ของผู้พูดที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักของท้องว่าค่อย ๆ มากขึ้น

2.2.3.4 แสดงการเปลี่ยนใจของผู้พูด เช่น

이 이야기를 누구한테라도 말하고 싶어 진다.

นี้ เรื่อง แก่ใคร ๆ ก็ พูด อยาก ขึ้น

“อยากพูดเรื่องนี้กับใครก็ได้”

지금 뭔가 먹고 싶어 졌다.

ตอนนี้ อะไร กิน อยาก ขึ้น

“ตอนนี้อยากกินอะไรขึ้นมา”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเปลี่ยนใจของผู้พูด ประโยคที่ 1 บอกว่าผู้พูดอยากจะบอกเล่าเรื่องนี้กับใครก็ได้ กล่าวคือ ถ้าไม่มีคำหลังกริยา 지다(ขึ้น/ลง) จะให้ความหมายว่าอยากจะพูดโดยที่เรื่องนั้นไม่เคยคิดจะเก็บไว้เป็นความลับ แต่เมื่อมีคำหลังกริยานี้จะให้ความหมายว่าเมื่อก่อนผู้พูดเก็บเรื่องนี้เป็นความลับ แต่เดี๋ยวนี้เปลี่ยนใจแล้ว ประโยคที่ 2 บอกการเปลี่ยนใจของผู้พูดว่าตอนนี้รู้สึกอยากกินอะไรสักอย่างหนึ่ง ซึ่งในอดีตกาลไม่มีความคิดว่าจะอยากกิน

2.2.3.5 แสดงการถูกรกระทำหรือรับการกระทำ เช่น

그 아이가 자기의 가족에게 보내 졌다.

นั้น เด็ก เขา ครอบครัว ส่ง ขึ้น-แล้ว

“เด็กคนนั้นถูกส่งกลับไปอยู่กับครอบครัวของเขา”

밖이 시끄러워서 그는 잠이 깨어 졌다.

ข้างนอก เสียงดัง เขา การนอนหลับ ตื่น ขึ้น-แล้ว

“ข้างนอกเสียงดังจึงทำให้เขาตื่น”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการถูกกระทำหรือรับการกระทำ ประโยคที่ 1 บอกว่า เด็ก ซึ่งเป็นผู้ถูกกระทำถูกส่งไปอยู่กับครอบครัวแล้ว ประโยคที่ 2 บอกว่า เขาถูกกระทำให้ตื่นนอนด้วยเสียงดังจากข้างนอก

2.2.3.6 แสดงการเน้นเวลาเริ่มต้นของสภาพ เช่น

날씨가 더워 지기 시작한다.

อากาศ ร้อน ขึ้น เริ่ม

“อากาศเริ่มร้อนขึ้น”

이제부터 어두워 지기 시작한다.

ตั้งแต่เดี๋ยวนี้ มีด ลง เริ่ม

“ตั้งแต่เดี๋ยวนี้เริ่มมีดเร็วลง”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเน้นเวลาเริ่มต้นของการกระทำหรือสภาพที่เปลี่ยนแปลงไป ประโยคที่ 1 บอกการเน้นเวลาที่เริ่มร้อนขึ้น ประโยคที่ 2 บอกการเน้นเวลาที่เริ่มมีดเร็วลง

2.2.3.7 แสดงว่ามีเรื่องที่กำลังจะเกิดขึ้นอย่างไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ ซึ่งถ้าเกิดขึ้นได้ก็จะเกิดขึ้นอย่างยากลำบาก เช่น

너희들 그 방에서 다 자 지니?

พวกเขา นั้น ห้อง ทั้งหมด นอน ขึ้น-ไหม

“พวกเขาทั้งหมดนอนในห้องนั้นไหวไหม”

이 옷이 입어 지겠니?

นี้ เสื้อ ใส่ ขึ้น-ไหวไหม

“เสื้อตัวนี้ใส่ไหวไหม”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการรับรู้ของผู้พูดว่าเรื่องนั้นไม่น่าจะเกิดขึ้นได้หรือไม่่าเป็นไปได้ ประโยคที่ 1 บอกการรับรู้ของผู้พูดว่าทุกคนนอนด้วยกันไม่ได้ในห้องนั้น อาจเนื่องจากความกว้างของห้องไม่พอที่จะนอนด้วยกันได้ หรือมีจำนวนคนเกินพอดีก็ได้ แต่ถ้านอนด้วยกันได้ก็จะเบียดเสียดกันมาก ประโยคที่ 2 บอกว่าไม่น่าจะใส่เสื้อตัวนี้ได้ หรืออาจจะใส่ได้ก็ได้ แต่ถ้าใส่ได้ก็จะใส่อย่างลำบาก

2.2.4 คำหลังกริยา 버리다 /bo-ri-da/ (เสียด)

คำหลังกริยา 버리다 /bo-ri-da/ (เสียด) จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.2.4.1 แสดงการเน้นถึงความสิ้นสุดของการกระทำ เช่น

동생은 돈을 다(주) 써 버렸다.

น้อง เงิน ทั้งหมด ใช้ เสีย-แล้ว

“น้องใช้เงินหมดแล้ว”

나는 과자를 다 먹어 버렸다.

ฉัน ขนม ทั้งหมด กิน เสีย-แล้ว

“ฉันกินขนมหมดแล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเน้นถึงความสิ้นสุดของการกระทำ ประโยคที่ 1 บอกว่าการใช้เงินนั้นเป็นเรื่องที่สิ้นสุดแล้ว คือตอนนี้ไม่มีเงินเหลือสักบาท ประโยคที่ 2 บอกว่าการกินขนมนั้นเป็นเรื่องที่สิ้นสุดลงแล้ว คือขนมไม่เหลือแม้แต่ชิ้นเดียว

2.2.4.2 แสดงความเสียหายหรือการหมดภาวะที่ทำให้หนักใจ เช่น

순이는 그 자료를 다 철수한테 줘 버렸다.

ซุนนี่ นั้น ข้อมูล ทั้งหมด ซอลลี ให้ เสีย-แล้ว

“ซุนนี่ให้ข้อมูลทั้งหมดแก่ซอลลีแล้ว”

나는 어제 밤에 자 버렸어!

ผม เมื่อวาน ค่ำคืน นอนหลับ เสีย-แล้ว

“เมื่อคืนผมนอนหลับไปเสียแล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงถึงความหมายที่เสียหายหรือหมดภาวะที่ทำให้หนักใจซึ่งขึ้นอยู่กับบริบท ประโยคที่ 1 การที่ซุนนี่ให้ข้อมูลทั้งหมดแก่ซอลลีไปนั้นถ้ามีคำตอบที่ตามมาว่า 큰일났다. (เป็นเรื่องใหญ่แน่) ก็จะเป็นการแสดงความรู้สึกของซุนนี่ว่า เสียใจหรือกังวลใจที่ได้ทำผิดไป แต่ถ้ามีคำตอบว่า 다행이다 (ค่อยอย่างชั่ว โชคดีจัง) ก็จะเป็นการแสดงความรู้สึกของซุนนี่ว่า หมดภาวะที่หนักใจ ประโยคที่ 2 บอกความเสียหายของผู้พูดกับเรื่องที่เกิดขึ้นแล้ว คือผู้พูดนอนหลับโดยยังไม่ได้ทำงานอะไรบางอย่าง หรือยังทำไม่เสร็จ ความหมายของคำหลังกริยา 버린다(เสีย) จะรู้ได้ชัดเจนจากประโยคตอบรับที่ตามมา

ความหมายของคำหลังกริยาในภาษาเกาหลีดังที่กล่าวมาแล้วนั้น เป็นคำหลังกริยาที่มีความหมายตรงกันหรือใกล้เคียงกับคำหลังกริยาในภาษาไทย ส่วนคำหลังกริยาในภาษาเกาหลีที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นคำหลังกริยาที่ไม่ตรงกับคำหลังกริยาในภาษาไทย

2.2.5 คำหลังกริยา 두다 /du-da/ และ 놓다 /not-tha/ (ไว้)

คำหลังกริยาทั้ง 2 คำนี้มีความหมายว่า ไว้ เหมือนกัน ในบางกรณีจึงใช้แทนกันได้ แต่ในบางกรณีจะใช้แทนกันไม่ได้

2.2.5.1 กรณีที่คำหลังกริยา 두다 /du-da/ และ 놓다 /not-tha/ (ไว้) ใช้แทนกันได้ มีหลายแบบ ดังต่อไปนี้

1) บอกการกระทำที่เสร็จลงแล้ว และผลของการกระทำนั้นยังดำเนินอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง เช่น

그는 편지를 써 두었다.
놓았다.

เขา จดหมาย เขียน ไว้-แล้ว
“เขาเขียนจดหมายไว้แล้ว”

จากประโยคตัวอย่างจะเห็นว่า 두다 และ 놓다(ไว้) ใช้แทนกันได้ ซึ่งแสดงผลของการกระทำคือการเขียนจดหมายเสร็จ และผลของการเขียนจดหมายเสร็จยังดำเนินอยู่จนปัจจุบัน คือมีความหมายแฝงอยู่ว่า ยังมีจดหมายที่ยังไม่ส่ง ถ้ามีแต่คำกริยา 쓰다 (เขียน) แสดงการเสร็จของการกระทำนั้นเท่านั้น

2) บอกการเตรียมบางอย่างไว้ล่วงหน้าหรือเผื่อไว้ก่อน เช่น

나는 돈을 준비해 두었다.
놓았다.

ฉัน เงิน เตรียม ไว้-แล้ว
“ฉันเตรียมเงินไว้แล้ว”

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า ผู้พูดเตรียมเงินไว้เพื่อกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งอย่างเพียงพอ และผลของการเตรียมไว้นั้นยังคงดำเนินอยู่จนปัจจุบัน

3) บอกความสำคัญของการกระทำที่เป็นหลักก่อน เมื่อการกระทำที่เป็นหลักเสร็จลง ก็สามารถกระทำอย่างอื่นได้ เช่น

이 일부터 처리해 두고 이야기합시다.
놓고

นี้ งานก่อน ทำเสร็จ ไว้ ค่อยกันนะ
“ทำงานนี้ให้เสร็จเสียก่อน แล้วค่อยคุยกันนะ”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการกระทำ 2 อย่าง การกระทำอย่างที่ 1 คือทำงานที่เป็นหลักให้เสร็จก่อนแล้วจึงกระทำอย่างที่ 2 คือการคุยกัน

2.2.5.2 กรณีที่คำหลังกริยา 두다 /du-da/ กับ 놓다 /not-tha/ (ไว้)ใช้แทนกันไม่ได้ มีดังกรณีต่อไปนี้

1) เน้นการรักษาสภาพให้คงเดิมโดยที่สภาพนั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลง ในกรณีนี้จะใช้คำหลังกริยา 두다(ไว้) /du-da/ เท่านั้น เช่น

움직이지 말고 놔 두!

ขยับ อย่า วาง ไว้

“อย่าขยับ วางไว้!”

오늘은 살려 두지만 다음에 만나면 혼날 줄 알아!

วันนี้ ชุบชีวิต ไว้(แต่) คราวหน้า เจอ โดน รู้

“วันนี้ไม่เป็นไร แต่รู้ไว้นะ เจอคราวหน้า (แก) เสรีจแน่”

จากประโยคตัวอย่างประโยคที่ 1 ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่มีการเคลื่อนที่ของผลการกระทำ ประโยคที่ 2 บอกการรักษาสภาพของชีวิตที่เป็นปกติอยู่ ยังไม่มีความหมายถึงการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ทั้ง 2 ประโยคจึงใช้แต่คำหลังกริยา 두다 (ไว้) เท่านั้น

2) เน้นการรักษาสภาพให้คงเดิม โดยที่สภาพนั้นมีการเปลี่ยนแปลง และเน้นความตั้งใจของประธาน ในกรณีนี้จะใช้คำหลังกริยา 놓다 /not-tha/(ไว้) เท่านั้น เช่น

나는 죽어가는 사람을 살려 놓았다.

ผม กำลังจะตาย คน ช่วยชุบชีวิต ไว้-แล้ว

“ผมพยายามช่วยชีวิตคนที่กำลังจะตาย”

고양이가 꽃밭을 파헤쳐 놓았다.

แมว สวนดอกไม้ ขุดหลุม ไว้-แล้ว

“แมวมักขุดหลุมที่สวนดอกไม้”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการรักษาสภาพให้คงเดิมโดยที่สภาพนั้นมีการเปลี่ยนแปลง ประโยคที่ 1 บอกว่าผมพยายามช่วยชีวิตของคนที่กำลังจะตายให้มีชีวิตต่อไปได้ สภาพชีวิตของคนนั้นเปลี่ยนแปลงจากกำลังตายเป็นมีชีวิตปกติ ประโยคที่ 2 บอกนิสัยของสัตว์ (แมว) ซึ่งมีนิสัยว่าจะรักษาสภาพการขุดหลุมนั้นไว้ต่อไป

2.2.6 คำหลังกริยา 주다 /ju-da/ (ให้)

คำหลังกริยา 주다 /ju-da/ (ให้) จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.2.6.1 แสดงความหมายว่าทำแทน ทำตามหน้าที่ หรือบริการให้ เช่น

그가 편지를 써 주었다.

เขา จดหมาย เขียน ให้-แล้ว

“เขาเขียนจดหมายให้แล้ว”

내가 물을 갖다 줄께.

ฉัน น้ำ เอา ให้

“ฉันจะเอาน้ำมาให้นะ”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงว่าทำแทนหรือบริการให้ ประโยคที่ 1 เขาเขียนจดหมายแทนใครคนใดคนหนึ่ง และประโยคที่ 2 บอกว่าผมเอาน้ำมาบริการเพื่อใครคนใดคนหนึ่งโดยเต็มใจ

2.2.6.2 แสดงความหมายว่ามอบให้ เช่น

그가 꽃을 나에게 갖다 주었다.

เขา ดอกไม้ ฉัน เอา ให้-แล้ว

“เขาเอาดอกไม้มาให้ฉัน”

그는 나에게 반지를 사 주었다.

เขา ฉัน แหวน ซื้อ ให้-แล้ว

“เขาซื้อแหวนให้ฉัน”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการมอบให้หรือบริการให้ ประโยคที่ 1 บอกการมอบดอกไม้มาให้ฉัน และประโยคที่ 2 บอกว่าอาจเขาช่วยไปซื้อแหวนมาให้ หรือออกเงินซื้อแล้วมามอบให้ก็ได้

2.2.6.3 แสดงความหมายถึงการตัดสินใจของผู้พูดว่าการกระทำนั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้พูดหรือผู้รับการกระทำ หรือเป็นการประเมินของสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดี เช่น

그는 함께 가 주었다.

เขา ด้วย ไป ให้-แล้ว

“เขาอาสาไปกับฉันแล้ว”

과일이 잘 익어 주었다.

ผลไม้ อย่างดี สุก ให้-แล้ว

“ผลไม้สุกพอดีเลย”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการกระทำที่เป็นประโยชน์หรือการประเมินผลประโยชน์ต่อตัวผู้พูด ประโยคที่ 1 ผลที่เขาไปกับผู้พูดนั้นให้ผลประโยชน์ต่อตัวผู้พูด ประโยคที่ 2 บอกว่าผู้พูดแสดงความดีใจกับผลที่ออกมา คือประเมินคุณค่าของผลไม้ว่า น่ากินและมีประโยชน์

2.2.7 คำหลังกริยา 보다 /bo-da/ (ดู)

คำหลังกริยา 보다 /bo-da/ (ดู) จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.2.7.1 แสดงความหมายว่า ลองทำ เช่น

그 사람의 말을 들어 보세요.

นั่น คน คำพูด ฟัง ดู-ชิคะ

“ลองฟังคำพูดของคนนั้นดูซิคะ”

노래 한번 불러 봐.

เพลง สักครั้ง ร้อง ดู-ชิ

“ร้องเพลงดูซิ”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการลองทำสักครั้งหนึ่ง ประโยคที่ 1 บอกว่าให้ลองฟังคำพูดของคนนั้น ประโยคที่ 2 บอกว่าให้ร้องเพลงสักครั้งหนึ่งหรือสักเพลงหนึ่ง

2.2.7.2 แสดงประสบการณ์ เช่น

나는 아직 어린이대공원에 가 본 적이 없다.

ฉัน ยัง สวนสนุก เทียว ดู เคย ไม่มี

“ฉันยังไม่เคยไปเที่ยวสวนสนุกเลย”

순이는 태국 음식을 먹어 본 적이 있다.

ซุนนี่ อาหารไทย กิน ดู เคย มี

“ซุนนี่เคยกินอาหารไทย”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงประสบการณ์ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ประโยคที่ 1 บอกว่าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันผู้พูดยังไม่เคยไปเที่ยวสวนสนุก ประโยคที่ 2 บอกว่า ซุนนี่มีประสบการณ์ในการกินอาหารไทยมาแล้วในอดีตกาล

2.2.7.3 แสดงความหมายถึงการสมมุติ เช่น

내가 권력만 잡아 봐라. 넌 끝이야!

ผม อำนาจ ได้มี ดู เธอ เสรีจ

“ถ้าผมมีอำนาจเธอเสรีจแน่”

대학에 떨어지기만 해 봐라!

มหาวิทยาลัย สอบตก ลอง ดู

“ถ้าสอบตกนะ...”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการสมมุติ เราสามารถใช้คำว่า 만약 (ถ้าหาก..., เมื่อไรก็ตาม) แทนคำหลังกริยา 보다(ดู) ได้ โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงทางความหมาย ประโยคที่ 1 บอก

การสมมุติว่า ถ้าผมจะได้มีอำนาจเมื่อใดในอนาคต ประโยคที่ 2 บอกการสมมุติว่า ถ้าสอบตกเมื่อใด ประโยคที่ใช้ตามหลังคำหลังกริยา 보다(ดู) นั้นทำหน้าที่เป็นประโยคหลัก ประโยคที่ 1 เป็นประโยคหลัก คือ 넌 끝장이야 (เธอตาย) ประโยคข้างหน้าเป็นประโยคเงื่อนไข คือ 내가 권력만 잡아 바라. (ถ้าผมมีอำนาจ) ส่วนประโยคที่ 2 มีแต่ประโยคเงื่อนไข คือ 대학에 떨어지기만 해 바라! (ถ้าสอบตกนะ) ไม่มีประโยคหลัก

2.2.7.4 แสดงความหมายถึงความสุภาพ เช่น

장난감을 상자에 넣어 봐!

ของเล่น กล่อง ใส่ ดู

“ลองเอาของเล่นใส่กล่องดูซิคะ”

그럼 가 보겠습니다. 나오지 마세요.

ถ้าอย่างนั้น ไป ดู ออกมา อย่า

“ถ้าอย่างนั้นผมขอตัวกลับก่อนนะครับ ไม่ต้องออกมาส่ง”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความสุภาพ หมายถึงการลดความหมายของคำเชิงบังคับ ประโยคที่ 1 ผู้ใหญ่ชี้ที่กล่องและพูดกับเด็ก ๆ ว่า ให้เด็กใส่ของเล่นในกล่อง ซึ่งมาจากประโยค 장난감을 여기에 넣어. (ใส่ของเล่นในกล่องซิ) ซึ่งไม่มีคำหลังกริยา 보다 (ดู) แม้ว่าความหมายของทั้ง 2 เหมือนกัน แต่การใช้คำหลังกริยานี้สามารถแสดงความสุภาพและอ่อนโยนกว่าคำสั่งหรือคำบังคับโดยตรง ประโยคที่ 2 บอกว่าการใช้คำหลังกริยา 보다(ดู) ทำให้ความตั้งใจเปลี่ยนเป็นความสุภาพ จึงทำให้ผู้ฟังมีความรู้สึกที่ผู้พูดพูดจาอ่อนโยน สุภาพ และเรียบร้อย

2.2.8 คำหลังกริยา 내다 /nae -da/

คำหลังกริยา 내다 /nae-da/ จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.2.8.1 แสดงถึงความสำเร็จที่สามารถฝ่าฟันอุปสรรคมาด้วยความยากลำบาก

เช่น

아주 어려운 일이지만 그는 해 냈다

มาก ที่ยาก งานแต่ เขา ทำได้ -

“งานชิ้นนั้นเป็นงานที่ยากมาก แต่เขาทำจนสำเร็จ”

나는 그 두꺼운 책을 다 읽어 냈다.

ผม นั้นหนา หนังสือ ทั้งหมด อ่าน -

“ผมอ่านหนังสือเล่มหนานั้นจบแล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงถึงความสำเร็จของการกระทำที่ทำได้ด้วยความลำบาก ประโยคที่ 1 งานที่ยากกับความหมายของคำหลังกริยา 내다 สอดคล้องกัน ซึ่งให้ความชัดเจนว่า ความสำเร็จของงานนั้นได้มาจากฝ่าฟันอุปสรรคด้วยความยากลำบาก ประโยคที่ 2 ก็ให้ความหมายทำนองเดียวกัน คือความลำบากในการอ่านหนังสือเล่มหนานั้น ผมได้ทำสำเร็จแล้ว

2.2.8.2 แสดงถึงความตั้งใจในการกระทำของประธาน เช่น

오빠는 결국 아버지를 설득해 내고 말았다.
 พี่ชาย ในที่สุด คุณพ่อ ชักชวน - ได้สำเร็จ
 “ในที่สุดพี่ชายก็สามารถชักชวนคุณพ่อได้สำเร็จ”
 나는 내 꿈을 이뤄 내고 말거야.
 ดิฉัน ของฉัน ความหวัง สำเร็จ - ตั้งใจจะให้
 “ฉันตั้งใจจะทำให้สำเร็จตามความหวัง”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความตั้งใจในการกระทำของประธาน ประโยคที่ 1 บอกความตั้งใจของพี่ชายว่า เขาพยายามที่จะชักชวนคุณพ่อให้ได้และสำเร็จแล้ว ประโยคที่ 2 บอกความตั้งใจของดิฉันที่จะทำให้สำเร็จตามความหวังที่ตั้งไว้

2.2.8.3 แสดงถึงความไม่ตั้งใจในการกระทำของประธาน เช่น

결혼이란 인생의 한 과정이니까 나는 치뤼 냐을 뿐이다.
 การแต่งงานคือ ของชีวิต หนึ่ง ขั้นตอนเนื่องจาก ฉัน แต่งงานแล้ว
 - เท่านั้น
 “การแต่งงานของฉันเป็นเพียงขั้นตอนหนึ่งของชีวิตเท่านั้นเอง”
 하기 싫어도 해 내야 한다.
 ทำ ไม่อยาก ทำ - ต้อง
 “ไม่อยากทำแต่ต้องทำให้ได้”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความไม่ตั้งใจของประธาน ประโยคที่ 1 บอกความไม่ตั้งใจของตัวผู้พูดว่าไม่อยากแต่งงาน แต่ต้องแต่งงาน ประโยคที่ 2 บอกความไม่ตั้งใจในการกระทำ แต่ต้องกระทำเพราะความจำเป็น

2.2.9 คำหลังกริยา 대다 /dae -da/

คำหลังกริยา 대다 /dae -da/ จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.2.9.1 แสดงลักษณะการกระทำซ้ำที่เกินพอดี เช่น

그는 야구방망이를 마구 휘둘러 뒀다.

เขา ไม่เบสบอล ไปมา หวด -

“เขาหวดไม่เบสบอลอยู่ไปมา”

그 사람은 밥을 마구 먹어 똌다.

นั่น คน ข้าว อย่างตะกละ กิน -

“คนนั้นกินข้าวอย่างตะกละ”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการกระทำซ้ำๆ ที่เกินพอดี ประโยคที่ 1 บอกลักษณะการหวด ไม่เบสบอลที่เกินพอดี ประโยคที่ 2 บอกท่าทางของการกินข้าวที่ไม่น่าดู หรือเกินพอดี

2.2.9.2 แสดงความพึงพอใจ เช่น

낯선 사람을 보면 계속 짚어 대어 개값을 한다.

แปลกหน้า คน เห็นหน้า ตลอด เहां - คำสุนัข คุ่มค่า

“สุนัข (ของฉัน) มักจะเห่าอยู่เรื่อยตลอดถ้าเห็นคนแปลกหน้า รู้สึกคุ่มค่าที่ซื้อมา”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความขอบคุณ ประโยคที่ 1 บอกความพึงพอใจต่อสุนัขที่เห่าตลอด ถ้าใช้แต่คำกริยาหลัก 짚다(เหहां) ผู้ฟังยังไม่เข้าใจว่าผู้พูดรู้สึกอย่างไรกับการกระทำของสุนัข

2.2.9.3 แสดงความรำคาญ เช่น

몇 시간이고 계속 짚어 대는 데 도무지 참을 수가 없다.

ก็ จนหลายชั่วโมง ตลอด เहां - ไม่มีทาง อดทน

ไม่สามารถ

“(สุนัขของฉัน) เहांติดต่อกันหลายชั่วโมง (จนฉัน) ทนไม่ไหว”

아버지는 매일 술만 먹어 댄다.

คุณพ่อ ทุกวัน เหล้า ดื่ม -

“คุณพ่อดื่มเหล้าทุกวันเรื่อยเลย”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความรำคาญซึ่งตรงกันข้ามกับแสดงความพึงพอใจ ประโยคที่ 1 บอกความรำคาญต่อสุนัขที่เหहांตลอด ประโยคที่ 2 บอกความรำคาญกับการกระทำของคุณพ่อที่ดื่มเหล้าทุกวัน

2.2.10 คำหลังกริยา -고 있다 /-go ?it-ta/

คำหลังกริยา -고 있다 /-go ?it-ta/ จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.2.10.1 แสดงการกระทำที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะนี้ เช่น

순이는 밥을 먹고 있다.

ซุนนี่ ข้าว กิน กำลังอยู่

“ซุนนี่กินข้าวอยู่”

아버지는 신문을 보고 계신다¹.

คุณพ่อ หนังสือพิมพ์ อ่าน อยู่

“คุณพ่ออ่านหนังสือพิมพ์อยู่”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการกระทำที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะนั้น ประโยคที่ 1 บอก การกระทำที่กำลังกินอยู่ ประโยคที่ 2 บอกการกระทำที่กำลังอ่านหนังสือพิมพ์อยู่

2.2.10.2 แสดงการเริ่มต้นของการกระทำที่อาจเกิดขึ้นในปัจจุบันหรืออนาคตอัน ไกล และการกระทำนั้นดำเนินไปอย่างไม่แน่นอน เช่น

엄마: 이제부터는 너 뭐 할거야?

ตั้งแต่ (เดี๋ยวนี้) เธอ อะไร จะทำ

“ตั้งแต่นี้ต่อไปเธอจะทำอะไรหรือ”

아들: 책이나 보고 있지 뭐.

หนังสือ ดู อยู่

“จะอ่านหนังสือก็ได้”

จากประโยคตัวอย่างแสดงการเริ่มต้นของการกระทำซึ่งยังไม่มีเป้าหมายว่าจะทำไปถึง เมื่อใด ประโยคที่ 2 บอกว่าการกระทำอาจเกิดขึ้นในปัจจุบันหรืออนาคตอันไกลและการกระทำนั้น จะดำเนินต่อไปอีกในอนาคต แต่ประธานไม่มีความตั้งใจกับการกระทำอย่างจริงจัง

2.2.10.3 แสดงการดำเนินของการกระทำที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันหรือเวลา อันไกลปัจจุบันซึ่งเป็นเวลาที่มุ่งหมาย เช่น

어머니: 공부 안 하고 지금까지 뭐 했어?

แม่ : การเรียนหนังสือ ไม่ ทำ ถึงตอนนี้ อะไร ทำแล้ว

“เธอมาทำอะไรอยู่จนปานนี้ยังไม่ได้อ่านหนังสือ”

아들: 텔레비전 보고 있었지....

ลูกชาย : ทีวี ดู อยู่

“ดูทีวี”

¹ คำหลังกริยาว่า -고 계시다 (อยู่) เป็นคำสุภาพของคำหลังกริยา -고 있다 ในภาษาเกาหลี

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการดำเนินการกระทำที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ประโยคที่ 2 ซึ่งเป็นคำตอบใช้คำหลังกริยา -고 있다 เป็นการบอกการกระทำที่ดูที่วิมาตั้งแต่อดีตจนถึงขณะที่ผู้พูดตอบ

2.2.10.4 แสดงถึงการกระทำซ้ำ ความเป็นนิสัย หรือการกระทำที่ต่อเนื่องมาตลอด เช่น

두 사람은 가끔 만나고 있다.

สอง คน เป็นครั้งคราว พบกัน อยู่

“สองคนนั้นได้พบกันเป็นครั้งคราว”

두 사람은 매주 만나고 있다.

สอง คน ทุกสัปดาห์ พบกัน อยู่

“สองคนนั้นมักพบกันทุกสัปดาห์”

두 사람은 계속 만나고 있다.

สอง คน ตลอด พบกัน อยู่”

“สองคนนั้นพบกันเสมอ”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการกระทำซ้ำ ความเป็นนิสัย หรือการกระทำที่ต่อเนื่องมาตลอด ในประโยคตัวอย่างทั้ง 3 ประโยคมีประธาน กริยา และคำหลังกริยาเช่นเดียวกันหมด ต่างกันแต่คำช่วยบอกเวลาเท่านั้น ประโยคที่ 1 บอกการซ้ำในการกระทำโดยใช้คำช่วยบอกเวลา 가끔 (ไม่ค่อยถี่) ประโยคที่ 2 บอกความเป็นนิสัยโดยใช้คำช่วยบอกเวลา 매주 (ทุกสัปดาห์) ประโยคที่ 3 บอกการกระทำที่ต่อเนื่องมาตลอดโดยใช้คำช่วยบอกเวลา 계속 (ตลอด) ซึ่งการใช้คำบอกเวลาสามารถช่วยบอกความหมายของคำหลังกริยาได้ชัดเจน

2.2.10.5 แสดงการดำเนินอยู่ในสภาพใดสภาพหนึ่งที่สมบูรณ์แล้ว เช่น

그는 오늘 한복¹을 입고 있다.

เขา วันนี้ ฮันบก ใส่ อยู่

“วันนี้เขาสวมฮันบกทั้งวัน”

저기 가서 손들고 있어.

ที่โน่น ไป ยกมือ อยู่

“ไปที่โน่น แล้วยกมือขึ้น”

¹ คำว่าฮันบก (한복) คือชุดประจำชาติของชาวเกาหลี

จากประโยคตัวอย่าง แสดงถึงการดำเนินอยู่ในสภาพใดสภาพหนึ่ง ประโยคที่ 1 บอกสภาพที่ใส่อันบอกรูปอย่างสมบูรณ์แล้วและยังใส่อยู่ ประโยคที่ 2 บอกสภาพที่ยกมือแล้วและยังยกอยู่ เช่นนั้น

2.2.11 คำหลังกริยา -어 있다 /-?o ?it-ta/

คำหลังกริยา -어 있다 /-?o ?it-ta/ จะแสดงความหมายถึงสภาพที่เกิดจากการกระทำอันไม่เปลี่ยนแปลงและยังดำเนินอยู่ เช่น

넌 아직까지도 누워 있니?
 เธอ ถึงเดี๋ยวนี้ก็ นอน อยู่
 “จนถึงเดี๋ยวนี้เธอยังนอนอยู่อีกหรือ”
 그는 계속 잠이 들어 있었다.
 เขา ตลอด การนอน หลับ อยู่
 “เขายังหลับอยู่”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงสภาพที่เกิดจากการกระทำ ไม่เปลี่ยนแปลงและยังดำเนินอยู่ ประโยคที่ 1 บอกว่าสภาพของการนอนยังดำเนินอยู่ ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงท่านอน หรือยังไม่ลุกขึ้น ประโยคที่ 2 บอกสภาพของการหลับอย่างสมบูรณ์แล้วและยังดำเนินอยู่

2.2.12 คำหลังกริยา -고 싶다 /-go sip-ta/

คำหลังกริยา -고 싶다 /-go sip-ta/ จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.2.12.1 แสดงความหวังหรือความต้องการ เช่น

난 빨리 어른이 되고 싶어.
 ฉัน เร็ว ๆ ผู้ใหญ่ เป็น อยาก
 “ฉันอยากเป็นผู้ใหญ่เร็วๆ”
 나는 콜라를 마시고 싶다.
 ผม โด๊ป ดื่มน้ำอัดลม อยาก
 “ผมอยากดื่มน้ำอัดลม”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความหวังหรือความต้องการของตัวผู้พูด ประโยคที่ 1 บอกความหวังของฉัน ประโยคที่ 2 บอกความต้องการของผู้พูด ความหวังหรือความต้องการอาจไม่จำเป็นต้องประสบความสำเร็จก็ได้

2.2.12.2 แสดงความตั้งใจอันเป็นความหวังโดยพูดอ้อมอย่างสุภาพ เช่น

나는 그 사람을 천번만번이라도 말리고 싶습니다.

ฉัน นั้น เขา พันครั้งหมื่นครั้ง ไม่ให้ทำ อยาก

“ฉันอยากจะห้ามสักร้อยครั้งพันครั้งเพื่อไม่ให้เขาทำ”

난 그 일은 어렵다고 말하고 싶습니다.

ฉัน นั้น งาน ยาก พุด อยาก

“ฉันอยากจะพูดว่างานนั้นยาก”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความตั้งใจอันเป็นความหวังของผู้พูด ประโยคที่ 1 บอกความตั้งใจของผู้พูดโดยพูดอ้อมอย่างสุภาพ ประโยคที่ 2 บอกการลดความตั้งใจของผู้พูดว่า เป็นความหวังโดยพูดอ้อมอย่างสุภาพเช่นเดียวกัน

ตามที่คุณวิจัยวิเคราะห์ความหมายของคำหลังกริยาทั้งภาษาไทยและภาษาเกาหลีว่าแต่ละคำหลังกริยาที่มีความหมายอย่างไรบ้าง ถ้าพิจารณาจากรูปของคำหลังกริยาทั้ง 2 ภาษาแล้วมีรูปเหมือนกับรูปของประจำคำซึ่งเป็นคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาในประโยคทั้ง 2 ภาษา ผู้วิจัยจึงสังเกตได้ว่า ความหมายของคำหลังกริยานั้นมีความหมายสัมพันธ์กับความหมายประจำคำแต่ละคำ กล่าวคือความหมายของคำหลังกริยาส่วนใหญ่จะเป็นส่วนหนึ่งในหลายความหมายของความหมายประจำคำนั้น หรือความหมายของคำหลังกริยาความหมายบางอย่างอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับความหมายประจำคำซึ่งแสดงความหมายทางไวยากรณ์เท่านั้นก็มี

บทที่ 3

เปรียบเทียบความหมายของคำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี

คำหลังกริยาในภาษาไทยและคำหลังกริยาในภาษาเกาหลีที่นำมาศึกษาเปรียบเทียบครั้งนี้ มีทั้งที่ความหมายตรงกันหรือใกล้เคียงกัน และที่ความหมายไม่ตรงกัน ในบทนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ เปรียบเทียบความหมายของคำหลังกริยาเหล่านั้นโดยจะเปรียบเทียบเป็นคำๆ ไป ส่วนข้อมูลที่ใช้ในการเปรียบเทียบนั้นมีทั้งข้อมูลประโยคตัวอย่างจากบทที่ 2 บ้างและข้อมูลประโยคใหม่ ดังต่อไปนี้

3.1 คำหลังกริยา ไป ในภาษาไทย กับคำหลังกริยา 가다 /ga-da/ (ไป) ในภาษาเกาหลี

3.1.1 ความหมายที่ตรงกันหรือใกล้เคียงกัน

3.1.1.1 บอกแนวผ่านและทิศทางการเคลื่อนที่ในแนวนอน เช่น

ภาษาไทย : รถเมล์แล่นไปทางโน้น

ภาษาเกาหลี : 버스가 저쪽으로 달려 갑니다.

รถเมล์ ทางโน้น แล่น ไป

“ รถเมล์แล่นไปทางโน้น ”

จากประโยคตัวอย่าง ความหมายของคำหลังกริยาไปในภาษาไทย และคำหลังกริยา 가다 (ไป) ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงแนวผ่านในทิศทางที่ห่างออกไปจากตัวผู้พูดหรือจุดอ้างอิงที่ผู้พูดกล่าวถึง คือรถเมล์ที่กล่าวถึงนั้นได้ผ่านจุดอ้างอิงของผู้พูดไปแล้ว

3.1.1.2 บอกเรื่องที่ยังดำเนินอยู่

ภาษาไทย : เด็กร้องไห้ไปตลอดทาง

ภาษาเกาหลี : 숙제는 다 해 가니?

การบ้าน ทั้งหมด ทำ ไป

“ ทำการบ้านเสร็จหรือยัง ”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ไป ในภาษาไทยแสดงการกระทำกริยาเช่นนั้นเรื่อยไป และยังคงดำเนินอยู่สักระยะเวลาหนึ่ง ส่วนคำหลังกริยา 가다(ไป) ในภาษาเกาหลีแสดงว่าการกระทำกริยานั้นดำเนินอยู่เช่นกัน แต่ยังมีความหมายที่แสดงถึงการดำเนินต่อไปสู่ความสำเร็จที่เป็น

เป้าหมาย คือทำการบ้านให้เสร็จ นอกจากนี้คำหลังกริยา 간다(ไป) ในภาษาเกาหลียังบอกความหมายถึงจุดเริ่มต้นของการกระทำได้ด้วย เช่น

그는 이제부터 열심히 살아 갈거야.
เขา ตั้งแต่บัดนี้ อย่างทุ่มเท ใช้ชีวิต ไป
“เขาตั้งใจจะใช้ชีวิตอย่างทุ่มเทตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป”

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า การกระทำของประธานอาจจะเริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่จุดอ้างอิง และจะดำเนินอยู่ต่อไป

3.1.1.3 บอกการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ

ภาษาไทย : คุณพ่อแก่ลงมาก
ภาษาเกาหลี : 아버지께서 늙어 가신다.
คุณพ่อ แก่ ไป
“คุณพ่อแก่ลง”

จากประโยคตัวอย่าง ความหมายของคำหลังกริยา ไป ในภาษาไทยแสดงการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติที่เกินพอดี ส่วนคำหลังกริยา 간다 (ไป) ในภาษาเกาหลีแสดงการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติเช่นเดียวกัน และยังบอกถึงการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัตินั้นยังดำเนินอยู่

3.1.1.4 เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพ เช่น

순이는 차츰 말라 가고 있다.
ซุนนี่ ค่อย ๆ อ่อนเพลีย ไป อยู่
“ซุนนี่อ่อนเพลียลงเรื่อย ๆ”
내 강아지가 죽어 가고 있다.
ของผม ลูกสุนัข ตาย ไป อยู่
“ลูกสุนัขของผมกำลังจะตาย”

จากประโยคตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงสภาพในทางที่ไม่ดี คือ อากาศอ่อนเพลียของซุนนี่ และการตายของลูกสุนัขของผม

3.1.2 ความหมายที่ไม่ตรงกัน

คำหลังกริยา ไป ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 간다 /ga-da/ (ไป) ในภาษาเกาหลี มีความหมายไม่ตรงกันบางประการ ดังต่อไปนี้

3.1.2.1 คำหลังกริยา ไป ในภาษาไทย

1) บอกว่าเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตกาล เช่น

ฉันให้เงินเขาไปแล้ว

ครูสอนบทนี้ไปแล้ว

จากประโยคตัวอย่างทั้ง 2 ประโยคแสดงว่าการให้เงินของฉัน กับการสอนของครูเป็น การกระทำที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตกาล

2) บอกเหตุการณ์ 2 อย่างเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน เช่น

เด็กๆ กินไปเล่นไป

น้องทำงานไปบ่นไป

จากประโยคตัวอย่างแสดงเหตุการณ์ 2 อย่าง คือเด็กๆ กินกับเล่น น้องทำงานกับบ่น เกิดขึ้นพร้อมๆ กันในเวลาไล่เลี่ยกัน

3) บอกการแนะนำ สั่ง ชักชวน หรือโน้มน้าวให้ทำกริยานั้นคือเขียนกับกินต่อไป เช่น

เธอเขียนไปนะ

คุณกินไปเถอะ

จากประโยคตัวอย่างแสดงการแนะนำ สั่ง ชักชวน หรือโน้มน้าวให้ทำกริยานั้นต่อไป

3.1.2.2 คำหลังกริยา 가다(ไป) ในภาษาเกาหลี

คำหลังกริยา 가다(ไป) ในภาษาเกาหลีบอกความหมายที่ไม่ตรงกับคำหลังกริยา ไป ในภาษาไทยอยู่ในประเด็นว่า คำหลังกริยา 가다(ไป) บอกการกระทำที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ในเวลา ต่อเนื่องกัน เช่น

1) เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ในเวลาต่อเนื่องกัน เช่น

밤이 깊어지자 전등이 하나둘씩 꺼져 간다.

ค่ำ ดึก ยิ่ง โคมไฟ ที่ละหนึ่ง ปิด ไป

“ดึกแล้ว โคมไฟก็ปิดไปที่ละดวงสองดวง”

군인이 한두명씩 죽어 간다

ทหาร ที่ละหนึ่ง ตาย ไป

“ทหารตายไปที่ละคนสองคน”

จากประโยคตัวอย่างแสดงเหตุการณ์ที่โคมไฟปิด และการตายของทหารที่เกิดขึ้น ซ้ำๆ ในเวลาต่อเนื่องกัน

3.2 คำหลังกริยา มา ในภาษาไทย กับคำหลังกริยา 오다/?o-da/(มา) ในภาษาเกาหลี

3.2.1 ความหมายที่ตรงกันหรือใกล้เคียงกัน

3.2.1.1 บอกแนวผ่านและทิศทางการเคลื่อนที่ในแนวนอน เช่น

ภาษาไทย : รถเมล์แล่นมาทางนี้

ภาษาเกาหลี:버스가 이쪽으로 달려 온다.

รถเมล์ ทางนี้ แล่น มา

“รถเมล์แล่นมาทางนี้”

จากประโยคตัวอย่าง ความหมายของคำหลังกริยา มา ในภาษาไทย และคำหลังกริยา 오다(มา)ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงแนวผ่านในทิศทางที่ใกล้เข้ามาสู่ตัวผู้พูดหรือจุดอ้างอิงที่ผู้พูดกล่าวถึง คือรถเมล์ที่กล่าวถึงนั้นได้เคลื่อนที่เข้ามายังจุดอ้างอิงของผู้พูด

3.2.1.2 บอกเรื่องที่ดำเนินต่อมาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน เช่น

ภาษาไทย : เขาพักที่นี้มาหลายวันแล้ว

ภาษาเกาหลี : 그는 여기서 여러 날 묵어 왔다.

เขา ที่นี้ หลายวัน พัก มา-แล้ว

“เขาพักที่นี้มาหลายวันแล้ว”

จากประโยคตัวอย่างที่ 1 คำหลังกริยา มา ในภาษาไทยแสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตซึ่งดำเนินมาจนถึงปัจจุบัน และดำเนินอยู่ต่อไปอีกในอนาคต ประโยคตัวอย่างที่ 2 คำหลังกริยา 오다(มา) ในภาษาเกาหลีแสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตซึ่งดำเนินมาจนถึงปัจจุบันเช่นเดียวกันหรือก่อนปัจจุบันซึ่งเป็นเวลาที่ผู้พูดอ้างอิงก็ได้ แต่ไม่ได้หมายความว่ากระทำนั้นจะดำเนินอยู่ต่อไปอีกในอนาคต

3.2.2 ความหมายที่ไม่ตรงกัน

คำหลังกริยา มา ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 오다/?o-da/(มา) ในภาษาเกาหลี มีความหมายไม่ตรงกันบางประการ ดังต่อไปนี้

3.2.2.1 คำหลังกริยา มา ในภาษาไทย

ฉันเห็นมากับตา

ฉันไปประเทศไทยมา

จากประโยคตัวอย่างที่ 1 แสดงเรื่องที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต ประโยคที่ 2 แสดงเรื่องที่เกิดขึ้นในอดีตและบอกตำแหน่งของผู้พูดหรือผู้ถูกกล่าวถึงด้วย

3.2.2.2 คำหลังกริยา 오다/?o-da/(มา) ในภาษาเกาหลี

날씨가 점점 더워 온다.

อากาศ ค่อยๆ ร้อน มา

“อากาศค่อย ๆ ร้อนขึ้น”

해가 점점 밝아 온다.

ตะวัน ค่อยๆ สว่าง มา

“ตะวันค่อยๆ สว่างขึ้นมา”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 오다/?o-da/ (มา) ในภาษาเกาหลีแสดงการเปลี่ยนแปลงสภาพที่ดำเนินอยู่ต่อไป

3.3 คำหลังกริยา ขึ้น ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง) ในภาษาเกาหลี

3.3.1 ความหมายที่ตรงกันหรือใกล้เคียงกัน

3.3.1.1 บอกการเปลี่ยนแปลงสภาพ คุณสมบัติ ปริมาณ และขนาด เช่น

1) การเปลี่ยนแปลงสภาพ เช่น

ภาษาไทย : ฉันตกใจตื่นขึ้นมา

ภาษาเกาหลี : 나는 놀라서 잠이 깨 졌다.

ฉัน ตกใจ การนอนหลับ ตื่น ขึ้นแล้ว

“ฉันตกใจตื่นขึ้นมา”

จากประโยคตัวอย่าง ความหมายของคำหลังกริยา ขึ้น ในภาษาไทย และคำหลังกริยา 지다 (ขึ้น) ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงการเปลี่ยนแปลงสภาพคือจากสภาพหลับเปลี่ยนเป็นสภาพตื่น

2) การเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ เช่น

ภาษาไทย : เหล็กแข็งขึ้น

ภาษาเกาหลี : 철이 강해 졌다.

เหล็ก แข็ง ขึ้นแล้ว

“เหล็กแข็งขึ้น”

จากประโยคตัวอย่าง ความหมายของคำหลังกริยา ขึ้น ในภาษาไทย และคำหลังกริยา 자다(ขึ้น)ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ คือ เหล็กที่แข็งอยู่แล้วได้เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติแข็งขึ้นกว่าเดิม

3) การเปลี่ยนแปลงปริมาณ เช่น

ภาษาไทย : เสียงดังขึ้น

ภาษาเกาหลี : 소리가 커 졌다.

เสียง ดัง ขึ้น-แล้ว

“เสียงดังขึ้น”

จากประโยคตัวอย่าง ความหมายของคำหลังกริยา ขึ้น ในภาษาไทย และคำหลังกริยา 자다(ขึ้น)ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงการเปลี่ยนแปลงปริมาณมากกว่าเดิม คือบอกการเปลี่ยนแปลงปริมาณความดังของเสียงว่ามากขึ้นกว่าเดิม

4) การเปลี่ยนแปลงขนาด เช่น

ภาษาไทย : ลูกโป่งใหญ่ขึ้น

ภาษาเกาหลี : 풍선이 커 졌다.

ลูกโป่ง ใหญ่ ขึ้น-แล้ว

“ลูกโป่งใหญ่ขึ้น”

จากประโยคตัวอย่าง ความหมายของคำหลังกริยา ขึ้น ในภาษาไทย และคำหลังกริยา 자다 (ขึ้น)ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงการเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่กว่าเดิม คือขนาดของลูกโป่งใหญ่ขึ้นกว่าเดิม

3.3.1.2 แสดงการรับรู้ของผู้พูดที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง เช่น

ภาษาไทย : รู้สึกว่าอึดขึ้นเลย

ภาษาเกาหลี : 배가 점점 불러 진다.

ท้อง ค่อย ๆ อึด ขึ้น

“รู้สึกว่าร้อมขึ้นเลย”

จากประโยคตัวอย่าง ความหมายของคำหลังกริยา ขึ้น ในภาษาไทย และคำหลังกริยา 자다 (ขึ้น) ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงการรับรู้ของผู้พูดที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง คือบอกการรับรู้ของผู้พูดที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักของท้องว่าค่อย ๆ มากขึ้น

3.3.2 ความหมายที่ไม่ตรงกัน

คำหลังกริยา ขึ้น ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา ᄃᄂᄃᄂ/ji-da/ (ขึ้น/ ลง) ในภาษาเกาหลีมีความหมายไม่ตรงกันบางประการ ดังต่อไปนี้

3.3.2.1 คำหลังกริยา ขึ้น ในภาษาไทย

1) บอกรูปร่างและทิศทางการเคลื่อนที่ในแนวตั้ง ซึ่งแสดงความหมายได้หลายแบบ คือ

- เป็นการเคลื่อนที่ของสิ่งที่เป็นรูปธรรมในทิศทางสู่เบื้องบน เช่น
เขาขึ้นภูเขา
เขากระโดดขึ้นบันได

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า การเคลื่อนที่ของสิ่งที่เป็นรูปธรรมได้เกิดขึ้นในทิศทางสู่เบื้องบน

- เป็นการเคลื่อนที่ของเสียง ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถรับรู้ได้ด้วยหู เช่น
โทรศัพท์ดังขึ้นจากห้องนอน
เสียงดังขึ้นจากข้างนอก

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเคลื่อนที่ของเสียง ประโยคที่ 1 บอกรูปร่างและทิศทางการเคลื่อนที่ของเสียงว่ามาจากไหน ประโยคที่ 2 บอกรูปร่างและทิศทางการเคลื่อนที่ของเสียงโดยบอกทิศทางได้ว่าเคลื่อนที่จากข้างนอกเข้ามาข้างใน

- เป็นการเคลื่อนที่ของปรากฏการณ์ธรรมชาติ เช่น
ตะวันค่อย ๆ สูงขึ้น
พายุพายุเกิดขึ้นในทะเลจีนใต้

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเคลื่อนที่ของปรากฏการณ์ธรรมชาติ ประโยคที่ 1 บอกรูปร่างและทิศทางการเคลื่อนที่ของตะวัน ซึ่งไม่ได้เกิดจากการเคลื่อนที่ของตะวันจริง แต่มนุษย์รับรู้ว่าการเคลื่อนที่ของตะวันที่สูงขึ้นอันเป็นผลมาจากการหมุนของโลก ประโยคที่ 2 บอกรูปร่างและทิศทางการเคลื่อนที่ของพายุพายุ ซึ่งเป็นการเคลื่อนที่ของกระแสลมตามปรากฏการณ์ธรรมชาติเช่นเดียวกัน

- เป็นการเคลื่อนที่ของสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น
คุณแม่ยกนิทานเรื่องนี้ขึ้นมาเล่าให้ฟัง
แม่ของฉันถามขึ้น

จากประโยคตัวอย่างที่ 1 คำว่า ยก เป็นการกล่าวถึงปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม คือว่าไม่มีการยกนิทานจริง แต่เป็นการนำเนื้อเรื่องมาเล่าให้ฟัง และประโยคที่ 2 เป็นการกล่าวถึงคำถามที่คุณแม่ถามฉัน

2) บอกกระบวนการ เช่น

ฉันนี่ขึ้นมาได้

โครงการนี้รัฐบาลจัดตั้งขึ้น

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า การก่อเกิดมาใหม่จากการไม่มี ประโยคที่ 1 ความคิดที่ไม่เคยมีได้เกิดขึ้นมาตามกระบวนการของความคิด ประโยคที่ 2 โครงการของรัฐบาลที่กล่าวนั้นไม่เคยมีมาก่อน แต่ได้เกิดขึ้นมาใหม่ตามกระบวนการ

3) บอกการกระทำที่ทำให้อย่างหนึ่งอย่างใดปรากฏ เช่น

นักร้องลุกท่วงแต่งเพลงขึ้นมาใหม่

ประเทศเกาหลีผลิตรถยนต์ขึ้นใช้เอง

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการปรากฏของสิ่งใหม่ๆ ขึ้น ประโยคที่ 1 ทำให้เกิดเพลงลุกท่วงขึ้นมาใหม่ และประโยคที่ 2 ทำให้การผลิตรถยนต์ปรากฏขึ้น

3.4 คำหลังกริยา ลง ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง) ในภาษาเกาหลี

3.4.1 ความหมายที่ตรงกันหรือใกล้เคียงกัน

3.4.1.1 เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพ คุณสมบัติ ปริมาณ และขนาด

1) การเปลี่ยนแปลงสภาพ เช่น

ภาษาไทย : สภาพเศรษฐกิจค่อยๆ ทรุดลง

ภาษาเกาหลี : 경제가 점점 어려워 진다.

เศรษฐกิจ ค่อยๆ ทรุด ลง

“สภาพเศรษฐกิจค่อยๆ ทรุดลง”

จากประโยคตัวอย่าง ความหมายของคำหลังกริยา ลง ในภาษาไทย และคำหลังกริยา 지다(ลง) ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงว่าได้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่ง ประโยคทั้ง 2 ประโยคแสดงสภาพเศรษฐกิจที่ถดถอยลงมาจากสภาพก่อน

2) การเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ เช่น

ภาษาไทย : เหล็กอ่อนตัวลง

ภาษาเกาหลี : 철이 물러 졌다.

เหล็ก อ่อน ลง-แล้ว

“เหล็กอ่อนตัวลง”

จากประโยคตัวอย่าง ความหมายของคำหลังกริยา ลง ในภาษาไทย และคำหลังกริยา 지다(ลง) ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ คือเหล็กที่แข็งอยู่ได้เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติเป็นอ่อนลง

3) การเปลี่ยนแปลงปริมาณ เช่น

ภาษาไทย : จำนวนนักเรียนน้อยลง

ภาษาเกาหลี : 학생 수가 적어 졌다.

นักเรียน จำนวน น้อย ลง-แล้ว

“จำนวนนักเรียนน้อยลง”

จากประโยคตัวอย่าง ความหมายของคำหลังกริยา ลง ในภาษาไทย และคำหลังกริยา 지다(ลง) ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงว่า มีการเปลี่ยนแปลงปริมาณ คือบอกการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักเรียนว่าน้อยกว่าเดิม

4) การเปลี่ยนแปลงขนาด เช่น

ภาษาไทย : รองเท้าผ้าใบหดลง

ภาษาเกาหลี : 신발이 작아 졌다.

รองเท้าผ้า เล็ก ลง-แล้ว

“รองเท้าผ้าใบหดลง”

จากประโยคตัวอย่าง ความหมายของคำหลังกริยา ลง ในภาษาไทย และคำหลังกริยา 지다(ลง) ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงว่า มีการเปลี่ยนแปลงขนาดเล็กกว่าเดิม คือบอกขนาดของเสื้อหดเล็กกว่าเดิม

3.4.1.2 บอกถึงเรื่องที่ดำเนินมาสิ้นสุดลง เช่น

ภาษาไทย : เรื่องนี้จบลงแล้ว

ภาษาเกาหลี : 그 이야기는 끝나 졌다.

นั่น เรื่อง จบ ลง-แล้ว

“เรื่องนั้นจบลงแล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง ความหมายของคำหลังกริยา ลง ในภาษาไทย และคำหลังกริยา 지다(ลง) ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา บอกถึงเรื่องที่ดำเนินมาสิ้นสุดลง

3.4.1.3 แสดงการรับรู้ของผู้พูดที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง เช่น

ภาษาไทย : น้ำหนักฉันค่อยๆ ลดลง

ภาษาเกาหลี : 몸이 점점 가벼워 진다.

ตัวร่างกาย ค่อยๆ เบา ลง

“รู้สึกว่าน้ำหนักตัวค่อยๆ ลดลง”

จากประโยคตัวอย่าง ความหมายของคำหลังกริยา ลง ในภาษาไทย และคำหลังกริยา 진다(ลง) ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงการรับรู้ของผู้พูดที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักตัวเช่นเดียวกัน

3.4.2 ความหมายที่ไม่ตรงกัน

คำหลังกริยา ลง ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 진다(ขึ้น/ลง) ในภาษาเกาหลี มีความหมายไม่ตรงกันบางประการ ดังต่อไปนี้

3.4.2.1 คำหลังกริยา ลง ในภาษาไทย

เติมคำลงในช่องว่าง

เขาพูดลงในแถบบันทึกเสียง

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการบันทึก ประโยคที่ 1 บอกรับบันทึกคำในกระดาษประโยคที่ 2 บอกรับบันทึกคำพูดลงในแถบบันทึกเสียง

3.4.2.2 คำหลังกริยา 진다/ji-da/(ขึ้น/ลง) ในภาษาเกาหลี

1) แสดงการเปลี่ยนใจของผู้พูด เช่น

이 이야기를 누구한테라도 말하고 싶어 진다.

นี่ เรื่อง แก่ใคร ๆ ก็ พูด อยาก ขึ้น

“อยากพูดเรื่องนี้กับใครสักคน”

지금 뭔가 먹고 싶어 졌어.

ตอนนี้ อะไร กิน อยาก ขึ้น

“ตอนนี้อยากกินอะไรขึ้นมา”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเปลี่ยนใจของผู้พูด กล่าวคือประโยคที่ 1 ผู้พูดอยากจะบอกเล่าเรื่องนี้กับใครก็ได้ ซึ่งถ้าไม่มีคำหลังกริยา 진다 จะให้ความหมายว่าอยากจะทำโดยที่เรื่องนั้นไม่เคยคิดจะเก็บไว้เป็นความลับ แต่เมื่อมีคำหลังกริยานี้จะให้ความหมายว่า เมื่อก่อนผู้พูดเก็บเรื่องนี้เป็นความลับ แต่เดี๋ยวนี้เปลี่ยนใจแล้ว ประโยคที่ 2 บอกรับบันทึกการเปลี่ยนใจของผู้พูดว่า ตอนนี้รู้สึกอยากกินขึ้นมาแล้ว ซึ่งในอดีตกาลไม่มีความคิดว่าอยากกินอะไร

2) แสดงการถูกกระทำหรือรับการกระทำ เช่น

그 아이가 자기의 가족에게 보내 졌다.

นั่น เด็ก เขา ครอบครัว ส่ง ขึ้น-แล้ว

“เด็กคนนั้นถูกส่งกลับไปอยู่กับครอบครัวของเขา”

밖이 시끄러워서 그는 잠이 깨어 졌다.

ข้างนอก เสียงดัง เขา การนอนหลับ ตื่น ขึ้น-แล้ว

“ข้างนอกเสียงดังจึงทำให้เขาตื่น”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการถูกกระทำหรือรับการกระทำ ประโยคที่ 1 บอกว่า เด็ก ซึ่งเป็นผู้ถูกกระทำถูกส่งกลับไปอยู่กับครอบครัว ประโยคที่ 2 บอกว่า เขาถูกกระทำให้ตื่นนอนด้วยเสียงดังจากข้างนอก

3) แสดงการเน้นเวลาเริ่มต้นของการกระทำหรือสภาพ เช่น

이제부터 점점 어두워 지기 시작한다.

ตั้งแต่เดี๋ยวนี้ ค่อยๆ มีด ลง เริ่ม

“ตอนนี้เริ่มมีดลง”

날씨가 더워 지기 시작한다.

อากาศ ร้อน ขึ้น เริ่ม

“อากาศเริ่มร้อนขึ้น”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเน้นเวลาเริ่มต้นของการกระทำหรือสภาพที่เปลี่ยนแปลงไป ประโยคที่ 1 บอกการเน้นเวลาที่เริ่มมีดลง ประโยคที่ 2 บอกการเน้นอากาศที่เริ่มร้อนขึ้น

4) แสดงว่ามีเรื่องที่กำลังจะเกิดขึ้นอย่างไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ ซึ่งถ้าเกิดขึ้นได้ก็จะเกิดขึ้นอย่างลำบาก เช่น

너희들 그 방에서 다 자 지니?

พวกเขา นั้น ห้อง ทั้งหมด นอน ขึ้น-ไหวไหม

“พวกเขาทั้งหมดนอนในห้องนั้นไหวไหม”

이 옷이 입어 지겠니?

นี่ เสื้อ ใส่ ขึ้น-ไหวไหม

“เสื้อตัวนี้ใส่ไหวไหม”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการรับรู้ของผู้พูดว่าเรื่องนั้นไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ หรือไม่น่าเป็นไปได้ ประโยคที่ 1 บอกการรับรู้ของผู้พูดว่าทุกคนนอนด้วยกันไม่ได้ในห้องนั้น อาจเนื่องจากความกว้างของห้องไม่พอที่จะนอนด้วยกันได้ หรือมีจำนวนคนเกินพอดีก็ได้ แต่ถ้านอนด้วยกันได้ก็จะเบียดเสียดกันมาก ประโยคที่ 2 บอกว่าไม่น่าจะใส่เสื้อตัวนี้ได้ หรืออาจจะใส่ได้ก็ได้ แต่ถ้าใส่ได้ก็จะใส่อย่างลำบาก

3.5 คำหลังกริยา เสีย ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 버리다/bo-ri-da/ (เสีย) ในภาษาเกาหลี

3.5.1 ความหมายที่ตรงกันหรือใกล้เคียงกัน

3.5.1.1 แสดงการเน้นความสิ้นสุดของการกระทำ เช่น

ภาษาไทย : ฉันกินขนมหมดเสียแล้ว

ภาษาเกาหลี : 나는 과자를 다 먹어 버렸다.

ฉัน ขนม ทั้งหมด กิน เสีย-แล้ว

“ฉันกินขนมหมดเสียแล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา เสีย ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 버리다 (เสีย) ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงการเน้นความสิ้นสุดของการกระทำ คือการกินขนมนั้นเป็นเรื่องที่สิ้นสุดลงแล้ว คือขนมไม่เหลือสักชิ้นเดียว และมีความรู้สึกเสียใจอยู่บ้าง

3.5.1.2 แสดงความเสียใจหรือการหมดภาระที่ทำให้หนักใจ เช่น

ภาษาไทย : ผมมาสายไปเสียแล้ว

ภาษาเกาหลี : 나 늦게 와 버렸어!

ผม สาย มา เสียแล้ว

“ผมมาสายไปเสียแล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา เสีย ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 버리다 (เสีย) ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงความเสียใจของผู้พูดว่ามาสาย มาไม่ทันเวลาตามที่กำหนด

ภาษาไทย : ให้เขาไปเสีย

ภาษาเกาหลี : 그 사람 보내 버려!

นั่น คน ให้ไป เสีย

“ให้เขาไปเสีย”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา เสีย ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 버리다 (เสีย) ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงการหมดภาวะที่ทำให้หนักใจ คือการให้เขาไปนั้นเป็นการหมดภาวะที่ทำให้ผู้พูดหนักใจ

3.5.2 ความหมายที่ไม่ตรงกัน

คำหลังกริยา เสีย ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 버리다(เสีย) ในภาษาเกาหลี มีความหมายไม่ตรงกันบางประการ ดังต่อไปนี้

3.5.2.1 คำหลังกริยา เสีย ในภาษาไทย

1) แสดงอดีตกาล

ถุงแตกเสียแล้ว

เสื้อขาดเสียแล้ว

จากประโยคตัวอย่าง แสดงเรื่องที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตกาล ประโยคที่ 2 ถุงแตกแล้ว ประโยคที่ 2 เสื้อขาดแล้ว ทั้ง 2 ประโยคมีคำช่วยหลังกริยา แล้ว ซึ่งบอกเวลาว่าเป็นเรื่องอดีต

2) แสดงอนาคตกาล ซึ่งเป็นเรื่องที่จะเกิดขึ้นทันทีเมื่อผู้พูดพูดจบ เช่น

เธอทานยาเสีย

เธอเขียนบทที่ 2 เสีย

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า ขณะที่ผู้พูดพูดจบลงให้ทำเรื่องนั้นทันทีหรือให้ทำในอนาคตอันใกล้ ประโยคที่ 1 หลังจากผู้พูดพูดเสร็จแล้วให้รับประทานยาทันทีหรือในเวลาไม่นาน ประโยคที่ 2 ให้เธอเขียนบทที่ 2 ทันทีเมื่อผู้พูดพูดจบลง หรือในอนาคตอันใกล้นี้

3.6 คำหลังกริยา ไว้ ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 두다/du-da/ และ 놓다/not-tha/ (ไว้) ในภาษาเกาหลี

3.6.1 ความหมายที่ตรงกันหรือใกล้เคียงกัน

3.6.1.1 บอกการกระทำที่เสร็จลงแล้ว และผลของการกระทำนั้นยังดำเนินอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง เช่น

ภาษาไทย : เขาเขียนจดหมายไว้แล้ว

ภาษาเกาหลี : 그는 편지를 써 두었다.

놓았다.

เขา จดหมาย เขียน ไว้แล้ว

“เขาเขียนจดหมายไว้แล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ไว้ ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 두다 และ 놓다 (ไว้) ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษาแสดงผลของการกระทำ คือการเขียนจดหมายเสร็จ และผลของการเขียนจดหมายเสร็จยังดำเนินอยู่ในกรณีเช่นนี้คำหลังกริยาในภาษาเกาหลี 두다 และ 놓다 ใช้แทนกันได้ซึ่งมีความหมายอย่างเดียวกัน

3.6.1.2 บอกการเตรียมการบางอย่างไว้ล่วงหน้าหรือเผื่อไว้ก่อน เช่น

ภาษาไทย : ฉันเตรียมเงินไว้แล้ว

ภาษาเกาหลี : 나는 돈을 준비해 두었다.

놓았다.

ฉัน เงิน เตรียม ไว้-แล้ว

“ฉันเตรียมเงินไว้แล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ไว้ ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 두다/놓다 (ไว้) ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงว่าผู้พูดเตรียมเงินไว้เพื่อกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งอย่างเพียงพอ และผลของการเตรียมไว้นั้นยังคงดำเนินอยู่จนถึงปัจจุบัน

3.6.2 ความหมายที่ไม่ตรงกัน

คำหลังกริยา ไว้ ในภาษาไทยมีความหมายตรงกับคำหลังกริยาในภาษาเกาหลี 두다/놓다 (ไว้) ใน 2 ความหมาย และสามารถใช้ 두다 หรือ 놓다 แทนกันได้ ดังกล่าวมาแล้ว แต่คำหลังกริยา 두다/놓다 (ไว้) ในภาษาเกาหลีมีความหมายมากกว่าคำหลังกริยา ไว้ ในภาษาไทยบางประการ กล่าวคือ

1) คำหลังกริยา 두다/놓다 (ไว้) บอกความสำคัญของการกระทำที่เป็นหลักก่อน เมื่อการกระทำที่เป็นหลักเสร็จลง ก็สามารถกระทำอย่างอื่นได้ ในกรณีนี้ 두다 หรือ 놓다 ใช้แทนกันได้ เช่น

이 일부터 처리해 두고 이야기합시다.

놓고

นี่ งานก่อน ทำเสร็จ ไว้ คุณกันนะ

“ทำงานนี้ให้เสร็จเสียก่อน แล้วค่อยคุยกันนะ”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการกระทำ 2 อย่าง การกระทำอย่างที่ 1 คือทำงานที่เป็นหลักให้เสร็จก่อนแล้วจึงกระทำอย่างที่ 2 คือการคุยกัน

2) คำหลังกริยา 두다/놓다(ไว้)บอกความหมายที่ต่างกัน และใช้แทนกันไม่ได้ ดังกรณีต่อไปนี้

- เน้นการรักษาสภาพให้คงเดิมโดยที่สภาพนั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลง ในกรณีนี้จะใช้คำหลังกริยา 두다 /du-da/ (ไว้) เท่านั้น เช่น

움직이지 말고 놔 두!

ขยับ อย่า วาง ไว้

“อย่าขยับ วางไว้!”

오늘은 살려 두지만 다음에 만나면 혼날 줄 알아!

วันนี้ ชุบชีวิต ไว้ (แต่) คราวหน้า เจอ โดน รู้

“วันนี้ไม่เป็นไร แต่รู้ไว้นะ เจอคราวหน้า (แก) เสรีจแน่”

จากประโยคตัวอย่าง ประโยคที่ 1 ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่มีการเคลื่อนที่ของผลการกระทำ ประโยคที่ 2 บอกการรักษาสภาพของชีวิตที่เป็นปกติอยู่ ยังไม่มีความหมายถึงการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะใดลักษณะหนึ่งจากกรณีตัวอย่างทั้ง 2 ประโยคได้เน้นสภาพที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงจึงใช้ได้แต่ 두다(ไว้) เท่านั้น

- เน้นการรักษาสภาพให้คงเดิม โดยที่สภาพนั้นมีการเปลี่ยนแปลง และเน้นความตั้งใจของประธาน ในกรณีนี้จะใช้คำหลังกริยา 놓다 /not-tha/ เท่านั้น เช่น

나는 죽어가는 사람을 살려 놓았다.

ผม กำลังจะตาย คน ช่วยชุบชีวิต ไว้-แล้ว

“ผมพยายามช่วยชีวิตคนที่กำลังจะตาย”

고양이가 꽃밭을 파헤쳐 놓았다.

แมว สวนดอกไม้ ขุดหลุม ไว้-แล้ว

“แมวมักขุดหลุมที่สวนดอกไม้”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการรักษาสภาพให้คงเดิมโดยที่สภาพนั้นมีการเปลี่ยนแปลง ประโยคที่ 1 บอกว่าผมพยายามช่วยชีวิตของคนที่กำลังจะตายให้มีชีวิตต่อไปได้ สภาพชีวิตของคนนั้นเปลี่ยนแปลงจากกำลังจะตายเป็นมีชีวิตต่อไปตามปกติ ประโยคที่ 2 บอกนิสัยของสัตว์(แมว)ว่าจะรักษาสภาพการขุดหลุมนั้นไว้ต่อไป

3.7 คำหลังกริยา ให้ ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 주다/ju-da/(ให้) ในภาษาเกาหลี

3.7.1 ความหมายที่ตรงกันหรือใกล้เคียงกัน

3.7.1.1 แสดงความหมายว่ามอบให้ เช่น

ภาษาไทย : เขาเอาดอกไม้มาให้ฉัน

ภาษาเกาหลี : 그가 나에게 꽃을 갖다 주었다.

เขา ฉัน ดอกไม้ เอา ให้-แล้ว

“เขาเอาดอกไม้มาให้ฉัน”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ให้ ในภาษาไทย และคำหลังกริยา 준다 ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงการมอบให้ คือบอกถึงการมอบดอกไม้ให้ฉัน

3.7.1.2 แสดงความหมายว่าทำแทน ทำตามหน้าที่ หรือบริการให้ เช่น

ภาษาไทย:ผมเขียนจดหมายให้

ภาษาเกาหลี:나는 편지를 써 주었다.

ผม จดหมาย เขียน ให้-แล้ว

“ผมเขียนจดหมายให้”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ให้ ในภาษาไทย และคำหลังกริยา 준다(ให้) ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงทำแทน คือผมเขียนจดหมายแทนใครคนใดคนหนึ่ง

ภาษาไทย : น้องเอากาแฟมาให้คุณพ่อ

ภาษาเกาหลี : 동생이 아버지께 커피를 갖다 드린다¹.

น้อง คุณพ่อ กาแฟ เอา ให้

“น้องเอากาแฟมาให้คุณพ่อ”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ให้ ในภาษาไทย และคำหลังกริยา 준다 (ให้) ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงการบริการให้ คือบริการให้คุณพ่อ

3.7.2 ความหมายที่ไม่ตรงกัน

คำหลังกริยา ให้ ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 준다(ให้) ในภาษาเกาหลี มีความหมายไม่ตรงกันบางประการ ดังต่อไปนี้

3.7.2.1 คำหลังกริยา ให้ ในภาษาไทย

¹ คำหลังกริยา 드린다 (ให้) เป็นคำสุภาพของคำหลังกริยา 준다 (ให้) ในภาษาเกาหลี

คำหลังกริยา ให้ ในภาษาไทยแสดงความหมายถึงเรื่องที่ถูกกระทำโดยมนุษย์ซึ่งเป็นการกระทำของบุคคลหนึ่งต่ออีกบุคคลหนึ่ง และการกระทำนั้นไม่ใช่เรื่องที่ไม่คาดหวังมาก่อน เช่น

เดี๋ยวเพื่อนดีให้

เขาจะหยิกแขนให้

จากประโยคตัวอย่างแสดงการกระทำของบุคคลหนึ่งต่ออีกบุคคลหนึ่ง และการกระทำนั้นเป็นเรื่องที่ไม่คาดหวังมาก่อน คือเพื่อนจะดีหรือหยิกเอา

นอกจากนั้น คำหลังกริยาให้ ยังแสดงความหมายถึงการถูกกระทำโดยสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ก็ได้ เช่น

เดี๋ยวฟ้าผ่าให้นะ

เดี๋ยวรถชนให้หรือ

จากประโยคตัวอย่างแสดงการถูกกระทำโดยสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ และมักจะเป็นเรื่องที่ไม่เป็นที่พึงปรารถนาของผู้รับการกระทำนั้นทั้งสิ้น

3.7.2.2 คำหลังกริยา 주다(ให้) ในภาษาเกาหลี

คำหลังกริยา 주다(ให้) ในภาษาเกาหลีมีความหมายแตกต่างกับความหมายของคำหลังกริยา ให้ ในภาษาไทย คือแสดงความหมายถึงการตัดสินใจของผู้พูดว่า การกระทำนั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้พูดหรือผู้รับการกระทำ หรือเป็นการประเมินของสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดี เช่น

그는 함께 가 주었다.

เขา ด้วย ไป ให้-แล้ว

“เขาอาสาไปกับฉันแล้ว”

과일이 잘 익어 주었다.

ผลไม้ อดี สุก ให้-แล้ว

“ผลไม้สุกพอดีเลย”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการกระทำที่เป็นประโยชน์หรือการประเมินผลประโยชน์ต่อตัวผู้พูด ประโยคที่ 1 ผลที่เขาไปกับผู้พูดนั้นให้ผลประโยชน์ต่อตัวผู้พูด ประโยคที่ 2 บอกว่าผู้พูดแสดงความดีใจกับผลที่ออกมา คือประเมินคุณค่าของผลไม้ว่าน่ากินและมีประโยชน์

3.8 คำหลังกริยา ดู ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 보다 /bo-da/(ดู) ในภาษาเกาหลี

3.8.1 ความหมายที่ตรงกันหรือใกล้เคียงกัน

คำหลังกริยา ดู ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 보다 /bo-da/(ดู) ในภาษาเกาหลีมีความหมายตรงกันในกรณีเดียว คือการแสดงความหมายว่า ลองทำ เช่น

ภาษาไทย : ลองทำดูซิ

ภาษาเกาหลี : 해 봐

ทำ ดู-ซิ

“ลองทำดูซิ”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ดู ในภาษาไทยและคำหลังกริยา 보다(ดู)ในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในประโยคของทั้ง 2 ภาษา แสดงการลองทำสักครั้งหนึ่ง

3.8.2 ความหมายที่ไม่ตรงกัน

คำหลังกริยา 보다(ดู) ในภาษาเกาหลีมีความหมายมากกว่าคำหลังกริยา ดู ในภาษาไทย บางประการ ดังต่อไปนี้

1) แสดงความหมายถึงประสบการณ์ เช่น

나는 아직 놀이공원에 가 본 적이 없다.

ฉัน ยัง สนทนุก ไป ดู เคย ไม่มี

“ฉันยังไม่เคยไปเที่ยวสวนสนุกเลย”

순이는 태국 음식을 먹어 본 적이 있다.

ซูนี่ อาหารไทย กิน ดู เคย มี

“ซูนี่เคยกินอาหารไทย”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงประสบการณ์ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ประโยคที่ 1 บอกว่า ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันผู้พูดยังไม่เคยไปเที่ยวที่สวนสนุก ประโยคที่ 2 บอกว่าซูนี่มีประสบการณ์ในการกินอาหารไทยมาแล้วในอดีต

2) แสดงความหมายถึงการสมมุติ เช่น

내가 권력만 잡아 봐라. 넌 끝이야!

ผม อำนาจ ได้มี ดู เธอ เสร็จ

“ถ้าผมมีอำนาจเธอต้องเสร็จ”

대학에 떨어지기만 해 봐라!

มหาวิทยาลัย สอบตก ลอง ดู

“ถ้าสอบตกนะ...”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 보다(ดู) แสดงการสมมุติ ประโยคที่ 1 บอกการสมมุติว่า ถ้าผมได้มีอำนาจเมื่อใดในอนาคต ประโยคที่ 2 บอกการสมมุติว่า ถ้าสอบตกเมื่อใด ประโยคที่ใช้ตามหลังคำหลังกริยา 보다(ดู) นั้นทำหน้าที่เป็นประโยคหลักคือประโยคที่ว่า 넌 끝장이야 (เธอตาย) ส่วนประโยคข้างหน้าเป็นประโยคเงื่อนไข คือประโยคที่ว่า 내가 권력만 잡아 봐라. (ถ้าผมมีอำนาจ) ประโยคที่ 2 มีแต่ประโยคเงื่อนไข คือ 대학에 떨어지기만 해 봐라. ไม่มีประโยคหลัก ในกรณีการสมมุติซึ่งใช้คำหลังกริยา 보다(ดู) นี้ เราสามารถใช้คำเชื่อมว่า 만약 (ถ้าหาก...,เมื่อไรก็ตาม) แทนคำหลังกริยา 보다 (ดู) ได้โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงทางความหมาย

3) แสดงความหมายถึงความสุภาพ เช่น

장난감을 상자에 넣어 봐!

ของเล่น กล่อง ใส่ ดู-ซิ

“ลองเอาของเล่นใส่กล่องดูซิคะ”

그럼 가 보겠습니다. 나오지 마세요.

ถ้าอย่างนั้น ไป ดู ออกมา อย่า

“ถ้าอย่างนั้นผมขอตัวกลับก่อนนะคะ ไม่ต้องออกมาส่ง”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความสุภาพ หมายถึงการลดความหมายของคำเชิงบังคับ ประโยคที่ 1 ผู้ใหญ่ชี้ที่กล่องและพูดกับเด็ก ๆ ว่า ให้เด็ก ๆ ใส่ของเล่นในกล่อง ซึ่งมาจากประโยค 장난감을 여기에 넣어. (ใส่ของเล่นในกล่องซิ) ซึ่งไม่มีคำหลังกริยา 보다(ดู) แม้ว่าความหมายของ ทั้ง 2 ประโยคเหมือนกัน แต่การใช้คำหลังกริยานี้สามารถแสดงความสุภาพและอ่อนโยนกว่าคำสั่งหรือคำบังคับโดยตรง ประโยคที่ 2 บอกว่าการใช้คำหลังกริยา 보다(ดู) ทำให้ความตั้งใจเปลี่ยนเป็นความสุภาพ จึงทำให้ผู้ฟังมีความรู้สึกที่ผู้พูดพูดจาอ่อนโยน สุภาพ และเรียบร้อย

การเปรียบเทียบความหมายของคำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลีจากข้อ 3.1 ถึง ข้อ 3.8 ดังกล่าวมานั้น เป็นการเปรียบเทียบความหมายของคำหลังกริยาที่มีความหมายตรงกันหรือใกล้เคียงกัน ต่อไปนี้ผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงความหมายของคำหลังกริยาที่ไม่ตรงกันซึ่งคำหลังกริยาในภาษาไทยมี 3 คำ คือ เข้า ออก เอา ส่วนคำหลังกริยาในภาษาเกาหลีมี 5 คำ คือ 내다 /nae-da/, 대다 /dae-da/, -고 있다 /-go ?it-ta/, -어 있다 /-?o ?it-ta/ และ -고 싶다 /-go sip-ta / โดยจะได้กล่าวถึงคำหลังกริยาในภาษาไทยก่อน ดังต่อไปนี้ ต่อจากนั้นจะได้กล่าวถึงคำหลังกริยาในภาษาเกาหลีตามลำดับ ดังต่อไปนี้

3.9 คำหลังกริยา เข้า ในภาษาไทย

3.9.1 แสดงถึงการเร่งเร้า เช่น

แดงรีบทำเข้า

ดำแต่งตัวเร็วเข้า

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า เป็นคำสั่ง หรือเร่งเร้าให้รีบทำ ประโยคที่ 1 บอกว่าให้รีบทำสิ่งที่กำลังทำอยู่ ประโยคที่ 2 บอกว่าให้แต่งตัวเร็ว ๆ

3.9.2 แสดงถึงเรื่องที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน เช่น

เขาไปเจอเพื่อนเข้า

เธอดูเขาพูดเข้า

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า มีเรื่องเกิดขึ้นโดยไม่ได้คิดก่อน ประโยคที่ 1 บอกว่าการพบเพื่อนนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน และประโยคที่ 2 บอกว่าผู้พูดไม่เคยคาดคิดเลยว่าเขาจะพูดอย่างนั้นออกมาได้

3.9.3 แสดงถึงขนาดที่ลดลง เช่น

เก็บตะเข็บเสื้อเข้าหุด 1 เซนติเมตร

กระโปรงหุดสั้นเข้า

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการลดขนาดลงจากขนาดหนึ่งเป็นอีกขนาดหนึ่ง ประโยคที่ 1 ขนาดของเสื้อเล็กลงมาจากเดิม ประโยคที่ 2 ขนาดของกระโปรงก็เล็กลงเช่นเดียวกับเสื้อ

3.9.4 แสดงถึงแนวผ่านและทิศทางการเคลื่อนที่ เช่น

เขาเดินเข้ามา

เด็กคลานเข้ามา

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเคลื่อนที่จากจุดหนึ่งที่ใกล้ตัวผู้พูดเข้ามาสู่อีกจุดหนึ่งที่ใกล้ตัวผู้พูด ประโยคที่ 1 บอกว่าเขาเดินเข้ามาทางใกล้ตัวผู้พูด ประโยคที่ 2 บอกว่าเด็กคลานเข้ามาทางใกล้กับตัวผู้พูด

3.10 คำหลังกริยา ออก

3.10.1 แสดงถึงขนาดที่ขยายออกขึ้น เช่น

เสื้อยืดออก

ลูกระเบิดระเบิดออก

จากประโยคตัวอย่าง แสดงขนาดที่ขยายขึ้นกว่าเดิม ประโยคที่ 1 ขนาดของเส้นขยายขึ้น จากขนาดหนึ่งมาเป็นอีกขนาดหนึ่ง ประโยคที่ 2 วัตถุระเบิดได้ระเบิดโดยขยายพื้นที่จากที่อยู่เดิมให้ กว้างออก

3.10.2 แสดงถึงแนวผ่านและทิศทางการเคลื่อนที่ เช่น

เขาเดินออกไป

เธอช่วยแผ่ของออกไป

จากประโยคตัวอย่างแสดงว่า มีการเคลื่อนจากจุดหนึ่งที่ใกล้ตัวผู้พูดไปสู่อีกจุดหนึ่งที่ไกลออกไป ประโยคที่ 1 บอกว่าเขาเดินออกไปยังทิศทางที่ห่างออกไปจากตัวผู้พูด ประโยคที่ 2 บอกว่า ช่วยแผ่ของที่รวมกันให้ขยายออก

3.11 คำหลังกริยา เอา

คำหลังกริยา เอา จะแสดงความหมายว่าเป็นเรื่องที่ถูกกระทำ เช่น

เด็ยเพื่อนดีเอา

เด็ยเพื่อนด่าเอา

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความหมายถึงเรื่องที่ถูกกระทำโดยมนุษย์ ซึ่งเป็นกริยากระทำ ของบุคคลหนึ่งต่อบุคคลหนึ่ง และการกระทำนั้นไม่ใช่เรื่องที่น่าผิดหวังมาก่อน คือว่าเฝือว่าเพื่อนดี หรือด่าเอา

คำหลังกริยา เอา นอกจากจะแสดงความหมายถึงเรื่องที่ถูกกระทำโดยมนุษย์แล้ว ยังแสดงความหมายถึงการกระทำโดยสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ก็ได้ เช่น

เด็ยยุงกัดเอา

เด็ยรถชนเอาหรือ

จากประโยคตัวอย่างนั้นเป็นเรื่องที่ถูกกระทำโดยสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ และมักจะเป็นเรื่องที่ไม่เป็นที่พึงปรารถนาของผู้รับการกระทำนั้นทั้งสิ้น

ส่วนความหมายของคำหลังกริยาในภาษาเกาหลีที่ไม่ตรงกับความหมายของคำหลังกริยา ในภาษาไทย 5 คำ ได้แก่ 내다 /nae-da/, 대다 /dae-da/, -고 있다 /-go ?it-ta /, -어 있다 / -?o ?it-ta /, -고 싶다 /-go sip-ta / จากข้อมูลพบว่า แต่ละคำมีความหมายตามลำดับ ดังนี้

3.12 คำหลังกริยา 내다/nae-da/

คำหลังกริยา 내다 /nae-da/ จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

3.12.1 แสดงความสำเร็จที่สามารถฝ่าฟันอุปสรรคมาด้วยความยากลำบาก เช่น

아주 어려운 일이지만 그는 해 냈다

มาก ที่ยาก งานแต่ เขา ทำได้ -

“ งานชิ้นนั้นเป็นงานที่ยากมาก แต่เขาทำจนสำเร็จ”

나는 그 두꺼운 책을 다 읽어 냈다.

ผม นั้น หนา หนังสือ ทั้งหมด อ่าน -

“ ผมอ่านหนังสือเล่มหนานั้นจบแล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงถึง ความสำเร็จของการกระทำที่ทำได้ด้วยความลำบาก ประโยคที่ 1 งานที่ยากกับความหมายของคำหลังกริยา 내다 สอดคล้องกัน ซึ่งให้ความชัดเจนว่า ความสำเร็จของงานนั้นได้มาจากการฝ่าฟันอุปสรรคด้วยความยากลำบาก ประโยคที่ 2 ก็ให้ความหมายทำนองเดียวกัน คือความลำบากในการอ่านหนังสือเล่มหนานั้น ผมได้ทำสำเร็จแล้ว

3.12.2 แสดงความตั้งใจในการกระทำของประธาน เช่น

오빠는 결국 아버지를 설득해 내고 말았다.

พี่ชาย ในที่สุด คุณพ่อ ชักชวน -

“ ในที่สุดพี่ชายก็สามารถชักชวนคุณพ่อได้สำเร็จ”

나는 내 꿈을 이뤄 내고 말거야.

ดิฉัน ของฉัน ความหวัง สำเร็จ - ตั้งใจ

“ ฉันตั้งใจจะทำให้สำเร็จตามความหวัง”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความตั้งใจในการกระทำของประธาน ประโยคที่ 1 บอกความตั้งใจของพี่ชายว่า เขาพยายามที่จะชักชวนคุณพ่อให้ได้และสำเร็จแล้ว ประโยคที่ 2 บอกความตั้งใจของดิฉันที่จะทำให้สำเร็จตามความหวังที่ตั้งไว้

3.12.3 แสดงความไม่ตั้งใจในการกระทำของประธาน เช่น

결혼이란 인생의 한 과정이니까 나는 치뤄 냈을 뿐이다.

การแต่งงานคือ ของชีวิต หนึ่ง ขั้นตอนเนื่องจาก ฉัน แต่งงานแล้ว -

เท่านั้น

“ การแต่งงานของฉันเป็นเพียงขั้นตอนหนึ่งของชีวิตเท่านั้นเอง”

하기 싫어도 해 내야 한다.

ทำ ไม่อยาก ทำ - ต้องทำ

“ ไม่อยากทำแต่ต้องทำให้ได้”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความไม่ตั้งใจของประธาน ประโยคที่ 1 บอกความไม่ตั้งใจของตัวผู้พูดว่าไม่อยากแต่งงาน แต่ต้องแต่งงาน ประโยคที่ 2 บอกความไม่ตั้งใจในการกระทำ แต่ต้องกระทำเพราะความจำเป็น

3.13 คำหลังกริยา 대다 /dae-da/

คำหลังกริยา 대다 /dae-da/ จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

3.13.1 แสดงลักษณะการกระทำซ้ำที่เกินพอดี เช่น

그는 야구방망이를 마구 휘둘러 뒀다.

เขา ไม้เบสบอล ไปมา หวด -

“ เขาหวดไม้เบสบอลอยู่ไปมา”

그 사람은 밥을 마구 먹어 뒀다.

นั่น คน ข้าว อย่างตะกละ กิน -

“ คนนั้นกินข้าวอย่างตะกละ”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการกระทำซ้ำๆ ที่เกินพอดี ประโยคที่ 1 บอกลักษณะการหวดไม้เบสบอลที่เกินพอดี ประโยคที่ 2 บอกท่าทางของการกินข้าวที่ไม่่น่าดู หรือเกินพอดี

3.13.2 แสดงความพึงพอใจ เช่น

낯선 사람을 보면 계속 짓어 대어 개값을 한다.

แปลกหน้า คน เห็น ตลอด เหา - คำสุนัข คุ่มคำ

“ สุนัข (ของฉัน) มักจะเห่าเสมอถ้าเห็นคนแปลกหน้า รู้สึกคุ่มคำที่ชื่อหมา”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความพึงพอใจ ประโยคที่ 1 บอกความพึงพอใจต่อสุนัขที่เห่าตลอด ถ้าใช้แต่คำกริยาหลัก 짓다(เห่า) ผู้ฟังยังไม่เข้าใจว่าผู้พูดรู้สึกอย่างไรกับการกระทำของสุนัข บอกความหมายทางบวกในการประเมินค่าต่อตัวผู้พูด

3.13.3 แสดงความรำคาญ เช่น

몇 시간이고 계속 짓어 대는 데 도무지 참을 수가 없다.

ก็ จนหลายชั่วโมง ตลอด เหา - ไม่มีทาง อดทน ไม่สามารถ

“ (สุนัขของฉัน) เห่าอยู่เรื่อยติดต่อกันหลายชั่วโมง (จนฉัน) ทนไม่ไหว”

아버지는 매일 술만 먹어 뒀다.

คุณพ่อ ทุกวัน เหล้า ดื่ม -

“ คุณพ่อดื่มเหล้าทุกวันเรื่อยเลย”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความรำคาญซึ่งตรงกันข้ามกับแสดงความขอบคุณ ประโยคที่ 1 บอกความรำคาญต่อสุนัขที่เห่าตลอด ประโยคที่ 2 บอกความรำคาญกับการกระทำของคุณพ่อที่ดื่มแล้วทุกวัน

3.14 คำหลังกริยา -고 있다 /-go ?it-ta /

คำหลังกริยา -고 있다 /-go ?it-ta / จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

3.14.1 แสดงการกระทำที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะนี้ เช่น

순이는 밥을 먹고 있다.

ซุนนี่ ข้าว กิน อยู่

“ ซุนนี่กินข้าวอยู่”

아버지는 신문을 보고 계시다.

คุณพ่อ หนังสือพิมพ์ อ่าน อยู่

“ คุณพ่ออ่านหนังสือพิมพ์อยู่”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการกระทำที่กล่าวถึงว่ากำลังดำเนินอยู่ในขณะนี้ ประโยคที่ 1 บอกการกระทำที่กำลังกินอยู่ ประโยคที่ 2 บอกการกระทำที่กำลังอ่านหนังสือพิมพ์อยู่

3.14.2 แสดงการเริ่มต้นของการกระทำที่อาจจะเกิดขึ้นในปัจจุบันหรืออนาคตอันใกล้ และการกระทำนั้นดำเนินไปอย่างไม่แน่นอน เช่น

엄마: 이제부터는 너 뭐 할거야?

ตั้งแต่ (เดี๋ยวนี้) เธอ อะไร จะทำ

“ ตั้งแต่นั้นต่อไปเธอจะทำอะไร”

아들: 책이나 보고 있지 뭐.

หนังสือ ดู อยู่

“ จะอ่านหนังสือก็ได้”

จากประโยคตัวอย่างแสดงการเริ่มต้นของการกระทำซึ่งยังไม่มีเป้าหมายว่าจะทำไปถึงเมื่อใด ประโยคที่ 2 บอกว่าการกระทำอาจจะเกิดขึ้นในปัจจุบันหรืออนาคตอันใกล้และการกระทำนั้นจะดำเนินไปอีกในอนาคต แต่ประธานไม่มีความตั้งใจกับการกระทำอย่างจริงจัง

3.14.3 แสดงการดำเนินของการกระทำที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันหรือเวลาอันใกล้ปัจจุบันซึ่งเป็นเวลาที่มุ่งหมาย เช่น

어머니: 공부 안 하고 지금까지 뭐 했어?

แม่ : การเรียนหนังสือ ไม่ ทำ ถึงตอนนี้ อะไร ทำ

“ เธอมีทำอะไรอยู่จนปานนี้ยังไม่ได้อ่านหนังสือ”

아들 : 텔레비전 보고 있었지….

ลูกชาย : ทีวี ดู อยู่

“ ดูทีวี”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการดำเนินของการกระทำที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ประโยคที่ 2 ซึ่งเป็นคำตอบใช้คำหลังกริยา -고 있다 เป็นการบอกการกระทำที่ดูทีวีมาตั้งแต่อดีต จนถึงขณะที่ผู้พูดตอบ

3.14.4 แสดงถึงการกระทำซ้ำ ความเป็นนิสัย หรือการกระทำที่ต่อเนื่องมาตลอด เช่น

두 사람은 가끔 만나고 있다.

สอง คน เป็นครั้งคราว พบกัน อยู่

“ สองคนนั้นได้พบกันเป็นครั้งคราว”

두 사람은 매주 만나고 있다.

สอง คน ทุกสัปดาห์ พบกัน อยู่

“ สองคนนั้นมักพบกันทุกสัปดาห์”

두 사람은 계속 만나고 있다.

สอง คน ตลอด พบกัน อยู่”

“ สองคนนั้นพบกันเสมอ”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการกระทำซ้ำ ความเป็นนิสัย หรือการกระทำที่ต่อเนื่องมาตลอด ในประโยคตัวอย่างทั้ง 3 ประโยคมีประธาน กริยา และคำหลังกริยาเช่นเดียวกันหมด ต่างกันแต่คำช่วยบอกเวลาเท่านั้น ประโยคที่ 1 บอกการซ้ำในการกระทำโดยใช้คำช่วยบอกเวลา 가끔 (ไม่ค่อยถี่) ประโยคที่ 2 บอกความเป็นนิสัยโดยใช้คำช่วยบอกเวลา 매주 (ทุกสัปดาห์) ประโยคที่ 3 บอกการกระทำที่ต่อเนื่องมาตลอดโดยใช้คำช่วยบอกเวลา 계속 (ตลอด) ซึ่งการใช้คำบอกเวลาสามารถช่วยบอกความหมายของคำหลังกริยาได้ชัดเจน

3.14.5 แสดงถึงการดำเนินอยู่ในสภาพใดสภาพหนึ่งที่สมบูรณ์แล้ว เช่น

그는 오늘 한복을 입고 있다.

เขา วันนี้ อັນบก ใส่ อยู่

“ วันนี้เขาสวมอັນบกทั้งวัน”

저기 가서 손들고 있어.

ที่โน่น ไป ยกมือ อยู่

“ไปที่โน่น แล้วยกมือขึ้น”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงถึงการดำเนินอยู่ในสภาพใดสภาพหนึ่ง ประโยคที่ 1 บอกสภาพที่ใส่ยันบออย่างสมบูรณ์แล้วและยังใส่อยู่ ประโยคที่ 2 บอกสภาพที่ยกมือแล้วและยังยกอยู่ เช่นนั้น

3.15 คำหลังกริยา -어 있다 /?o ?it-ta /

คำหลังกริยา -어 있다 /?o ?it-ta / จะแสดงความหมายถึงสภาพที่เกิดจากการกระทำอันไม่เปลี่ยนแปลงและยังดำเนินอยู่ เช่น

넌 아직까지도 누워 있니?

เธอ ถึงเดี๋ยวนี้อีก นอน อยู่

“จนถึงเดี๋ยวนี้เธอยังนอนอยู่อีกหรือ”

그는 계속 잠이 들어 있었다.

เขา ตลอด การนอน หลับ อยู่-แล้ว

“เขายังหลับอยู่”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงสภาพที่เกิดจากการกระทำ ไม่เปลี่ยนแปลงและยังดำเนินอยู่ ประโยคที่ 1 บอกว่าสภาพของการนอนยังดำเนินอยู่ ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงทำนอน หรือยังไม่ลุกขึ้น ประโยคที่ 2 บอกสภาพของการหลับที่หลับอย่างสมบูรณ์แล้วและยังดำเนินอยู่

3.16 คำหลังกริยา /-go sip-ta/

คำหลังกริยา -고 싶다 /-go sip-ta/ จะแสดงความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

3.16.1 แสดงความหวังหรือความต้องการ เช่น

난 빨리 어른이 되고 싶어.

ฉัน เร็วๆ ผู้ใหญ่ เป็น อยาก

“ฉันอยากเป็นผู้ใหญ่เร็ว ๆ”

나는 콜라를 마시고 싶다.

ผม โด๊ป คั๊ม อยาก

“ผมอยากดื่มโค้ก”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความหวังหรือความต้องการของตัวผู้พูด ประโยคที่ 1 บอกความหวังของฉัน ประโยคที่ 2 บอกความต้องการของผู้พูด ความหวังหรือความต้องการอาจไม่จำเป็นต้องประสบความสำเร็จก็ได้

3.16.2 แสดงความตั้งใจอันเป็นความหวังโดยพูดอ้อมอย่างสุภาพ เช่น

나는 그 사람을 천번만번이라도 말리고 싶습니다.

ฉัน นั้น เขา พันครั้งหมื่นครั้ง ไม่ให้ทำ อยาก

“ ฉันอยากจะห้ามสักร้อยครั้งพันครั้งเพื่อไม่ให้เขาทำ”

난 그 일은 어렵다고 말하고 싶습니다.

ฉัน นั้น งาน ยาก พูด อยาก

“ ฉันอยากจะพูดว่างานนั้นยาก”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความตั้งใจอันเป็นความหวังของผู้พูด ประโยคที่ 1 บอกความตั้งใจของผู้พูดโดยพูดอ้อมอย่างสุภาพ ประโยคที่ 2 บอกการลดความตั้งใจของผู้พูดว่าเป็นความหวังโดยพูดอ้อมอย่างสุภาพเช่นเดียวกัน

บทที่ 4

วิเคราะห์วิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี

ในบทนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์วิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลีโดยใช้เกณฑ์การปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คำวิเศษณ์ และปริบทเป็นสำคัญ เฉพาะวิธีการใช้คำหลังกริยาบางคำในภาษาเกาหลียังต้องพิจารณาการปรากฏร่วมกับตัวเชื่อมที่เรียกว่า 후缀어미¹ ซึ่งใช้กับคำหลังกริยา ทำหน้าที่เชื่อมระหว่าง 2 คำ ตัวเชื่อมนี้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปคำและแต่ละคำมีความหมายเฉพาะ ใช้โดยลำพังไม่ได้ จึงต้องปรากฏร่วมกับคำกริยา

4.1 วิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทย

4.1.1 การใช้คำหลังกริยา ไป

การใช้คำหลังกริยา ไป ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก และความหมายของคำวิเศษณ์ซึ่งให้ความหมายว่ากำลังดำเนินอยู่ หรือดำเนินต่อไป

4.1.1.1 คำหลังกริยา ไป ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก

คำหลังกริยา ไป สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักทั้งที่เป็นคำกริยาอาการ คำกริยากรรม และคำกริยาทวิกรรม ดังต่อไปนี้

1) คำกริยาอาการ

รถเมล์แล่นไปทางโน้น

¹ คำไวยากรณ์ที่ทำหน้าที่เชื่อมความในภาษาเกาหลีมี 2 แบบ คือแบบที่ 1 เรียกว่า 접속사 (Conjunction) ในที่นี้ขอเรียกว่าคำเชื่อม คำเชื่อมความแบบที่ 1 จะปรากฏหน้าประโยค หรือระหว่างประโยค คำเชื่อมความแบบที่ 1 มีอยู่หลายคำ เช่น 그리고 (และ), 그러나 (แต่)... เป็นต้น ส่วนคำเชื่อมความแบบที่ 2 เรียกว่า 후缀어미 (Conjunctive suffix) ในที่นี้ขอเรียกว่าตัวเชื่อม คำเชื่อมความแบบที่ 2 ปรากฏหน้าประโยค ไม่ได้ จะปรากฏหลังคำกริยาหลัก หรือหลังคำหลังกริยา และการปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักนั้นต้องอาศัยความหมายของคำกริยาหลักกับคำหลังกริยา คำเชื่อมแบบที่ 2 ที่เรียกว่าตัวเชื่อมนี้มีอยู่หลายคำ เช่น -자 마자(ตัวเชื่อมแสดงการกระทำที่ 1 เกิดขึ้นก่อน แล้วการกระทำที่ 2 เกิดขึ้นต่อทันที), -며/면서(ตัวเชื่อมแสดงความการกระทำ 2 อย่างเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน)... เป็นต้น

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ไป ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ เล่น ซึ่งเป็นคำกริยาอาการ คำหลังกริยา ไป สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาอาการได้หลายคำ เช่น นอน เดิน แห้ง ร้องไห้ หาย นึก บ่น ดั่ง พัก เป็นต้น

2) คำกริยากรรม

แม่คำเก็บของไป

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ไป ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ เก็บ ซึ่งเป็นคำกริยากรรมที่มีกรรมตรงคือ ของ คำหลังกริยา ไป สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น ทำ กิน ขาย ทิ้ง ไล่ เลิก ยก เป็นต้น

3) คำกริยาทวิกรรม

ผมให้ขนมน้องไป

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ไป ปรากฏร่วมกับกริยาหลักคือ ให้ ซึ่งเป็นคำกริยาทวิกรรม กรรมตรงคือ ขนม และกรรมรอง คือ น้อง คำหลังกริยา ไป สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาทวิกรรม นอกจากคำว่า ให้ แล้วยังมีคำว่า มอบ บอก คืน เป็นต้น

4) คำกริยาหลัก 2 คำ

น้องทำงานไปบ่นไป

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ไป ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ ทำงานกับ บ่น แสดงการกระทำ 2 อย่างเกิดขึ้นพร้อมๆ กันในเวลาเดียวกัน โดยใช้คำหลังกริยา ไป 2 คำ สามารถบอกการกระทำต่อเนื่องกัน หมวดคำที่สามารถปรากฏร่วมกับคำหลังกริยา ไป 2 คำดังกล่าวนี้มีทั้งคำกริยาอาการ คำกริยากรรม หรือคำทวิกรรมได้

4.1.2 คำหลังกริยา ไป ที่ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์

คำหลังกริยา ไป สามารถปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์คือ คำ เรื่อยๆ ค่อยๆ ที่ละนิดทีละหน่อย ซึ่งแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงเรื่อยๆ และยังปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ เกือบ, ใกล้, เกือบทั้งหมด, ทั้งหมด ซึ่งแสดงว่าการดำเนินใกล้ถึงเป้าหมาย หรือเสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์ เช่น

ผ้าค่อยๆ แห้งไป

ผ้าแห้งไปเกือบทั้งหมด

ผ้าแห้งไปหมดแล้ว

จากประโยคตัวอย่าง ประโยคที่ 1 คำวิเศษณ์ ค่อยๆ แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปเรื่อยๆ และจะดำเนินไปถึงเป้าหมาย ประโยคที่ 2 คำวิเศษณ์ เกือบทั้งหมด แสดงการดำเนินใกล้ถึงเป้าหมาย และประโยคที่ 3 คำวิเศษณ์ หมด แสดงการดำเนินเสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์ บางกรณีคำหลัง

กริยา ไป ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักบางคำไม่ได้โดยใช้กับคำวิเศษณ์ที่แสดงการดำเนินใกล้ถึงเป้าหมาย หรือเสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์ไม่ได้ เช่น

*¹น้องร้องให้ไปอย่างสมบูรณ์ /เกือบทั้งหมด

4.1.2 คำหลังกริยา มา

การใช้คำหลังกริยา มา ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก และความหมายของคำวิเศษณ์ซึ่งให้ความหมายว่ามีการเปลี่ยนแปลงสภาพหรือคุณสมบัติ ดำเนินมาจนถึงปัจจุบัน หรืออาจจะดำเนินต่อไปในอนาคต

4.1.2.1 คำหลังกริยา มา ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก

คำหลังกริยา มา สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักทั้งที่เป็นคำกริยาอาการคำกริยากรรม และคำกริยาทวิกรรม ดังต่อไปนี้

1) คำกริยากรรม

รถเมล์แล่นมาทางนี้

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา มา ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ แล่น ซึ่งเป็นคำกริยากรรม คำหลังกริยา มา สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น เดิน นั่ง พัก เป็นต้น

2) คำกริยากรรม

ผมสร้างบ้านมาจนถึงตอนนี้

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา มา ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ สร้าง ซึ่งเป็นคำกริยากรรมที่มีกรรมตรงคือ บ้าน คำหลังกริยา มา สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น ชี้ เห็น เขียน ดู รัก สร้าง เป็นต้น

3) คำกริยาทวิกรรม

เขาให้ดอกไม้ฉันมาเมื่อวาน

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา มา ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ ให้ ซึ่งเป็นคำกริยาทวิกรรม กรรมตรงคือ ดอกไม้ และกรรมรองคือ ฉัน คำหลังกริยา มา สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาทวิกรรม นอกจากคำว่า ให้ แล้วยังมีคำว่า มอบ บอก คืน เป็นต้น

¹เครื่องหมาย * หมายถึงว่าไม่ใช่ประโยค

4.1.2.2 คำหลังกริยา มา ที่ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์

คำหลังกริยา มา สามารถปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ได้ 3 คำ คือคำว่า ค่อยๆ, เรื่อยๆ และทีละนิดทีละหน่อย ซึ่งแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงเรื่อยๆ มาจนถึงปัจจุบัน หรืออาจจะดำเนินต่อไปในอนาคต

ผมค่อย ๆ เก็บเงินมา

จากประโยคตัวอย่าง คำวิเศษณ์ ค่อยๆ แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงเรื่อยๆ มาจนถึงปัจจุบันและดำเนินมาถึงความสำเร็จ สามารถบอกการกระทำที่ยังดำเนินอยู่ได้ แต่คำหลังกริยา มา ไม่สามารถปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ เกือบ, ใกล้เคียง, เกือบทั้งหมด และทั้งหมดได้ ซึ่งมีความหมายว่า ดำเนินใกล้ถึงเป้าหมาย หรือเสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์ เช่น

*ฟ้ามีดมาอย่างสมบูรณ์/เกือบทั้งหมดแล้ว

ข้อความนี้ไม่ใช่ประโยคในภาษาไทย

4.1.3 คำหลังกริยา ขึ้น

การใช้คำหลังกริยา ขึ้น ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก และความหมายของคำวิเศษณ์ซึ่งให้ความหมายว่า มีการเปลี่ยนแปลง

4.1.3.1 คำหลังกริยา ขึ้น ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก

คำหลังกริยา ขึ้น ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักได้ทั้งที่เป็นคำกริยากรรม และคำกริยากรรม ดังต่อไปนี้

1) คำกริยากรรม

โดมไฟสว่างขึ้น

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ขึ้น ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ สว่าง ซึ่งเป็นคำกริยากรรม คำหลังกริยา ขึ้น สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น ปีน กระโดด เดิน ดั่ง สูง เกิด นึก สวาท แข็ง โต เหนื่อย หนัก ตื่น ลุก เป็นต้น

2) คำกริยากรรม

ผมรักคุณขึ้น

จากประโยคตัวอย่าง คำกริยาหลัก คือ รัก ซึ่งเป็นคำกริยากรรมที่มีกรรมตรงคือ คุณ คำหลังกริยา ขึ้น สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น เขียน ใส่ ซ้อม ยก จำ วาด ปรากฏ แต่ง ผลิต เป็นต้น

4.1.3.2 คำหลังกริยา ขึ้น ที่ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์

คำหลังกริยา ขึ้น สามารถปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลง

และการเริ่มต้นของสภาพ ดังต่อไปนี้

1) แสดงการเปลี่ยนแปลง

คำหลังกริยา ขึ้น ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ คำว่า เรื่อยๆ ,ค่อยๆ ,ทีละนิดทีละหน่อย และมาก ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์ที่แสดงการเปลี่ยนแปลง เช่น

เสียงค่อยๆ ดังขึ้น

เธอใส่เกลือมากขึ้น

จากประโยคตัวอย่าง ประโยคที่ 1 คำวิเศษณ์ ค่อยๆ แสดงการเปลี่ยนแปลงเรื่อยๆ และประโยคที่ 2 คำวิเศษณ์ มาก แสดงการเปลี่ยนแปลงปริมาณที่มากกว่าเดิม

2) แสดงการเริ่มต้นของสภาพ

คำหลังกริยา ขึ้น ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ คำว่า เริ่ม, เพิ่ง, ตั้งแต่ และเดี๋ยวนี้ ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์แสดงการเริ่มต้นของสภาพ หรือการกระทำ เช่น

ฟ้าเริ่มสว่างขึ้น

เธอลุกขึ้นเดี๋ยวนี้

จากประโยคตัวอย่าง ประโยคที่ 1 คำวิเศษณ์ เริ่ม แสดงการเริ่มต้นของสภาพ คือ สว่าง และคำหลังกริยา ขึ้น ให้ความหมายกับคำว่า สว่าง ซึ่งบอกการเปลี่ยนแปลงของสภาพความสว่าง ประโยคที่ 2 คำวิเศษณ์ เดี๋ยวนี้ แสดงการเริ่มต้นของการกระทำ คือ ลุก คำวิเศษณ์เหล่านี้ ปรากฏร่วมกับคำหลังกริยา ขึ้น ได้

4.1.4 คำหลังกริยา ลง

การใช้คำหลังกริยา ลง ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก และความหมายของคำวิเศษณ์ ซึ่งให้ความหมายว่า มีการเปลี่ยนแปลง

4.1.4.1 คำหลังกริยา ลง ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก

คำหลังกริยา ลง สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักทั้งที่เป็นคำกริยาอาการ และ คำกริยากรรม ดังต่อไปนี้

1) คำกริยาอาการ

เขานั่งลง

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ลง ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ นั่งซึ่งเป็น คำกริยาอาการ คำหลังกริยา ลง สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาอาการ คำหลังกริยา ลง ได้หลาย คำ เช่น เดิน โรอย กระโดด ร้องต่ำ คล้อย ผ่า แยม แก่ อ่อน หด เล็ก จบ สิ้นสุด เบา พุด เป็นต้น

2) คำกริยากรรม

ฉันทิ้งขยะลงไปที่ถังขยะ

จากประโยคตัวอย่าง คำกริยาหลัก คือ ทิ้ง ซึ่งเป็นคำกริยากรรมที่มีกรรมคือ ขยะ คำ
หลังกริยา ลง สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น เขียน ใส่ กลืน เป็นต้น

4.1.4.2 คำหลังกริยา ลง ที่ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์

คำหลังกริยา ลง สามารถปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลง
และการเริ่มต้นของสภาพ ดังต่อไปนี้

1) แสดงการเปลี่ยนแปลง

คำหลังกริยา ลง ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ คำว่า เรื่อย ๆ , ค่อย ๆ ,ทีละนิดทีละหน่อย
และน้อย ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์แสดงการเปลี่ยนแปลง เช่น

เสียงค่อย ๆ เบาลลง

เธอใส่เกลือน้อยลง

จากประโยคตัวอย่าง ประโยคที่ 1 คำวิเศษณ์ ค่อย ๆ แสดงการเปลี่ยนแปลงเรื่อย ๆ
และประโยคที่ 2 คำวิเศษณ์ น้อย แสดงการเปลี่ยนแปลงปริมาณที่น้อยกว่าเดิม

2) แสดงการเริ่มต้นของสภาพหรือการกระทำ

คำหลังกริยา ลง ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ คำว่า เริ่ม, เพิ่ง, ตั้งแต่ และเดี๋ยวนี้ ซึ่งเป็น
คำวิเศษณ์แสดงการเริ่มต้นของสภาพ หรือการกระทำ เช่น

ฟ้าเริ่มมืดลง

เธอนั่งลงเดี๋ยวนี้

จากประโยคตัวอย่าง ประโยคที่ 1 คำวิเศษณ์ เริ่ม แสดงการเริ่มต้นของสภาพ คือ
มืด และคำหลังกริยา ลง ให้ความหมายกับคำว่า มืด ซึ่งบอกการเปลี่ยนแปลงของสภาพความมืด
ประโยคที่ 2 คำวิเศษณ์ เดี๋ยวนี้ แสดงการเริ่มต้นของการกระทำ คือ นั่ง คำวิเศษณ์เหล่านี้ปรากฏ
ร่วมกับคำหลังกริยา ลง ได้

4.1.5 คำหลังกริยา เสีย

การใช้คำหลังกริยา เสีย ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก ความหมายของคำ
วิเศษณ์ซึ่งแสดงความหมายว่า ก่อน ล่วงหน้า

4.1.5.1 คำหลังกริยา เสีย ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก

คำหลังกริยา เสีย สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรม คำกริยากรรม และ
คำกริยาทวิกรรม ดังต่อไปนี้

1) คำกริยาอาการ

นอนเสียซี

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา เสีย ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ นอน ซึ่งเป็น คำกริยาอาการ คำหลังกริยา เสีย สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาอาการได้หลายคำ เช่น หัก ไป สาย ลากออก เป็นต้น

2) คำกริยากรรม

ซู่กินขนมนั้นเสียแล้ว

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา เสีย ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ กิน ซึ่งเป็น คำกริยากรรมที่มีกรรมตรงคือ ขนม คำหลังกริยา เสีย สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยา กรรมได้หลายคำ เช่น กิน ไข้ ทาน เขียน อ่าน ดู ทิ้ง รัก ตัด แดก งด เป็นต้น

3) คำกริยาทวิกรรม

ให้เงินเขาเสียซี

เป็นคำกริยาทวิกรรม กรรมตรงคือ เงิน และกรรมรองคือ เขา คำหลังกริยา เสีย สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาทวิกรรม นอกจากคำว่า ให้ แล้วยังมีคำว่า มอบ บอก คั้น เป็นต้น

4.1.5.2 คำหลังกริยา เสีย ที่ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์

คำหลังกริยา เสีย ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ได้ คือคำว่า ก่อน ล่วงหน้า เพื่อที่จะแสดงความหมายถึงความตั้งใจกับการกระทำให้เสร็จล่วงหน้า หรือการหมดภาระที่ทำให้หนักใจ

ให้เขาไปเสียก่อนแล้วฉันจึงจะไป

เธอเดินล่วงหน้าไปเสีย

จากประโยคตัวอย่าง คำกริยาหลักคือ ไป และมีคำวิเศษณ์คือ ก่อน ซึ่งแสดงความหมายที่เป็นเงื่อนไขที่กระทำให้เสร็จล่วงหน้า ส่วนประโยคที่ตามมาเป็นผล ในกรณีนี้สามารถใช้คำหลังกริยา เสีย ร่วมได้ ประโยคที่ 2 คำหลังกริยา เสีย ปรากฏร่วมกับกริยาหลัก คือ เดิน และมีคำวิเศษณ์คือ ล่วงหน้า ในกรณีนี้สามารถใช้คำหลังกริยา เสีย ร่วมได้ซึ่งแสดงความหมายถึงการหมดภาระที่ทำให้หนักใจ

4.1.6 คำหลังกริยา ไว้

การใช้คำหลังกริยา ไว้ ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก ความหมายของคำวิเศษณ์ ซึ่งแสดงความหมายว่า ให้อยู่คงเดิมโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงของสภาพ

4.1.6.1 คำหลังกริยา ไว้ ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก

คำหลังกริยา ไว้ สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักทั้งที่เป็นคำกริยากรรม คำกริยากรรม และคำกริยาทวิกรรม

1) คำกริยากรรม

หายใจไว้

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ไว้ ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ หายใจ ซึ่งเป็น คำกริยากรรม คำหลังกริยา ไว้ สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น นอน ออก กำลังกาย เป็นต้น

2) คำกริยากรรม

เธอต้องเก็บเงินไว้

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ไว้ ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ เก็บ ซึ่งเป็น คำกริยากรรมที่มีกรรมตรงคือ เงิน คำหลังกริยา ไว้ สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น จำ เก็บ ดู เตรียม ปิด เปิด ปล่อย ผาก หา วาง เขียน ดู ติด เอา ทำ ซื่อ ใส่ เป็นต้น

3) คำกริยาทวิกรรม

ฉันให้หนังสือแก่เธอไว้

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ไว้ ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ ให้ ซึ่งเป็นคำกริยา ทวิกรรม กรรมตรงคือ หนังสือ และกรรมรองคือ เธอ คำหลังกริยา ไว้ สามารถปรากฏร่วมกับ คำกริยาทวิกรรม นอกจากคำว่า ให้ แล้วยังมีคำว่า มอบ บอก คิน เป็นต้น

4.1.6.2 คำหลังกริยา ไว้ ที่ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์

คำหลังกริยา ไว้ สามารถปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ได้ คือคำที่แสดงถึงการรักษา สภาพ หรือที่ตั้งที่อยู่ให้คงเดิมโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง เช่น

อย่าขยับ วางไว้

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ไว้ ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์แสดงไม่มีการเปลี่ยนแปลงของสภาพ ให้อยู่คงเดิม

4.1.7 คำหลังกริยา ให้

การใช้คำหลังกริยา ให้ ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก และความคิดที่มีหรือไม่มี ประโยชน์ต่อผู้พูดหรือผู้รับการกระทำ

4.1.7.1 คำหลังกริยา ให้ ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก

คำหลังกริยา ให้ สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักได้แต่คำกริยากรรมเท่านั้น คือ

1) คำกริยากรรม เช่น

เขาล้างจานให้

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ให้ ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ ล้าง ซึ่งเป็นคำกริยากรรมที่มีกรรมตรงคือ จาน คำหลังกริยา ให้ สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยา กรรมได้หลายคำ เช่น ตี ชัก ปิด ต่อ ส่ง เป็นต้น

4.1.7.2 คำหลังกริยา ให้ ที่ขึ้นอยู่กับบริบท

การใช้คำหลังกริยา ให้ ขึ้นอยู่กับบริบท มี 2 แบบ คือ

1) คำกริยาที่บอกการกระทำซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้พูดหรือผู้รับการกระทำ เช่น
เขาซื้อดอกไม้ให้ฉัน

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ให้ ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก ซื้อ ผู้กระทำคือเขา และผู้รับการกระทำคือ ฉัน แสดงการกระทำเป็นประโยชน์ต่อผู้รับการกระทำ และแสดงความหวังดีของผู้กระทำด้วย

2) คำกริยาที่บอกการกระทำซึ่งไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้พูดหรือผู้รับการกระทำ เช่น
เดี๋ยวรถชนให้หอรก

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ให้ ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก ชน ผู้กระทำคือรถ ผู้รับการกระทำคือ ผู้ฟัง แสดงการกระทำที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้รับการกระทำ

4.1.8 คำหลังกริยา ดู

คำหลังกริยา ดู สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักทั้งที่เป็นคำกริยากรรม คำกริยากรรม และคำกริยาทวิกรรม ดังต่อไปนี้

1) คำกริยากรรม

ฉันลองเดินดูก็ได้

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ดู ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ เดิน ซึ่งเป็นคำกริยากรรม คำหลังกริยา ดู สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น นั่ง ลูกนอน เป็นต้น

2) คำกริยากรรม

นักเรียนลองเขียนดูซิ

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ดู ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ เขียน ซึ่งเป็นคำกริยากรรมที่ละกรรมตรงไว้ คำหลังกริยา ดู สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น ฟัง ชิม ชี เขียน กิน ใส่ เปิด คิด เป็นต้น

3) คำกริยาทวิกรรม

เธอให้ดอกไม้เขาดูซิ

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ไว้ ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ ให้ ซึ่งเป็นคำกริยาทวิกรรม กรรมตรงคือ ดอกไม้ และกรรมรองคือ เขา คำหลังกริยา ไว้ สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาทวิกรรม นอกจากคำว่า ให้ แล้วยังมีคำว่า มอบ บอก คืน เป็นต้น

4.1.9 คำหลังกริยา เข้า

การใช้คำหลังกริยา เข้า ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก ความหมายของคำวิเศษณ์ ซึ่งแสดงความหมายว่า การกระทำที่เกินพอดี

4.1.9.1 คำหลังกริยา เข้า ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก

คำหลังกริยา เข้า สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักทั้งที่เป็นคำกริยาอาการ และคำกริยากรรม ดังต่อไปนี้

1) คำกริยาอาการ

เดินเร็ว ๆ เข้า

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา เข้า ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ เดิน ซึ่งเป็นคำกริยาอาการ คำหลังกริยา เข้า สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาอาการได้หลายคำ เช่น พูด หด คลาน หายใจ เป็นต้น

2) คำกริยากรรม

ดิ่งประตูเข้า

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา เข้า ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ ดิ่ง ซึ่งเป็นคำกริยากรรมที่มีกรรมตรงคือ ประตู คำหลังกริยา เข้า สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยา กรรมได้หลายคำ เช่น แต่ง ทำ กิน เจอ เป็นต้น

4.1.9.2 คำหลังกริยา เข้า ที่ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์

คำหลังกริยา เข้า แสดงความเร็ว เร่งเร้า เช่น

เดินเร็ว ๆ เข้า

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา เข้า สามารถปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ เร็ว แสดงความเร็ว หรือเร่งเร้า

4.1.10 คำหลังกริยา ออก

การใช้คำหลังกริยา ออก ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก และความหมายของคำวิเศษณ์ซึ่งให้ความหมายในทางที่ดี

4.1.10.1 คำหลังกริยา ออก ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก

คำหลังกริยา ออก สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักทั้งที่เป็นคำกริยาอาการ และ คำกริยากรรม ดังต่อไปนี้

1) คำกริยาอาการ

ลงหายใจออกซี

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ออก ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ หายใจ ซึ่งเป็นคำกริยาอาการ คำหลังกริยา ออก สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาอาการได้หลายคำ เช่น เดิน ยืด ระเบิด หายใจ เป็นต้น

2) คำกริยากรรม

คุณพ่อถอดเสื้อออก

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ออก ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ ถอด ซึ่งเป็นคำกริยากรรมที่มีกรรมตรงคือ เสื้อ คำหลังกริยา ออก สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยา กรรมได้หลายคำ เช่น ตัด ปล่อย แกะ เปิด ยก เอา แบ่ง เต็ด ถอด โกง ผลัก ดัน ปา พุด เป็นต้น

4.1.10.2 คำหลังกริยา ออก ที่ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์

คำหลังกริยา ออก สามารถปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ได้ คือคำว่า ดี ซึ่งแสดงความหมายว่าทางที่ดี เช่น

เขาพูดดีออก

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา ออก ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ ดี ซึ่งให้ความหมายทางที่ดี

4.1.11 คำหลังกริยา เอา

คำหลังกริยา เอา สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก ซึ่งเป็นกริยากรรมเท่านั้น เช่น

เดี๋ยวคุณแม่ตำหิเอา

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา เอา ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ ตำหิ ซึ่งเป็นคำกริยากรรมที่มีกรรมตรงคือ เธอ คำหลังกริยา เอา สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยา กรรมได้หลายคำ เช่น กัด ชน ทับ ดู แหวง ตี นึก คิด เป็นต้น

4.2 วิธีกรใช้คำหลังกริยาในภาษาเกาหลี

4.2.1 คำหลังกริยา 가다 /ga-da/ (ไป)

การใช้คำหลังกริยา 가다 (ไป) ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก ความหมายของคำวิเศษณ์ ซึ่งให้ความหมายว่ากำลังดำเนินอยู่ หรือดำเนินต่อไป และขึ้นอยู่กับตัวเชื่อม

4.2.1.1 คำหลังกริยา 가다 (ไป) ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก

คำหลังกริยา 가다 (ไป) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักทั้งที่เป็นคำกริยาอาการ คำกริยากรรม คำคุณศัพท์และหน่วยคุณศัพท์ + 지다 (ขึ้น/ลง) ที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลักซึ่งแสดงคุณสมบัติ และคำคุณศัพท์ที่แสดงสภาพ ดังต่อไปนี้

1) คำกริยาอาการ เช่น

버스가 서쪽으로 달려 간다.

รถประจำทาง ทางโน้น แล่น ไป

“รถประจำทางแล่นไปทางโน้น”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 가다 (ไป) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ 달리다 (แล่น) ซึ่งเป็นคำกริยาอาการ คำหลังกริยา 가다 (ไป) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยา อกรรมได้หลายคำ เช่น 걷다(เดิน) 뛰다(วิ่ง) 살다(อยู่,อาศัย) 변하다(เปลี่ยนแปลง) 되다(กลายเป็น) เป็นต้น

2) คำกริยากรรม

나는 밥을 거의 다 먹어 간다.

ผม ข้าว เกือบ ทั้งหมด กิน ไป

“ผมกินข้าวเกือบเสร็จแล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 가다 (ไป) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ 먹다 (กิน) ซึ่งเป็นคำกริยากรรมที่มีกรรมตรงคือ 밥 (ข้าว) คำหลังกริยา 가다 (ไป) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น 바꾸다(เปลี่ยน) 만들다(สร้าง) 작성하다(กรอก) 풀다(ไข) 하다(ทำ) เป็นต้น

3) คำคุณศัพท์ที่แสดงคุณสมบัติ เช่น

사람이 조금씩 늘어 간다.

คน ที่ละนิด แก่ ไป

“คนแก่ลงทีละนิดทีละหน่อย”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 가다 (ไป) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ 늘다(แก่) ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลักที่แสดงคุณสมบัติ คำหลังกริยา 가다 (ไป)

สามารถปรากฏร่วมกับคำคุณศัพท์ประเภทนี้ได้หลายคำ เช่น 낯다(เก่า) 새롭다(ใหม่) 젊다(หนุ่ม/สาว) เป็นต้น

4) หน่วยคุณศัพท์ที่แสดงคุณสมบัติ + 지다 (ขึ้น/ลง) เช่น

그녀는 점점 예뻐져 갔다.

เธอ ค่อย ๆ สวยขึ้น ไป

“เธอค่อย ๆ สวยขึ้น”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 간다 (ไป) ปรากฏร่วมกับกริยาหลัก คือ 예뻐지다 (สวยขึ้น) ซึ่งเป็นหน่วยคุณศัพท์ประกอบด้วยคำคุณศัพท์ 예쁘다 (สวย) + 지다 (ขึ้น/ลง) คำหลังกริยา 지다 (ขึ้น/ลง) ช่วยแสดงความหมายว่ามีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ คือความสวยของเธอค่อย ๆ เปลี่ยนไปว่าสวยขึ้นเรื่อย ๆ คำหลังกริยา 간다 (ไป) สามารถปรากฏร่วมกับหน่วยคุณศัพท์ได้หลายคำ เช่น 좋아지다 (ดีขึ้น) 젊어지다 (หนุ่มขึ้น/สาวขึ้น) เป็นต้น

5) คำคุณศัพท์ที่แสดงสภาพ + 지다 (ขึ้น/ลง) เช่น

점점 어두워져 간다.

ค่อย ๆ มืดลง ไป

“ค่อย ๆ มืดลง”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 간다 (ไป) ปรากฏร่วมกับกริยาหลัก คือ 어두워지다 (มืดลง) ซึ่งเป็นหน่วยคุณศัพท์ประกอบด้วยคำคุณศัพท์ 어둡다 (มืด) + 지다 (ขึ้น/ลง) คำหลังกริยา 지다 (ขึ้น/ลง) ช่วยแสดงความหมายว่ามีการเปลี่ยนแปลงสภาพ คือความมืดค่อย ๆ เปลี่ยนไปว่ามืดลงเรื่อย ๆ คำหลังกริยา 간다 (ไป) สามารถปรากฏร่วมกับหน่วยคุณศัพท์ได้หลายคำ เช่น 밝아지다 (สว่างขึ้น) 기쁘지다 (ดีใจขึ้น) 슬퍼지다 (เศร้าขึ้น) เป็นต้น

4.2.1.2 คำหลังกริยา 간다 (ไป) ที่ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์

คำหลังกริยา 간다 (ไป) สามารถปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ได้ 3 คำ คือคำว่า 점점, 서서히, 조금씩 คำวิเศษณ์ 3 คำนี้ใช้แทนกันได้ และมีความหมายว่า ค่อย ๆ, เรื่อย ๆ และทีละนิดทีละหน่อย เช่น

사람이 점점 늙어 간다.

คน ค่อย ๆ แก่ ไป

“คนค่อย ๆ แก่ไป”

จากประโยคตัวอย่าง คำวิเศษณ์ได้แสดงความหมายถึงการเปลี่ยนแปลงที่ค่อย ๆ เป็นไปทีละนิดทีละหน่อย หรือเรื่อย ๆ ซึ่งคำหลังกริยา 간다 (ไป) จะปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ประเภทนี้ได้ แต่ถ้าเป็นคำวิเศษณ์ที่แสดงความหมายว่า เสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์ 완전히(อย่าง

สมบูรณ์) และ 다(ทั้งหมด) หรือแสดงความหมายว่าดำเนินใกล้ถึงเป้าหมาย เช่น 거의(เกือบ,ใกล้) และ 거의 다(เกือบทั้งหมด) คำหลังกริยา 가다 (ไป) จะปรากฏร่วมไม่ได้ ดังตัวอย่างข้อความที่ไม่เป็นภาษาต่อไปนี้

*사람이 완전히/ 거의 다 늘어 간다.
 คน อย่างสมบูรณ์/เกือบทั้งหมด แก่ ไป

4.2.1.3 ตัวเชื่อม -며/ 면서 และตัวเชื่อม -는 동안

คำหลังกริยา 가다 (ไป) ปรากฏร่วมกับตัวเชื่อม -며 หรือ -면서 ซึ่งช่วยแสดงการกระทำ 2 อย่างขึ้นไปที่เกิดขึ้นพร้อมกัน และตัวเชื่อม 2 คำนี้สามารถใช้แทนกันได้ และตัวเชื่อม -는 동안 ซึ่งช่วยแสดงความหมายถึง การกระทำที่ 2 ที่เกิดขึ้นได้ในช่วงเวลาการกระทำที่ 1 เกิดขึ้น เช่น

1) -며/면서

형과 동생은 밥을 먹어 가며 / 가면서 싸운다.
 พี่กับ น้อง ข้าว กิน ไป(เกิดขึ้นพร้อมๆ กัน) ทะเลาะกัน
 “พี่กับน้อง 2 สองคนกินข้าวไปพลงทะเลาะไปพลง”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการกระทำ 2 อย่างเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน ประโยคที่ 1 คือ 형과 동생은 밥을 먹는다.(พี่น้องกินข้าว) ประโยคที่ 2 คือ 형과 동생은 싸운다 (พี่น้องทะเลาะกัน) ตัวเชื่อม -며 หรือ -면서 บอกความหมายว่าการกระทำมากกว่า 2 อย่างเกิดขึ้นพร้อมๆ กันในเวลาเดียวกันสลับกันไปสลับกันมา

2) -는 동안

나는 그 사람을 기다려 가는 동안 배가 고파 왔다.
 ผม นั้น คน รอคอย ไป (ระหว่างช่วงเวลา) ท้อง หิว มา
 “ในช่วงเวลาที่รอคนนั้นผมรู้สึกหิวข้าวขึ้นมา”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการกระทำที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ประโยคที่ 1 คือ 나는 그 사람을 기다린다. (ผมรอคนนั้น) ประโยคที่ 2 คือ 배가 고파 왔다. (ผมรู้สึกหิวข้าวขึ้นมา) ตัวเชื่อม -는 동안 บอกความหมายว่า ระหว่างช่วงเวลาที่มีการกระทำที่ 1 การกระทำที่ 2 เกิดขึ้นตามมา

4.2.2 คำหลังกริยา 오다 /?o-da/ (มา)

การใช้คำหลังกริยา 오다 (มา) ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก และความหมายของคำวิเศษณ์ ซึ่งให้ความหมายว่าดำเนินมาจนถึงปัจจุบัน หรืออาจจะดำเนินไปถึงอนาคต

4.2.2.1 คำหลังกริยา 오다 (มา) ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก

คำหลังกริยา 오다 (มา) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักทั้งที่เป็นคำกริยา อกรรม คำกริยากรรม คำกริยาที่บอกให้ทำ คำกริยาที่บอกการถูกกระทำหรือรับการกระทำ คำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลักซึ่งแสดงสภาพ คุณสมบัติ ความรู้สึกในใจ และหน่วยคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นกริยาหลักซึ่งแสดงสภาพ หรือคุณสมบัติที่ ดังต่อไปนี้

1) คำกริยาอกรรม

버스가 이쪽으로 달려 온다.

รถประจำทาง ทางนี้ แล่น มา

“รถประจำทางแล่นมาทางนี้”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 오다 (มา) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ 달리다 (แล่น) ซึ่งเป็นคำกริยาอกรรม คำหลังกริยา 오다 (มา) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาอกรรมได้หลายคำ เช่น 걷다 (เดิน) 뛰다 (วิ่ง) 변하다 (เปลี่ยนแปลง) 살다 (อยู่,อาศัย) 되다(กลายเป็น) เป็นต้น

2) คำกริยากรรม

나는 지금까지 집을 지어 왔다.

ผม จนถึงตอนนี้ บ้าน สร้าง มา-แล้ว

“ผมสร้างบ้านมาจนถึงตอนนี้”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 오다 (มา) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ 짓다(สร้าง) ซึ่งเป็นคำกริยากรรมที่มีกรรมตรงคือ 집(บ้าน) คำหลังกริยา 오다 (มา) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น 이기다 (ชนะ) 묻다 (ถาม) 버리다 (ทิ้ง) 바꾸다 (เปลี่ยน) 만들다 (สร้าง) 작성하다 (กรอก) 기르다 (เลี้ยง) 시키다 (สั่ง,ให้ทำ) 하다 (ทำ) 먹다 (กิน) เป็นต้น

3) คำกริยาทวิกรรม

오빠는 작년부터 나에게 용돈을 쥐 왔다.

พี่ชาย ตั้งแต่ปีที่แล้ว แก่ฉัน เงินติดตัว ให้ มา-แล้ว

“พี่ชายให้เงินติดตัวฉันมาตั้งแต่ปีที่แล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 오다(มา) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ ให้ ซึ่งเป็นคำกริยาทวิกรรม กรรมตรงคือ เงิน และกรรมรองคือ ฉัน คำหลังกริยา 오다(มา) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาทวิกรรม นอกจากคำว่า 주다 แล้วยังมีคำว่า 말하다

3) คำกริยาที่บอกให้ทำ

어머니는 여태까지 동생에게 고기만 먹여 왔어.
 คุณแม่ ถึงเดี๋ยวนี้ น้อง เนื้อวัวอย่างเดียว ให้กิน มา-แล้ว
 “คุณแม่ให้ลูกกินเนื้ออย่างเดียวมานจนถึงเดี๋ยวนี้”

จากประโยคตัวอย่าง คำกริยาหลัก คือ 먹이다(ให้กิน) ซึ่งบอกให้กินเนื้อ คำหลังกริยา 오다 (มา) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาที่บอกให้ทำได้อยู่หลายคำ เช่น 입히다 (ให้ใส่) 알리다 (แจ้ง, ให้รู้) 숨기다 (ซ่อน) 말기다 (ฝาก) เป็นต้น

4) คำกริยาที่บอกการถูกกระทำหรือรับการกระทำ

밖에서 이상한 소리가 들려 온다.

จากข้างนอก ประหลาด เสียง ถูกฟัง มา

“ได้ยินเสียงประหลาดจากข้างนอก”

จากประโยคตัวอย่าง คำกริยาหลัก 들리다(ถูกฟัง=ได้ยิน) ซึ่งบอกการถูกกระทำหรือรับการกระทำ คำหลังกริยา 오다(มา) เป็นคำบอกทิศทางของการกระทำที่เข้ามาสู่ตัวผู้พูด หรือบอกตำแหน่งของตัวผู้พูด เนื่องจากจุดเริ่มต้นของการรับการกระทำคือ ประธานหรือตัวผู้พูดที่ไม่ปรากฏในประโยคว่าถูกฟังหรือได้ยินเสียงที่กระทำมาจากข้างนอก คำหลังกริยา 오다 (มา) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาที่บอกการถูกกระทำหรือรับการกระทำได้อยู่หลายคำ เช่น

5) คุณศัพท์ที่แสดงสภาพ

날씨가 점점 추워 온다.

อากาศ ค่อยๆ หนาว มา

“อากาศค่อยๆ หนาวลง”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 오다(มา) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ 춥다(หนาว) ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์ที่แสดงสภาพ คำหลังกริยา 오다(มา) สามารถปรากฏร่วมกับคำคุณศัพท์ที่แสดงสภาพได้หลายคำ เช่น 덥다 (ร้อน) 푸르다 (เขียว) 어둡다 (มืด) 차다 (เย็น) 맑다 (แจ่มใส) เป็นต้น

6) คำคุณศัพท์ที่แสดงถึงความรู้สึกในใจ

점점 배가 고파 오기 시작한다.

ค่อยๆ ท้อง หิว มา เริ่ม

“เริ่มรู้สึกหิวขึ้นมา”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 오다(มา) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก 고프다(หิว) ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์ที่แสดงถึงความรู้สึกในใจของผู้พูด ผู้พูดสามารถบอกความรู้สึกในใจตัวเองได้ ทิศทางของความรู้สึกในใจเข้ามาสู่ตัวผู้พูด จึงใช้คำหลังกริยา 오다 (มา) ได้ คำหลังกริยา

오다 (มา) สามารถปรากฏร่วมกับคำคุณศัพท์ที่แสดงถึงความรู้สึกในใจได้หลายคำ เช่น 아프다 (เจ็บ) 좋다 (ชอบ) 싫다 (ไม่ชอบ, ไม่เอา) เป็นต้น

8) หน่วยคุณศัพท์ที่แสดงสภาพ+지다 (ขึ้น/ลง)

날씨가 점점 따뜻해져 온다.

อากาศ ค่อยๆ อบอุ่นขึ้น มา

“อากาศเริ่มอบอุ่น”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 오다(มา) ปรากฏร่วมกับกริยาหลัก คือ 따뜻해지다 ซึ่งเป็นหน่วยคุณศัพท์ที่ประกอบด้วยคำคุณศัพท์ 따뜻하다(อบอุ่น) + 지다 (ขึ้น/ลง) คำหลังกริยา 지다 (ขึ้น/ลง) แสดงความหมายว่ามีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ คือบอกการเปลี่ยนแปลงของอากาศว่า ค่อยๆ อบอุ่นขึ้น คำหลังกริยา 오다 (มา) สามารถปรากฏร่วมกับประเภทนี้ได้หลายคำ เช่น 시원해지다 (เย็นลง) 더워지다 (ร้อนขึ้น) 추워지다 (หนาวลง) เป็นต้น

4.2.2.2 คำหลังกริยา 오다 (มา) ที่ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์

คำหลังกริยา 오다 (มา) สามารถปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ได้ คือคำว่า 점점, 서서히, 조금씩 คำวิเศษณ์ 3 คำนี้ใช้แทนกันได้และมีความหมายว่า ค่อยๆ, เรื่อยๆ, ทีละนิดทีละหน่อย เช่น

나는 조금씩 돈을 모아 왔다.

ผม ทีละนิดทีละหน่อย เงิน เก็บ มา-แล้ว

“ผมเก็บเงินมาทีละนิดทีละหน่อย”

จากประโยคตัวอย่าง คำวิเศษณ์ได้แสดงความหมายถึงการเปลี่ยนแปลงที่ค่อย ๆ เป็นไปทีละนิดทีละหน่อยหรือเรื่อยๆ ซึ่งคำหลังกริยา 오다 (มา) จะปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ประเภทนี้ได้ แต่ถ้าเป็นคำวิเศษณ์แสดงความหมายว่า เสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์ 완전히 (อย่างสมบูรณ์) และ 다 (ทั้งหมด) หรือแสดงความหมายว่าดำเนินใกล้ถึงเป้าหมาย ได้แก่ 거의(เกือบ, ใกล้), 거의 다 (เกือบทั้งหมด) คำหลังกริยา 가다 (ไป) จะปรากฏร่วมไม่ได้ ดังตัวอย่างข้อความที่ไม่เป็นภาษาต่อไปนี้

*하늘이 완전히/ 거의 다 어두워 왔다.

ฟ้า อย่างสมบูรณ์/เกือบทั้งหมด มีด ไป

4.2.3 คำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง)

การใช้คำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง) ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก และความหมายของคำวิเศษณ์

4.2.3.1 คำหลังกริยา 지다 (ขึ้น/ลง) ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก

คำหลังกริยา 지다 (ขึ้น/ลง) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักทั้งที่เป็นคำกริยาอาการ คำกริยากรรม คำกริยาที่บอกให้ทำการถูกกระทำหรือรับการกระทำ คำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลัก หน่วยคุณศัพท์ที่ใช้กับ-하다(คำไวยากรณ์ที่ทำให้คำคุณศัพท์เปลี่ยนเป็นคำกริยา) ดังต่อไปนี้

1) คำกริยาอาการ เช่น

나는 잠이 깨졌다.

ฉัน การนอน ตื่นขึ้น-แล้ว

“ฉันตื่นขึ้นมา”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 지다 (ขึ้น/ลง) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ 깨다(ตื่น) ซึ่งเป็นคำกริยาอาการ คำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น 가다(ไป) 날다(บิน) 웃다(หัวเราะ) 눕다(นอน) เป็นต้น

2) คำกริยากรรม เช่น

나는 그의 사랑이 느껴 졌다.

ฉัน เขา ความรัก รู้สึก ขึ้น-แล้ว

“ฉันรับรู้ต่อความรักของเขาขึ้น”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ 느끼다 (รับรู้, รู้สึก) ซึ่งเป็นคำกริยากรรมที่มีกรรมคือ 사랑 (ความรัก) คำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น 쓰다 (เขียน) 씻다 (ล้าง) 바르다 (ทา) 켜다 (เปิด) 닫다 (ปิด) เป็นต้น

3) กริยาที่บอกให้ทำ เช่น

설탕이 잘 녹여 졌다.

น้ำตาล อย่างดี ให้ละลาย ขึ้น-แล้ว

“น้ำตาลละลายอย่างดี”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ 녹이다 (ให้ละลาย) ซึ่งบอกว่าน้ำตาลให้ละลาย คำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาที่บอกให้ทำประเภทนี้ได้หลายคำ เช่น 늘리다 (ให้ขยาย) 먹이다 (ให้กิน) 보이다 (เห็น) 쓰이다 (เขียน) 익히다 (สุก) 줄이다 (ให้ลด, ย่อ) เป็นต้น

4) กริยาที่บอกการถูกกระทำหรือรับการกระทำ เช่น

그 책은 많이 읽혀 졌다.

นั่น หนังสือ มาก ถูกอ่าน ขึ้น-แล้ว

“หนังสือเล่มนั้นมีผู้อ่านจำนวนมากขึ้น”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง) ปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลักคือ 읽히다 (ถูกอ่าน) ซึ่งบอกการถูกกระทำ คำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง) สามารถปรากฏพร้อมกับคำกริยาที่บอกการถูกกระทำประเภทนี้ได้หลายคำ เช่น 닫이다 (ถูกถุ) 먹히다 (ถูกกิน) 씹히다 (ถูกเคี้ยว) 잡히다 (ถูกจับ) 팔리다 (ถูกขาย) เป็นต้น

5) คุณศัพท์ที่แสดงปริมาณหรือจำนวน เช่น

가방이 무거워 졌다.

กระเป๋าหนัก ขึ้น-แล้ว

“กระเป๋าใบนี้หนักขึ้น”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง) ปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลักคือ 무겁다 (หนัก) ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์ที่แสดงปริมาณ คำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง) สามารถปรากฏพร้อมกับคำคุณศัพท์ที่แสดงปริมาณหรือจำนวนได้หลายคำ เช่น 가볍다 (เบา) 많다 (มาก) 적다 (น้อย) เป็นต้น

6) หน่วยคุณศัพท์+-하다

풍선이 길쭉해 졌다.

ลูกโป่ง ยาว ขึ้น-แล้ว

“ลูกโป่งยาวขึ้น”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง) ปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลักคือ 길쭉하다 (ยาว) ซึ่งเป็นหน่วยคุณศัพท์ที่ประกอบด้วยคำคุณศัพท์ 길쭉하다 (ยาว)+하다 (คำไวยากรณ์ที่ทำให้คำคุณศัพท์เปลี่ยนเป็นคำกริยา) คำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง) สามารถปรากฏพร้อมกับหน่วยคุณศัพท์ประเภทนี้ได้หลายคำ เช่น 늘썌하다 (ค่อนข้างใหญ่) 느슨하다 (หลวม) 우울하다 (ซึมเศร้า) 만족하다 (พอใจ) เป็นต้น

4.2.3.2 คำหลังกริยา 지다 (ขึ้น/ ลง) ที่ปรากฏพร้อมกับคำวิเศษณ์

คำหลังกริยา 지다 (ขึ้น/ ลง) ปรากฏพร้อมกับคำวิเศษณ์ที่แสดงการเปลี่ยนแปลงการเริ่มต้นของสภาพและความยากลำบาก ดังต่อไปนี้

1) แสดงถึงการเปลี่ยนแปลง

คำหลังกริยา 지다 (ขึ้น/ ลง) สามารถปรากฏพร้อมกับคำวิเศษณ์ที่แสดงการเปลี่ยนแปลงได้ 5 คำ คือคำว่า 점점, 갈수록, 점차, 서서히, 조금씩 คำวิเศษณ์ 5 คำนี้ใช้แทนกันได้ และมีความหมายว่า ค่อยๆ, ค่อยๆ ไป และทีละนิดทีละหน่อย ซึ่งแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงเรื่อยๆ

คำวิเศษณ์ทั้ง 5 คำนี้สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักหรือคำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นกริยาหลัก และคำวิเศษณ์ 완전히(อย่างสมบูรณ์) ซึ่งบอกการเปลี่ยนแปลงแล้วเสร็จอย่างสมบูรณ์ เช่น

몸이 점점 가벼워 진다.

ตัวร่างกาย ค่อยๆ เบา ลง

“น้ำหนักตัวค่อยๆ ลดลง”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการเปลี่ยนแปลงว่า ค่อยๆ เปลี่ยนไปคือ ค่อยๆ เบาลง หรือการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักที่เบาลงนั้นได้เกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์แล้วโดยไม่รู้สีกตัว ซึ่งจะใช้คำวิเศษณ์ 완전히(อย่างสมบูรณ์) แทนคำวิเศษณ์ 점점 ดังประโยคที่ว่า 몸이 완전히 가벼워졌다.

몸이 완전히 가벼워 졌다.

ตัวร่างกาย อย่างสมบูรณ์ เบา ลง-แล้ว

“น้ำหนักตัวลดลงแล้ว”

2) แสดงถึงการเริ่มต้นของสภาพ

이제/이제 막 어두워 지기 시작한다.

ตอนนี้/เพิ่ง มีด ลง เริ่ม

“ตอนนี้ท้องฟ้าเริ่มมีดลง”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงถึงการเน้นจุดเริ่มต้นของสภาพ คำหลังกริยา 지다(ขึ้น/ลง) ให้ความหมายว่ามีการเปลี่ยนแปลงของสภาพความมืด คือค่อยๆ มีดลง และคำกริยาว่า 시작하다(เริ่ม) บอกการเริ่มต้นของสภาพ คำวิเศษณ์ 이제/ 이제 막 (ตอนนี้/เพิ่ง) ให้ความหมายถึงจุดเริ่มต้นของสภาพ ส่วนใหญ่คำหลังกริยา 지다(ขึ้น/ลง) ใช้กับคำกริยา 시작하다(เริ่ม) เพื่อที่จะแสดงถึงการเริ่มต้นของสภาพ

3) แสดงถึงความยากลำบาก

그 차에 다 타 지니?

นั่น รถ ทั้งหมด ขึ้น ขึ้น-ไหวไหว

“ทั้งหมดขึ้นรถคันนั้นไหวไหว”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงว่ามีเรื่องที่กำลังจะเกิดขึ้นอย่างไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ ซึ่งถ้าเกิดขึ้นได้ก็จะเกิดขึ้นอย่างยากลำบาก คำวิเศษณ์ 다(ทั้งหมด/หมด) ใช้กับคำหลังกริยา 지다(ขึ้น/ลง) แสดงถึงการกระทำที่จะเกิดขึ้นว่ามีความยากลำบาก

4.2.4 คำหลังกริยา 버리다 /bo-ri-da/ (เสียด)

การใช้คำหลังกริยา 버리다/bo-ri-da/ (เสียด) ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก ความหมายของคำวิเศษณ์ ซึ่งแสดงความหมายถึงความตั้งใจที่จะทำให้เสร็จ

4.2.4.1 คำหลังกริยา 버리다 (เสียด) ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก

คำหลังกริยา 버리다 (เสียด) สามารถปรากฏร่วมกับกริยาอาการ กริยากรรม กริยาที่บอกให้ทำ กริยาที่บอกการถูกกระทำ คำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นกริยาหลัก หน่วยคุณศัพท์+지다 (ขึ้น/ลง) และคำนาม+하다 แต่คำกริยาหลักที่มีความหมายว่าการมีผล การเกิดขึ้น หรือความหมายทางบวกไม่สามารถปรากฏร่วมกับคำหลังกริยา 버리다 (เสียด) ได้ คำหลังกริยา 버리다 (เสียด) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักได้ ดังต่อไปนี้

1) คำกริยาอาการ

자 버려.

นอน เสียด-ซี

“นอนเสียดซี”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 버리다(เสียด) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ 자다(นอน) ซึ่งเป็นคำกริยาอาการ คำหลังกริยา 버리다(เสียด) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาอาการได้หลายคำ เช่น 가다 (ไป) 오다 (มา) 웃다 (หัวเราะ) 울다 (ร้องไห้) เป็นต้น

2) คำกริยากรรม

순이는 그 과자를 먹어 버렸다.

ซูนี่ นั้น ขนม กิน เสียด-แล้ว

“ซูนี่กินขนมนั้นเสียดแล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 버리다 (เสียด) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ 먹다 (กิน) ซึ่งเป็นคำกริยากรรมคือ 과자 (ขนม) คำหลังกริยา 버리다 (เสียด) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น 하다 (ทำ) 버리다 (ทิ้ง) 차다 (แตะ) 던지다 (โยน) 떴다 (เอาออก) เป็นต้น

3) คำกริยาที่บอกให้ทำ

껍질을 벗겨 버리면 좋아요.

เปลือก ให้ปอก เสียด ดี

“ปอกเปลือกเสียดจะดี”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 버리다 (เสียด) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ

벗기다 (ถูกปอก) ซึ่งบอกว่าให้ปอกเปลือก คำหลังกริยา 버리다 (เสีย) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาที่บอกให้ทำได้หลายคำ เช่น 치우다(เก็บ) 웃기다(หัวเราะ) เป็นต้น

4) กริยาที่บอกการถูกกระทำ

사슴이 사자에게 먹혀 버렸어요.

กวาง สิงโต ถูกกิน เสีย-แล้ว

“กวางถูกสิงโตกินเสียแล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 버리다 (เสีย) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ 먹히다 (ถูกกิน) ซึ่งบอกการถูกกระทำ คำหลังกริยา 버리다 (เสีย) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาบอกการถูกกระทำได้หลายคำ เช่น 차이다 (ถูกทิ้ง)

5) คำคุณศัพท์ที่แสดงคุณสมบัติเกินพอดี

아버지께서 너무 늘어 버리셨어요.

คุณพ่อ มาก แก่ เสีย-แล้ว

“คุณพ่อแก่ลงไปมาก”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 버리다 (เสีย) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ 늘다 (แก่) ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นกริยาซึ่งแสดงคุณสมบัติ คำหลังกริยา 버리다 (เสีย) สามารถปรากฏร่วมกับคำคุณศัพท์ที่แสดงคุณสมบัติได้หลายคำ เช่น 시들다 (เหี่ยว) 낡다 (เสื่อม) 시다 (เปรี้ยว) เป็นต้น

6) หน่วยคุณศัพท์+지다

여동생이 몰라 보게 예뻐져 버렸네.

น้องสาว ไม่รู้ ดู สวยขึ้น เสีย-แล้ว

“น้องสาวสวยขึ้นจนไม่รู้จัก(ไม่น่าเชื่อ)”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 버리다 (เสีย) ปรากฏร่วมกับกริยาหลัก คือ 예뻐지다(สวยขึ้น) ซึ่งประกอบด้วยคำคุณศัพท์ 예쁘다 (สวย) + 지다 (ขึ้น/ลง) คำหลังกริยา 지다(ขึ้น/ลง) แสดงความหมายว่ามีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ คือบอกการเปลี่ยนแปลงของความสวยว่า สวยขึ้น คำหลังกริยา 버리다 (เสีย) สามารถปรากฏร่วมกับหน่วยคุณศัพท์ + 지다 ได้หลายคำ เช่น 젊어지다 (หนุ่มขึ้น) 뚱뚱해지다 (อ้วนขึ้น) 얇아지다 (บางขึ้น) 굵어지다 (อ้วนใหญ่ขึ้น) เป็นต้น

7) คำนาม+하다

동생은 엄마가 무서워서 거짓말해 버렸어요.

น้อง คุณแม่ กลัว ปด เสีย-แล้ว

“เพราะกลัวคุณแม่ร้องจึงพูดเสียแล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 버리다 (เสีย) ปรากฏร่วมกับกริยาหลัก คือ 거짓말하다(พูด) ซึ่งประกอบด้วยคำนาม 거짓말(คำพูด) + 하다(คำไวยากรณ์ที่ทำให้คำนามเปลี่ยนเป็นคำกริยา) คำนาม 거짓말 (คำพูด) แสดงความหมายทางที่ไม่ดี ทางลบ จึงสามารถปรากฏร่วมกับ 버리다 (เสีย) ได้ คำหลังกริยา 버리다 (เสีย) ปรากฏร่วมกับคำนาม+하다 ได้หลายคำ เช่น 일하다 (ทำงาน) 숙제하다 (ทำการบ้าน) 청소하다 (ทำความสะอาด) 빨래하다 (ซักผ้า) เป็นต้น

4.2.4.2 คำหลังกริยา 버리다 (เสีย) ที่ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์

คำหลังกริยา 버리다(เสีย) สามารถปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ได้ 3 คำ คือคำว่า 미리, 일찌감치, 일부러 คำวิเศษณ์ 3 คำนี้ใช้แทนกันได้ และมีความหมายว่า ก่อน, ล่วงหน้า, โดยมีความตั้งใจ ซึ่งแสดงถึงความตั้งใจที่จะทำให้เสร็จ เช่น

미리 내 물건을 챙겨 버렸어.
ล่วงหน้า ของผม ของ เก็บ เสีย-แล้ว
 “เก็บของของผมเสียล่วงหน้าแล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 버리다 (เสีย) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ 챙기다 (เก็บ) ที่มีความหมายว่าการมีผลซึ่งไม่สามารถใช้กับคำหลังกริยา 버리다 (เสีย) ได้ แต่ถ้าใช้กับคำวิเศษณ์ 미리(ก่อน,ล่วงหน้า) สามารถบอกได้ว่าผู้พูดตั้งใจจะทำงานให้เสร็จล่วงหน้า เพื่อที่จะหมดภาระหนักใจ คือความตั้งใจของผู้พูดว่าเก็บของให้เสร็จล่วงหน้า ในกรณีนี้คำหลังกริยา 버리다 (เสีย) ปรากฏร่วมกันได้

4.2.5 คำหลังกริยา 두다/du-da/ และ 놓다/not-tha/(ไว้)

การใช้คำหลังกริยา 두다/du-da/ และ 놓다 (ไว้) ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก ความหมายของคำวิเศษณ์ และตัวเชื่อม

4.2.5.1 คำหลังกริยา 두다(ไว้)และ 놓다 (ไว้)ที่ปรากฏร่วมกันได้

คำหลังกริยา 두다(ไว้) และ 놓다 (ไว้) สามารถปรากฏร่วมกับกริยากรรม คำกริยาที่บอกให้ทำ และคำนาม+하다 (คำไวยากรณ์ที่ทำให้คำนามเปลี่ยนเป็นคำกริยา) ส่วนคำหลังกริยา 놓다 (ไว้) ต้องพิจารณาตัวเชื่อม จึงคำหลังกริยา 놓다 (ไว้) จะปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักมากกว่า คำหลังกริยา 두다 (ไว้)

1) คำกริยากรรม

내가 책상을 고쳐 두었다./놓았다.

ผม โต้ะเรียน ซ่อมไว้แล้ว

“ผมซ่อมโต้ะเรียนไว้แล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 두다(ไว้)และ 놓다(ไว้) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ 고치다 (ซ่อม) ซึ่งเป็นคำกริยากรรมคือ 책상 (โต้ะเรียน) คำหลังกริยา 두다(ไว้)และ 놓다(ไว้) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น 먹다 (กิน) 모으다 (เก็บ) 닫다 (ปิด) 듣다 (ฟัง) 보다 (ดู) 알다 (รู้) 찾다 (หา) 옮기다 (ย้าย) เป็นต้น

2) คำกริยาที่บอกให้ทำ

순이는 금봉어를 살려 두었다/놓았다.

ซุนนี่ ปลาทอง ให้ซุบชีวิต ไว้แล้ว

“ซุนนี่ซุบชีวิตปลาทองไว้แล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 두다(ไว้) และ 놓다(ไว้) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ 살리다 (ให้ซุบชีวิต) ซึ่งบอกให้ปลาทองมีชีวิต คำหลังกริยา 두다(ไว้) และ 놓다(ไว้) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาที่บอกให้ทำได้หลายคำ เช่น 먹이다 (ให้กิน) 벗기다 (ลอก,ให้ถอด) 알리다 (แจ้ง) 입히다 (ให้ใส่) เป็นต้น

3) คำนาม+하다

나는 미리 공부해 두었다/놓았다.

ฉัน ล่วงหน้า เรียน ไว้แล้ว

“ฉันอ่านหนังสือล่วงหน้าไว้แล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 두다(ไว้) และ 놓다(ไว้) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ 공부하다(เรียน) ซึ่งประกอบด้วยคำนาม 공부 (การเรียน) + 하다(คำไวเยากรรมที่ทำให้คำนามเปลี่ยนเป็นคำกริยา) คำนามที่ปรากฏร่วมกับคำหลังกริยา 두다(ไว้) และ 놓다(ไว้) ต้องบอกการดำเนินต่อในระยะเวลายาวนาน คำนาม 공부(การเรียน) เป็นคำนามที่แสดงดำเนินต่อ คือ ผลของการเรียนยังดำเนินต่อไปอีกในอนาคต และสามารถรักษาไว้ได้ คำหลังกริยา 두다 /du-da(ไว้) และ 놓다(ไว้) สามารถปรากฏร่วมกับคำนาม+ 하다 ได้หลายคำ เช่น 일하다 (ทำงาน) 보관하다 (เก็บรักษา) 약속하다 (สัญญา) 설치하다 (ติดตั้ง) 생각하다 (คิด) เป็นต้น

4.2.5.2 คำหลังกริยา 두다(ไว้) ที่ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์

คำหลังกริยา 두다(ไว้) สามารถปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์คือ คำว่า 이대로, 그대로 แสดงถึงการรักษาสภาพหรือที่ตั้งที่อยู่ให้คงเดิมโดยไม่มี การเปลี่ยนแปลง เช่น

움직이지 말고 그대로 놔 둬!

ขยับ อย่า วาง ไว้-ชะ

“อย่าขยับ วางไว้ซะ”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 두다 (ไว้) ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ 그대로 แสดงไม่มีการเปลี่ยนแปลงของสภาพ อยู่คงเดิม จึงใช้กับคำหลังกริยา 두다 (ไว้) เท่านั้น

4.2.5.3 ตัวเชื่อม

คำหลังกริยา 놓다 (ไว้) สามารถปรากฏร่วมกับตัวเชื่อม -(으)니까 ที่มีความหมายว่า เพราะ...ไว้, เพราะเหตุ การกระทำในประโยคแรกเป็นเงื่อนไข และประโยคที่ 2 ซึ่งตามมาเป็นผล และตัวเชื่อม -고 ซึ่งบอกว่าการกระทำในประโยคแรกเป็นเงื่อนไขโดยเชื่อมกับประโยคที่ 2 เช่น

1) -(으)니까

키가 커 놓으니까 정말 편하다.

ความสูง สูง ไว้(เพราะ...จึง) จริง สะดวก

“เพราะสูงพอดี สะดวกจริง”

จากประโยคตัวอย่าง ประโยคแรกคือ 키가 크다 (ความสูงสูง) เป็นเงื่อนไข ใช้กับตัวเชื่อม -(으)니까 ซึ่งแสดงความหมายว่า เพราะเหตุ...และประโยคที่ตามมาก็คือ 정말 편하다. (สะดวกจริง) เป็นผล คือเพราะสูงจึงสะดวกดี

2) -고

숙제를 안 해 놓고 어딜 가니?

การบ้าน ไม่ ทำ ไว้(และ) ไหน ไป

“ไม่ได้ทำการบ้านแล้ว จะไปไหน”

จากประโยคตัวอย่าง การกระทำในประโยคแรกคือ 숙제를 안 하다. (ไม่ได้ทำการบ้าน) เป็นเงื่อนไขใช้กับตัวเชื่อม -고 และการกระทำในประโยคที่ 2 เกิดขึ้นต่อ

4.2.6 คำหลังกริยา 주다 /ju-da/ (ให้)

การใช้คำหลังกริยา 주다 /ju-da/ (ให้) ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก คำกริยาที่แสดงความรู้สึก คำคุณศัพท์และหน่วยคุณศัพท์ที่แสดงคุณสมบัติที่ใช้ในเรื่องสมมุติ และปริบทที่แสดงถึงความคิดที่มีหรือไม่มีประโยชน์ต่อผู้พูดหรือผู้รับการกระทำ

4.2.6.1 คำหลังกริยา 주다 (ให้) ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก

คำหลังกริยา 주다 (ให้) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาอาการ คำกริยากรรม คำกริยาที่บอกให้ทำ คำคุณศัพท์หรือหน่วยคุณศัพท์+지다 (ขึ้น/ลง) ส่วนใหญ่มีความหมายทางบวก และเป็นประโยชน์ต่อผู้พูดหรือผู้รับการกระทำ

1) คำกริยาอาการ

친구가 나와 함께 가 주었다.

เพื่อ ฉัน-กับ ด้วย ไป ให้-แล้ว

“เพื่อนอาสาไปกับฉันแล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 주다 (ให้) ปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลัก คือ 가다(ไป) ซึ่งเป็นคำกริยาอาการ คำหลังกริยา 주다 (ให้) สามารถปรากฏพร้อมกับคำกริยาอาการได้หลายคำ เช่น 자다 (นอน) 오다 (มา) 웃다 (หัวเราะ) เป็นต้น

2) คำกริยากรรม

순이가 남은 음식을 모두 먹어 주었다.

ซูนี่ เหลือ อาหาร ทั้งหมด กิน ให้-แล้ว

“ซูนี่ช่วยกินอาหารที่เหลือให้หมดแล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 주다(ให้) ปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลัก คือ 먹다(กิน) ซึ่งเป็นคำกริยากรรมที่มีกรรมตรงคือ 음식(อาหาร) คำหลังกริยา 주다(ให้) สามารถปรากฏพร้อมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น 하다 (ทำ) 돕다 (ช่วย) 들다 (ถือ) 나누다 (แบ่ง) 찾다 (หา) เป็นต้น

3) คำกริยาที่บอกให้ทำ¹

엄마는 동생에게 언제나 옷을 입혀 주었다.

คุณแม่ น้อง เสมอ ใส่ให้ ให้-แล้ว

“คุณแม่ใส่เสื้อให้น้องเสมอ”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 주다(ให้) ปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลัก คือ 입히다(ใส่ให้) ซึ่งบอกคุณแม่ใส่เสื้อให้น้อง คำหลังกริยา 주다(ให้) สามารถปรากฏพร้อมกับคำกริยาที่บอกให้ทำได้หลายคำ เช่น 먹이다 (ให้กิน) 벗기다 (ปอก, ให้ถอด) 알리다 (แจ้ง, ให้รู้) เป็นต้น

4) คำกริยาที่มีแสดงความรู้สึกของคน

그는 나를 사랑해 주었다.

เขา ฉัน รัก ให้-แล้ว

“เขารักฉันให้”

¹กริยาที่บอกให้ทำคำว่า 입히다 มีความหมายว่า คุณแม่ใส่เสื้อให้น้อง หรือคุณแม่ทำให้น้องใส่เสื้อก็ได้ กริยาที่บอกให้ทำที่ปรากฏพร้อมกับคำหลังกริยา 주다 (ให้) นั้นสอดคล้องกับความหมายว่าคุณแม่ใส่เสื้อให้น้อง

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 주다(ให้) ปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลักคือ 사랑하다(รัก) ซึ่งแสดงความรู้สึกของคน คำหลังกริยา 주다(ให้) สามารถปรากฏพร้อมกับคำกริยาที่มีแสดงความรู้สึกของคนได้หลายคำ เช่น 좋아하다 (ชอบ) 그리워하다 (คิดถึง) เป็นต้น

5) คุณศัพท์ที่แสดงคุณสมบัติ

좀 예뻐 주면 얼마나 좋을까...

หน่อย สวย ให้(ถ้า) เท่าไร ดี

“ถ้าสวยกว่านี้ ไม่รู้จะดีใจขนาดไหน...”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงเรื่องการสมมุติ คำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นกริยาในประโยคเงื่อนไข คือ 예쁘다(สวย) ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์แสดงถึงรูปร่างหน้าตา แสดงความหมายทางที่ดี คำคุณศัพท์ที่แสดงคุณสมบัติที่ปรากฏพร้อมกับคำหลังกริยา 주다 (ให้) มีคำว่า 잘생기다 (หล่อ)

6) หน่วยคุณศัพท์+지다

네가 없어서 주면 좋겠다.

แก ไม่อยู่ ให้(ถ้า) จะดี

“ถ้าแกไม่อยู่ ฉันจะดีใจ”

จากประโยคตัวอย่าง กริยาหลักในประโยคเงื่อนไขซึ่งเป็นเรื่องสมมุติ คือ 없어서지다(ไม่มี/ไม่อยู่) ซึ่งเป็นหน่วยคุณศัพท์ที่แสดงสภาพว่า ไม่อยู่ในกรณีนี้ประธานเป็นมนุษย์สามารถใช้กับคำหลังกริยา 주다 (ให้) ได้ คำหลังกริยา 주다 (ให้) สามารถปรากฏพร้อมกับหน่วยคำคุณศัพท์+지다 ประเภทนี้ได้หลายคำ เช่น 예쁘지다 (สวยขึ้น) 날씬해지다 (ทรวดทรงที่ดี) 미워지다 (เกลียดขึ้น) เป็นต้น

4.2.6.2 คำหลังกริยา 주다 (ให้) ที่ขึ้นอยู่กับบริบท

คำหลังกริยา 주다(ให้) ที่ขึ้นอยู่กับความคิดที่มีหรือไม่มีประโยชน์ต่อผู้พูดหรือผู้รับการกระทำ มี 2 แบบ คือ เช่น

1) คำนามซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมตรง

넥타이를 매 주다.

ผูกไท ผูก ให้

“ผูกผูกไทให้”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความหมายทางที่ดี หรือเป็นประโยชน์ต่อผู้รับการกระทำ จึงใช้คำหลังกริยา 주다(ให้) ได้ แต่ประโยคที่แสดงความหมายทางที่ไม่ดี คือไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้พูดหรือผู้รับการกระทำ คำหลังกริยา 주다(ให้) ก็ปรากฏพร้อมได้ แต่ไม่นิยมพูดกัน เช่น

*목을 매 주다.

คอ ผูก ให้

“ผูกคอให้”

2) ความสัมพันธ์ระหว่างประธานกับคำหลังกริยา 주다(ให้) เช่น

꽃이 잘 자라 주었다.

ดอกไม้ อดี ดี โต ให้-แล้ว

“ดอกไม้โตอย่างดี”

จากประโยคตัวอย่าง เป็นประโยคที่แสดงความหมายทางที่ดี จึงใช้คำหลังกริยา 주다(ให้)ได้ แต่ถ้าประโยคแสดงความหมายในทางที่ไม่ดีคำหลังกริยา 주다 (ให้) ปรากฏรวมไม่ได้ ไม่นิยมพูดกัน เช่น

*잡초가 잘 자라 주었다.

หญ้า อดี ดี โต ให้-แล้ว

ประโยคนี้ คำว่า 잡초 (หญ้าที่ไม่ประโยชน์) เป็นประธานของประโยค ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ดี ประโยชน์ คือไม่มีใครคิดว่าหญ้าที่ไม่ดีประโยชน์จะเป็นสิ่งที่ดีกับเรา ประโยคเช่นนี้จึงไม่นิยมพูดกัน

ข้อความทั้ง 2 ประกอบด้วยประธาน คำวิเศษณ์ คำกริยากรรม และคำหลังกริยา 주다 (ให้) เช่นเดียวกัน ประธานของประโยคที่ 1 คือ 꽃 (ดอกไม้) ซึ่งผู้พูดหวังดีกับดอกไม้ การโตของดอกไม้อดีดีเป็นประโยชน์ต่อผู้พูด ประธานของประโยคที่ 2 คือ 잡초 (หญ้าที่ไม่ประโยชน์) ซึ่งไม่หวังดีกับ 잡초(หญ้าที่ไม่ประโยชน์) จึงไม่สามารถใช้กับคำหลังกริยา 주다 (ให้) ได้

4.2.7 คำหลังกริยา 보다 /bo-da/ (ดู)

การใช้คำหลังกริยา 보다 /bo-da/ (ดู) ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก ตัวเชื่อมและปริบท

4.2.7.1 คำหลังกริยา 보다 (ดู) ที่ปรากฏรวมคำกริยาหลัก

คำหลังกริยา 보다(ดู) สามารถปรากฏรวมกับคำกริยากรรม คำกริยากรรม และคำกริยาที่บอกให้ทำ มีดังต่อไปนี้

1) คำกริยากรรม

나는 아직 파타야에 안 가 봤다.

ฉัน ยัง พัทยา ไม่ ไป ดู

“ฉันยังไม่เคยไปพัทยาเลย”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 보다 (ดู) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ 가다 (ไป) ซึ่งเป็นคำกริยากรรม คำหลังกริยา 보다 (ดู) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น 오다 (มา) 높다 (นอน) 살다 (อยู่) 앉다 (นั่ง) 나오다 (ออกมา) เป็นต้น

2) คำกริยากรรม

나는 쌈을 먹어 보았다.

ฉัน ส้มตำ กิน ดู-แล้ว

“ฉันลองเคยกินส้มตำ”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 보다 (ดู) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ 먹다 (กิน) ซึ่งเป็นคำกริยากรรมที่มีกรรมตรงคือ ส้มตำ คำหลังกริยา 보다 (ดู) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น 하다 (ทำ) 만나다 (พบ) 느끼다 (รู้สึก) 사옹하다 (ใช้) 바르다 (ทา) 보다 (ดู) 잡다 (จับ) 참다 (อดทน) เป็นต้น

3) คำกริยาที่บอกให้ทำ

아기한테 밥을 먹여 보세요.

เด็ก ข้าว ให้กิน ดู-ซิคะ

“ลองป้อนข้าวให้เด็กซิคะ”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 보다 (ดู) ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ 먹이다 (ให้กิน) ซึ่งบอกคุณแม่ว่าให้เด็กกินข้าว คำหลังกริยา 보다 (ดู) สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาที่บอกให้ทำได้หลายคำ เช่น 벗기다 (ปอก, ให้ออด) 알리다 (แจ้ง, ให้อ่าน) 입히다 (ให้ใส่) 읽히다 (ให้อ่าน) เป็นต้น

4.2.7.2 ตัวเชื่อม -았으면 ปรากฏร่วมกับบุรุษที่ 1 ซึ่งเป็นประธาน

คำหลังกริยา 보다 (ดู) ปรากฏร่วมกับตัวเชื่อม -았으면 ซึ่งช่วยแสดงความหวังและใช้กับประธานที่เป็นบุรุษที่ 1 เท่านั้น เช่น

나도 너처럼 예뻐 봤으면 좋겠다.

ฉันก็ เธอเหมือน สวย ดู จะดี

“ฉันก็อยากสวยเหมือนเธอ”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความหวังของผู้พูด ซึ่งเป็นประธาน บุรุษที่ 1 나 (ฉัน) และตัวเชื่อม -았으면 ซึ่งแสดงความหวัง คือบอกความหวังของผู้พูดว่า ฉันอยากสวยเหมือนเธอ

4) การแสดงถึงความหวัง

용기만 있어 봐. 나도 할 수 있어!

ความกล้า มี ดู ผมก็ ทำ สามารถ

“ถ้ามีความกล้าหาญดูซิ ผมก็ทำได้”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงถึงความหวังของผู้พูดที่เป็นการสมมุติโดยใช้กับคำลงท้ายเชิงคำสั่ง ว่า **오기만 있어 봐.** (ถ้ามีความกล้าหาญดูซิ) คือว่าผู้พูดไม่มีความกล้าหาญ จึงทำเรื่องนั้นไม่ได้ แสดงความหวังที่ไม่สำเร็จ

4.2.8 คำหลังกริยา **내다** /nae-da/

การใช้คำหลังกริยา **내다** /nae-da/ ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก และความหมายของคำวิเศษณ์

4.2.8.1 คำหลังกริยา **내다** ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก

คำหลังกริยา **내다** ในภาษาเกาหลีเป็นคำหลังกริยาที่มีหมวดคำปรากฏร่วมกันได้น้อยที่สุด กล่าวคือคำหลังกริยา **내다** สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมเท่านั้น และความหมายของคำกริยาหลักต้องแสดงถึงความยากลำบาก และมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งใหม่ ดังต่อไปนี้

1) คำกริยากรรมที่มีความหมายว่า ความยากลำบาก

그는 병을 잘 **참아** **냈다.**

เขา โรค อย่างดี ออดทน -

“เขาอดทนต่อโรคได้ดี”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงถึงความสำเร็จของการกระทำที่ทำได้ด้วยความลำบาก คือเมื่อเป็นโรคแล้วเขาอดทนต่อสู้กับโรคจนหาย คำกริยาหลักคือ **참다**(อดทน) ซึ่งเป็นคำกริยากรรมที่มีกรรมตรงคือ **병** (โรค) คำหลังกริยา **내다** สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยา กรรมที่มีความหมายว่า ความยากลำบากได้หลายคำ เช่น **견디다** (อดทน) **고치다** (ซ่อม,รักษา) **구하다** (หา) **당하다** (โดน) เป็นต้น

2) คำกริยากรรมที่มีความหมายว่าการมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งใหม่

동생은 어머니한테서 돈을 잘 **받아** **낸다.**

น้อง จากแม่ เงิน เก่ง รับ -

“น้องขอรับเงินจากแม่เก่ง”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการมีสิ่งใหม่คือ ได้เงินเพิ่ม คำกริยาหลักคือ **받다** (รับ) ซึ่งเป็นคำกริยากรรมที่มีกรรมตรงคือ **돈** (เงิน) คำหลังกริยา **내다** สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยา กรรมที่มีความหมายว่าการมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งใหม่ได้หลายคำ เช่น **이루다** (สำเร็จ) **만들다** (ทำ) **얻다** (รับ) **짓다** (สร้าง) เป็นต้น

4.2.8.2 คำหลังกริยา 내다 ที่ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์

คำหลังกริยา 내다 สามารถปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ คือว่า 꼭, 기어코, 기필코, 반드시 คำวิเศษณ์ 4 คำนี้ใช้แทนกันได้ มีความหมายว่า ต้องทำให้...ให้ได้ ซึ่งแสดงความตั้งใจของตัวผู้พูดหรือประธาน และคำว่า 어쩔 수 없이 ซึ่งแสดงความไม่ตั้งใจของตัวผู้พูดหรือประธาน เช่น

1) แสดงถึงความตั้งใจในการกระทำ เช่น

나는 내 꿈을 꼭 이뤄 내고 말거야.

ฉัน ของฉัน ความหวัง ให้ได้ สำเร็จ - ตั้งใจ

“ฉันตั้งใจจะทำให้สำเร็จตามความหวังให้ได้”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 내다 ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์คือ 꼭(ให้ได้) ซึ่งบอกความตั้งใจของตัวผู้พูดหรือประธาน และ-고 말다(ทำให้ได้) ที่ปรากฏอยู่หลังคำหลังกริยา 내다 เป็นคำที่แสดงความตั้งใจของตัวผู้พูดหรือประธานเช่นเดียวกัน ซึ่งต้องปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ทั้ง 4 คำนี้เสมอ

2) แสดงถึงความไม่ตั้งใจในการกระทำ เช่น

하기 싫어도 어쩔 수 없이 해 내야 한다.

ทำ ไม่อยาก โดยไม่มีทางเลือก ทำ - ต้อง

“ไม่อยากทำแต่ต้องทำให้ได้โดยไม่มีทางเลือก”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงถึงความไม่ตั้งใจในการกระทำของประธาน วิเศษณ์วิลีคือ 어쩔 수 없이(โดยไม่มีทางเลือก) ซึ่งแสดงความไม่ตั้งใจของประธาน

4.2.9 คำหลังกริยา 대다 /dae-da/

การใช้คำหลังกริยา 대다 /dae-da/ ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก และความหมายของคำวิเศษณ์ ซึ่งแสดงถึงความหมายว่า การกระทำเกิดขึ้นซ้ำๆ หรือเกินพอดี

4.2.9.1 คำหลังกริยา 대다 ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก

คำหลังกริยา 대다 สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาอาการ คำกริยากรรม คำกริยาที่บอกให้ทำ และคำนาม+하다 ความหมายของคำกริยาหลักต้องแสดงถึงการกระทำเกิดขึ้นซ้ำๆ หรือเกินพอดี ดังต่อไปนี้

1) คำกริยาอาการ

그 아이는 하루종일 울어 대다.

นั้น เด็ก ทั้งวัน ร้องไห้ -

“เด็กคนนั้นร้องไห้ตลอดทั้งวัน”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 대다 ปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลัก คือ 올다 (ร้องไห้) ซึ่งเป็นคำกริยาอาการ คำหลังกริยา 대다 สามารถปรากฏพร้อมกับคำกริยาอาการได้หลายคำ เช่น 웃다 (หัวเราะ) 떠들다 (อึงทึก) 짚다 (แห่า) 지껄이다 (ฉอด) เป็นต้น

2) คำกริยากรรม

형이 동생을 놀려 댄다.

พี่ชาย น้อง ล้อเล่น -

“พี่ชายล้อเล่นน้องอยู่เรื่อย”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 대다 ปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลัก คือ 놀리다 (ล้อเล่น) ซึ่งเป็นกริยากรรมที่มีกรรมตรงคือ 동생 (น้อง) คำหลังกริยา 대다 สามารถปรากฏพร้อมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น 먹다 (กิน) 밀다 (ผลัก) 누르다 (กด) 뒹다 (ถู) 두드리다 (เคาะ) เป็นต้น

3) คำกริยาที่บอกให้ทำ

형이 동생을 울려 댄다.

พี่ น้อง ให้ร้อง -

“พี่ทำให้น้องร้องไห้อยู่เรื่อย”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 대다 ปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลัก คือ 울리다 (ทำให้ร้องไห้) ซึ่งบอกว่าพี่ทำให้น้องร้องไห้อยู่เรื่อย คำหลังกริยา 대다 สามารถปรากฏพร้อมกับคำกริยาที่บอกให้ทำได้หลายคำ เช่น 먹이다 (ให้กิน) 붙이다 (ติด) 괴롭히다 (ทรมาน) 웃기다 (ขบขัน) เป็นต้น

4) คำนาม+하다

내가 자꾸 실수해 댔다.

ผม บ่อยๆ ทำผิดพลาด -

“ผมทำผิดพลาดอยู่เรื่อย”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา 대다 ปรากฏพร้อมกับ คำกริยาหลักคือ 실수하다 (ทำผิดพลาด) ซึ่งประกอบด้วยคำนาม 실수 (การผิดพลาด)+하다 (คำไวยากรณ์ที่ทำให้คำนามเปลี่ยนเป็นคำกริยา) คำนามแสดงความหมายว่าการกระทำเกิดขึ้นซ้ำๆ หรือเกินพอดี ความหมายของคำหลังกริยา 대다 ก็แสดงการกระทำเกิดขึ้นซ้ำๆ หรือเกินพอดี คำหลังกริยา 대다 สามารถปรากฏพร้อมกับคำนาม+하다 ได้หลายคำ เช่น 이웃하다 (ใช้) 장만하다 (เตรียม) 일하다 (ทำงาน) เป็นต้น

4.2.9.2 คำหลังกริยา 대다 ที่ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์

คำหลังกริยา 대다 สามารถปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ แสดงถึงความเกินพอดีในการกระทำ เช่น 크게 (อย่างดัง), 너무 (เกิน), 마구 (...อยู่ไปมา), 자주 / 자꾸 (บ่อยๆ) ซึ่งแสดงถึงความหมายว่า การกระทำเกิดขึ้นซ้ำๆ หรือความเกินพอดี

순이가 너무 크게 소리를 질러 댄다.

ซุนนี่ เกิน อย่างดัง เสียง ตะโกน -

“ซุนนี่ตะโกนอย่างดังมากเกินไป”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงการกระทำเกินพอดี คำวิเศษณ์ทั้ง 2 คำ 너무(เกิน)กับ 크게(อย่างดัง) แสดงความเกินพอดีทั้งนั้น คำวิเศษณ์ 너무(เกิน) ขยายคำวิเศษณ์ 크게 (อย่างดัง) จึงเน้นความเกินพอดีของเสียง คือตะโกนดังมากเกินไป

4.2.10 คำหลังกริยา -고 있다 / -go ?it-ta /

การใช้คำหลังกริยา -고 있다 / -go ?it-ta / ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก ซึ่งมีทั้ง คำกริยาอาการ คำกริยากรรม คำกริยาที่บอกให้ทำ คำกริยาที่บอกการถูกกระทำบางคำ และ หน่วยคุณศัพท์+지다 ดังต่อไปนี้

1) คำกริยาอาการ

오빠는 잘 살고 있다.

พี่ชาย อย่างดี อยู่ อยู่

“พี่ชายกินดีอยู่ดี”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา -고 있다 ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ 살다 (อยู่) ซึ่งเป็นคำกริยาอาการ คำหลังกริยา -고 있다 สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น 자다 (นอน) 가다 (ไป) 오다 (มา) 걷다 (เดิน) 뛰다 (วิ่ง) เป็นต้น

2) คำกริยากรรม

순이는 숙제를 하고 있다.

ซุนนี่ การบ้าน ทำ อยู่

“ซุนนี่ทำการบ้านอยู่”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา -고 있다 ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ 하다(ทำ) ซึ่งเป็นคำกริยากรรมที่มีกรรมตรงคือ 숙제(การบ้าน) คำหลังกริยา -고 있다 สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น 읽다 (อ่าน) 찾다 (หา) 보다 (ดู) 씻다 (ล้าง) เป็นต้น

3) คำกริยาสรรกรมที่มีความหมายว่าการกระทำที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ในระยะเวลาสั้น
ทันทีทันใด

동생이 공을 던지고 있다.

น้อง ลูกบอล โยน อยู่

“น้องกำลังโยนลูกบอลอยู่”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา -고 있다 ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ 던지다 (โยน) ซึ่งเป็นคำกริยาสรรกรมที่มีกรรมตรงคือ 공 (ลูกบอล) การกระทำของโยนเกิดขึ้นในระยะเวลาสั้นทันทีทันใด จบทันที แต่การกระทำที่กำลังเกิดขึ้นนั้นสามารถเกิดขึ้นซ้ำ ๆ ได้ จึงสามารถแสดงการดำเนินต่อไปหรือความเป็นนิสัยได้ คือการโยนลูกบอลเกิดขึ้นซ้ำ ๆ ได้ในระยะเวลาสั้นทันทีทันใด คำหลังกริยา -고 있다 สามารถปรากฏร่วมกับประเภนี้ได้หลายคำ เช่น 차다 (แตะ) 먹다 (กิน) เป็นต้น

4) คำกริยาที่บอกให้ทำ

순이가 집을 그 사람한테 보이고 있다.

ซุนนี่ บ้าน นั้น คน ให้ดู อยู่

“ซุนนี่กำลังแนะนำให้คนนั้นดูบ้าน”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา -고 있다 ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ 보이다 (ให้ดู) ซึ่งบอกว่าแนะนำให้คนนั้นดูบ้านที่จะซื้อขายกัน คำหลังกริยา -고 있다 สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาที่บอกให้ทำได้หลายคำ เช่น 먹이다 (ให้กิน) 벗기다 (ลอก, ให้ถอด) 입히다 (ให้ใส่) เป็นต้น

5) คำกริยาที่บอกการถูกกระทำ

사슴이 사자들에게 먹히고 있다.

กวาง สิงโต ถูกกิน อยู่

“กวางกำลังถูกสิงโตกินอยู่”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา -고 있다 ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ 먹히다 (ถูกกิน) ซึ่งเป็นคำกริยาที่บอกการถูกกระทำ ผู้กระทำต้องเป็นคำนาม คือ 사자 (สิงโต) +에게 ซึ่งเป็นคำบุพบท คำหลังกริยา -고 있다 สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาที่บอกการถูกกระทำที่ปรากฏร่วมกับคำหลังกริยา -고 있다 ได้หลายคำ เช่น 팔리다 (ถูกขาย) 흔들리다 (ถูกสั่น, ถูกสะเทือน) 놀리다 (ถูกกดดัน) 밀리다 (ถูกแออัด) เป็นต้น

6) หน่วยคุณศัพท์+지다

날이 더워지고 있다.

อากาศ ร้อนขึ้น อยู่

“อากาศกำลังร้อนขึ้น”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา -고 있다 ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คือ 더워지다 (ร้อนขึ้น) ซึ่งเป็นหน่วยคุณศัพท์ที่ประกอบด้วยคำคุณศัพท์ 덥다(ร้อน) + -지다 (ขึ้น/ลง) คำหลังกริยา-지다(ขึ้น/ลง) แสดงความหมายว่ามีการเปลี่ยนแปลงของสภาพ คือบอกการดำเนินต่อเนื่อง และการเปลี่ยนแปลงว่าค่อยๆ ร้อนขึ้น คำหลังกริยา -고 있다 สามารถปรากฏร่วมกับหน่วยคุณศัพท์ได้หลายคำ เช่น 끓어지다 (หนุ่มขึ้น) 똥똥해지다 (อ้วนขึ้น) 맑아지다 (บางขึ้น) 굵어지다 (อ้วนใหญ่ขึ้น) เป็นต้น

4.2.11 คำหลังกริยา -어 있다 /-?o ?it-ta /

การใช้คำหลังกริยา -어 있다 /-?o ?it-ta / ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก ซึ่งมีคำกริยาอาการที่มีความหมายว่า การกระทำที่เกิดขึ้นในระยะเวลาสั้นทันทีทันใดและสภาพนั้นยังดำเนินอยู่ เช่น

그는 죽어 있었다.

เขา ตาย อยู่-แล้ว

“เขาตายแล้ว”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา -어 있다 ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักคือ 죽다 (ตาย) ซึ่งเป็นคำกริยาอาการ แสดงการกระทำที่เกิดขึ้นในระยะเวลาสั้นทันทีทันใด และสภาพของการกระทำนั้นยังดำเนินอยู่โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือสภาพของการตายที่เกิดขึ้นแล้ว ยังดำเนินอยู่ คำหลังกริยา -어 있다 สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาอาการได้หลายคำ เช่น 남다 (เหลือ) 떨다 (คล้าย) 살다 (อยู่,อาศัย) เป็นต้น

4.2.12 คำหลังกริยา -고 싶다 / -go sip-ta /

การใช้คำหลังกริยา -고 싶다 / -go sip-ta / ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาหลัก และกริยาที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามที่ 2 กับประธาน

4.2.12.1 คำหลังกริยา -고 싶다 ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก

คำหลังกริยา -고 싶다 สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาอาการ คำกริยากรรม คำกริยาที่บอกให้ทำ และหน่วยคุณศัพท์+지다 ที่เกี่ยวกับรูปร่างหน้าตา หรือนิสัยของคน เช่น

1) คำกริยาอาการ

나는 걷고 싶다.

ผม เดิน อยาก

“ผมอยากเดิน”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา -고 싶다 ปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลักคือ 가다 (ไป) ซึ่งเป็นคำกริยากรรม คำหลังกริยา -고 싶다 สามารถปรากฏพร้อมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น 가다 (ไป) 놀다 (นอน) 달리다 (วิ่ง) เป็นต้น

2) คำกริยากรรม

나는 과일이 먹고 싶다.

ผม ผลไม้ กิน อยาก

“ผมอยากกินผลไม้”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา -고 싶다 ปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลักคือ 먹다 (กิน) ซึ่งเป็นคำกริยากรรมที่มีกรรมตรงคือ 과일 (ผลไม้) คำหลังกริยา -고 싶다 สามารถปรากฏพร้อมกับคำกริยากรรมได้หลายคำ เช่น 하다 (ทำ) 입다 (ใส่) 모으다 (เก็บ) 내다 (จ่าย) 묻다 (ถาม) เป็นต้น

3) กริยาที่บอกให้ทำ

나는 합격소식을 어머니께 알리고 싶다.

ผม ข่าวสอบได้ คุณแม่ ให้รู้ อยาก

“ผมอยากจะบอกข่าวที่สอบได้ให้คุณแม่ทราบ”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา -고 싶다 ปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลัก คือ 알리다 (ให้รู้) ซึ่งบอกให้คุณแม่ทราบ คำหลังกริยา -고 싶다 สามารถปรากฏพร้อมกับคำกริยาที่บอกให้ทำได้หลายคำ เช่น 걸리다 (สอบได้) 먹이다 (ให้กิน) 재우다 (ให้นอน) เป็นต้น

4) คำกริยาที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามที่ 2 กับประธาน บุรุษที่ 1

나는 선생님이 되고 싶다.

ฉัน ครู เป็น อยาก

“ฉันอยากเป็นครู”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา -고 싶다 ปรากฏพร้อมกับ 되다 (เป็น, คือ) ซึ่งเป็นคำกริยาที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประธาน บุรุษที่ 1 나 (ฉัน) กับ 선생님 (ครู) ถ้าประธานเป็นบุรุษที่ 2 หรือ 3 ใช้คำ 되다 แสดงความสัมพันธ์กับคำนามที่ 2 ได้เหมือนกัน แต่จะใช้คำหลังกริยา -고 싶다 ไม่ได้ ต้องใช้คำว่า 싶어하다, 바라다, 원하다 (อยาก, หวังว่า)

순이는 선생님이 되고 싶어한다.

ซุนนี่ ครู เป็น อยาก

“ซุนนี่อยากเป็นครู”

จากประโยคตัวอย่าง แสดงความหวังของประธานเช่นเดียวกัน แต่ประธานเป็น
บุรุษที่ 3 순이(ซุนนี่) จึงต้องใช้คำว่า- 싶어한다(อยาก)

5) หน่วยคุณศัพท์+지다

나는 더 예뻐지고 싶다.

ฉัน อีก สวยขึ้น อยาก

“ฉันอยากสวยกว่านี้อีก”

จากประโยคตัวอย่าง คำหลังกริยา -고 싶다 ปรากฏร่วมกับกริยาหลัก คือ
예뻐지다 (สวยขึ้น) ซึ่งประกอบด้วยคำคุณศัพท์ 예쁘다 (สวย) + 지다 (ขึ้น/ลง) ซึ่งแสดงถึงรูปร่าง
หน้าตา แสดงความหวังว่า อยากสวยขึ้น คำหลังกริยา -고 싶다 สามารถปรากฏร่วมกับหน่วย
คุณศัพท์+지다 ได้หลายคำ เช่น 젊어지다 (หนุ่มขึ้น/สาวขึ้น) 새로워지다 (ใหม่ขึ้น) เป็นต้น

6) หน่วยคุณศัพท์+하다+지다

나는 날씬해지고 싶다.

ฉัน ทรวดทรงที่ดี อยาก

“ฉันอยากมีทรวดทรงที่ดี”

จากประโยคตัวอย่าง กริยาหลัก คือ 날씬해지다 (ทรวดทรงที่ดีขึ้น) ซึ่งประกอบด้วย
คำคุณศัพท์ 날씬하다 (ทรวดทรงที่ดี) + 하다 (คำไวยากรณ์ที่ทำให้คำคุณศัพท์เปลี่ยนเป็นคำกริยา)
แล้วใช้กับคำหลังกริยา 지다 (ขึ้น/ลง) คำหลังกริยา-고 싶다 สามารถปรากฏร่วมกับหน่วยคุณศัพท์
+하다+지다 ประเภทนี้ได้หลายคำ เช่น 편해지다 (สบายขึ้น) 뚱뚱해지다 (อ้วนขึ้น) เป็นต้น

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบความหมายและวิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี” ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ความหมายของคำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายคำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลีทั้งในด้านความเหมือน ความคล้าย และความต่าง และเพื่อวิเคราะห์วิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี และโดยเหตุที่ภาษาไทยและภาษาเกาหลีเป็นภาษาคนละตระกูลกัน ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสมมุติฐานไว้ว่า คำหลังกริยาทั้งในภาษาไทยและภาษาเกาหลีมีความหมายและวิธีการใช้ทั้งที่เหมือนกัน คล้าย และต่างกัน

สำหรับข้อมูลความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำหลังกริยาในภาษาไทย ผู้วิจัยใช้ข้อมูลที่วิจินต์ ภาณุพงศ์ (2543) ศึกษาไว้ในหนังสือโครงสร้างของภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์ จำนวน 11 คำ ได้แก่ ไป มา ขึ้น ลง เสีย ไว้ ให้ ดู เข้า ออก เอา ส่วนข้อมูลความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำหลังกริยาในภาษาเกาหลี ผู้วิจัยใช้ข้อมูลที่ กิม กีเฮียก (김기혁.1987) ศึกษาไว้ในหนังสือ “국어 보조동사 연구” และข้อมูลที่ โซน เซโมโดล (손 세모돌.1996) ศึกษาไว้ในหนังสือ “국어 보조용언 연구” ข้อมูลคำหลังกริยาในภาษาเกาหลีจากหนังสือทั้ง 2 เล่มดังกล่าว ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาครั้งนี้จำนวน 13 คำ ได้แก่ 가다 /ga-da/ (ไป), 오다 /?o-da/ (มา), 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง), 버리다 /bo-ri-da/ (เสีย), 두다/du-da/ และ 놓다 /not-tha/ (ไว้), 주다 /ju-da/ (ให้), 보다 /bo-da/ (ดู) และที่ไม่ตรงกับคำหลังกริยาในภาษาไทย 5 คำ ได้แก่ 내다/nae-da/, 대다 /dae-da/, -고 있다 /-go ?it-ta/, -어 있다 /-?o ?it-ta/, -고 싶다 /-go sip-ta/

ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางภาษาศาสตร์เปรียบเทียบและภาษาศาสตร์โครงสร้าง โดยได้วิเคราะห์ความหมายของคำหลังกริยา ลักษณะการใช้หรือการปรากฏร่วมของคำหลังกริยากับคำกริยาหลัก และวิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายทั้งการใช้คำหลังกริยาจากข้อมูลที่คัดเลือกมาศึกษา ทั้งในแง่ความหมายเหมือน ความคล้าย และความต่าง ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ สำหรับการเสนอผลการวิจัยได้ใช้วิธีพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

5.1 สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาเปรียบเทียบความหมายและวิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี ครั้งนี้โดยสรุปมีดังต่อไปนี้

5.1.1 ด้านความหมายของคำหลังกริยาในภาษาไทย 11 คำ พบว่า

5.1.1.1 คำหลังกริยา ไป ในภาษาไทยเป็นคำหลังกริยาที่มีความหมายมากที่สุด ซึ่งมีความหมายถึงการบอกแนวผ่านและทิศทางการเคลื่อนที่ในแนวนอนที่ห่างออกไปจากตัวผู้พูด เป็นการกระทำที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตกาล มีเหตุการณ์ 2 อย่างเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติที่เกินพอดี เป็นการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติที่ดำเนินอยู่ต่อไป เป็นเรื่องที่ยังดำเนินอยู่ต่อไป ยังไม่สิ้นสุด เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพในทางที่ไม่ดี และเป็นการแนะนำ สิ่ง ชักชวน หรือโน้มน้าวให้ทำกริยานั้นต่อไป

5.1.1.2 คำหลังกริยา มา มีความหมายถึงการบอกแนวผ่านหรือทิศทางการเคลื่อนที่ในแนวนอน และเป็นการแสดงเวลา

5.1.1.3 คำหลังกริยา ขึ้น มีความหมายถึงการบอกแนวผ่านและทิศทางการเคลื่อนที่ในแนวตั้ง บอกกระบวนการ บอกการเปลี่ยนแปลงสภาพคุณสมบัติ ปริมาณ และขนาด และบอกการกระทำที่ทำได้บางอย่างหนึ่งอย่างใดปรากฏ

5.1.1.4 คำหลังกริยา ลง มีความหมายถึงการบอกแนวผ่านและทิศทางการเคลื่อนที่ในแนวตั้ง บอกการเปลี่ยนแปลงสภาพคุณสมบัติ ปริมาณ และขนาด บอกถึงเรื่องที่กำลังดำเนินมาถึงสิ้นสุดลง แสดงการรับรู้ของผู้พูดที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง และบอกการบันทึก

5.1.1.5 คำหลังกริยา เสีย มีความหมายแสดงการเน้นถึงความสิ้นสุดของการกระทำ แสดงอดีตกาล แสดงอนาคตกาล และแสดงความเสียใจ หรือการหมดภาวะที่ทำให้หนักใจ

5.1.1.6 คำหลังกริยา ไว้ มีความหมายว่าบอกการคงกระทำอย่างนั้นต่อไป บอกการเตรียมบางอย่างไว้ล่วงหน้าหรือเพื่อไว้ก่อน

5.1.1.7 คำหลังกริยา ให้ มีความหมายว่าเป็นเรื่องที่ถูกกระทำ ทำแทนหรือบริการให้ และแสดงความหมายว่ามอบให้

5.1.1.8 คำหลังกริยา ดู และ เอา แต่ละคำ 1 ความหมาย คือ ดู หมายถึง ลองกระทำ ส่วน เอา หมายถึง เป็นเรื่องที่ถูกกระทำโดยมนุษย์หรือสิ่งที่ไม่เป็นมนุษย์ก็ได้

5.1.1.9 คำหลังกริยา เข้า มีความหมายแสดงถึงการเร่งเร็ว แสดงถึงเรื่องที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน แสดงถึงขนาดที่ลดลง และแสดงถึงแนวผ่านและทิศทางการเคลื่อนที่

5.1.1.10 คำหลังกริยา ออก มีความหมายถึงการบอกขนาดที่ขยายขึ้น และบอกแนวผ่านและทิศทางการเคลื่อนที่

5.1.2 ด้านความหมายของคำหลังกริยาในภาษาเกาหลี 13 คำ พบว่า

5.1.2.1 คำหลังกริยา 가다 /ga-da/ (ไป) ในภาษาเกาหลีเป็นคำหลังกริยาที่มีความหมายมากที่สุด ซึ่งมีความหมายถึงการบอกแนวผ่านและทิศทางการเคลื่อนที่ในแนวนอนที่เข้ามาใกล้กับตัวผู้พูด เป็นเรื่องที่กำลังดำเนินอยู่เพื่อไปสู่ความสำเร็จที่เป็นเป้าหมาย เป็นการคาดเดาของผู้พูดว่าการกระทำที่กล่าวถึงนั้นเกิดขึ้นในปัจจุบัน และจะดำเนินต่อไป เป็นการกระทำที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ในเวลาต่อเนื่องกัน เป็นการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติที่ดำเนินอยู่ต่อไป และเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพ

5.1.2.2 คำหลังกริยา 오다 /ʔo-da/ (มา) มีความหมายถึงการบอกแนวผ่านและทิศทางการเคลื่อนที่ในแนวนอน และบางครั้งการเคลื่อนที่นั้นยังดำเนินอยู่ เป็นเรื่องที่กำลังดำเนินต่อมาจากอดีตจนถึงปัจจุบันและเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพที่ดำเนินอยู่ต่อไป

5.1.2.3 คำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง) มีความหมายถึงการบอกการเปลี่ยนแปลงสภาพคุณสมบัติ ปริมาณ และขนาด บอกถึงเรื่องที่กำลังดำเนินมาสิ้นสุดลง แสดงการรับรู้ของผู้พูดที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง แสดงการเปลี่ยนใจของผู้พูด แสดงการถูกกระทำหรือรับการกระทำ แสดงการเน้นเวลาเริ่มต้นของการกระทำหรือสภาพ และแสดงว่ามีเรื่องที่กำลังจะเกิดขึ้นอย่างไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ ซึ่งถ้าเกิดขึ้นได้ก็จะเกิดขึ้นอย่างยากลำบาก

5.1.2.4 คำหลังกริยา 버리다 /bo-ri-da/ (เสีย) มีความหมายแสดงการเน้นถึงความสิ้นสุดของการกระทำ แสดงความเสียใจ หรือการหมดภาวะที่ทำให้หนักใจ

5.1.2.5 คำหลังกริยา 두다 /du-da/ และ 놓다 /not-tha/ (ไว้)

คำหลังกริยาทั้ง 2 คำนี้มีความหมายว่า ไว้ เหมือนกัน บางกรณีจึงใช้แทนกันได้ แต่ในบางกรณีจะใช้แทนกันไม่ได้ กล่าวคือ

1) คำหลังกริยา 두다 /du-da/ และ 놓다 /not-tha/ (ไว้) ที่ใช้แทนกันได้ จะมีความหมายว่า

1.1) บอกการกระทำที่เสร็จลงแล้ว และผลของการกระทำนั้นยังดำเนินอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง

1.2) บอกการเตรียมการบางอย่างไว้ล่วงหน้าหรือเอาไว้ก่อน

1.3) บอกความสำคัญของการกระทำที่เป็นหลักก่อน เมื่อการกระทำที่เป็นหลักเสร็จลง ก็สามารถกระทำอย่างอื่นได้

2) คำหลังกริยา 두다 /du-da/ และ 놓다 /not-tha/ (ไว้) ที่ใช้แทนกันไม่ได้ จะมีความหมายว่า

2.1) เน้นการรักษาสภาพให้คงเดิม โดยที่สภาพนั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลง ในกรณีนี้จะใช้คำหลังกริยา 두다 /du-da/ เท่านั้น

2.2) เน้นการรักษาสภาพให้คงเดิม โดยที่สภาพนั้นมีการเปลี่ยนแปลง และเน้นความตั้งใจของประธาน ในกรณีนี้จะใช้คำหลังกริยา 놓다 /not-tha/ เท่านั้น

5.1.2.6 คำหลังกริยา 주다 /ju-da/ (ให้) มีความหมายแสดงถึงการกระทำแทนกระทำตามหน้าที่หรือบริการให้ แสดงความหมายว่ามอบให้ และแสดงความหมายถึงการตัดสินใจของผู้พูดว่าการกระทำนั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้พูดหรือผู้รับการกระทำ หรือเป็นการประเมินของสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดี

5.1.2.7 คำหลังกริยา 보다 /bo-da/ (ดู) มีความหมายแสดงถึงการลองกระทำ แสดงความหมายถึงประสบการณ์ แสดงความหมายถึงการสมมุติ และแสดงความหมายถึงความสุภาพ

5.1.2.8 คำหลังกริยา 내다 /nae-da/ มีความหมายแสดงถึงความสำเร็จที่สามารถฝ่าฟันอุปสรรคมาด้วยความยากลำบาก แสดงถึงความตั้งใจในการกระทำของประธาน และแสดงถึงความไม่ตั้งใจในการกระทำของประธาน

5.1.2.9 คำหลังกริยา 대다 /dae-da/ มีความหมายแสดงลักษณะการกระทำซ้ำที่เกินพอดี แสดงความขอบคุณ และแสดงความรำคาญ

5.1.2.10 คำหลังกริยา -고 있다 /-go ?it-ta/ มีความหมายแสดงถึงการกระทำที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะนี้ แสดงการเริ่มต้นของการกระทำที่อาจจะเกิดขึ้นในปัจจุบันหรืออนาคตอันใกล้ และการกระทำนั้นดำเนินไปอย่างไม่แน่นอน แสดงการดำเนินของการกระทำที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันหรือเวลาอันใกล้ปัจจุบันซึ่งเป็นเวลาที่มุ่งหมาย แสดงถึงการกระทำซ้ำ ความเป็นนิสัย หรือการกระทำที่ต่อเนื่องมาตลอด และแสดงถึงการดำเนินอยู่ในสภาพใดสภาพหนึ่งที่สมบูรณ์แล้ว

5.1.2.11 คำหลังกริยา -어 있다 /-?o ?it-ta/ มีความหมายถึงการแสดงสภาพที่เกิดจากการกระทำอันไม่เปลี่ยนแปลงและยังดำเนินอยู่

5.1.2.12 คำหลังกริยา -고 싶다 /-go sip-ta/ มีความหมายถึงการแสดงความหวังหรือความต้องการ และแสดงความตั้งใจอันเป็นความหวังโดยพูดอ้อมอย่างสุภาพ

5.1.3 ด้านเปรียบเทียบความหมายคำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี ทั้งในด้านความเหมือน ความคล้าย และความต่าง

ผลการศึกษาระบบเปรียบเทียบด้านความหมายคำหลังกริยาของภาษาไทยและภาษาเกาหลี พบว่า สอดคล้องกับข้อสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ มีความหมายทั้งที่เหมือนหรือคล้ายกัน และที่ต่างกัน ดังนี้

5.1.3.1 ความหมายในด้านความเหมือนหรือความคล้าย

1) คำหลังกริยา ไป ในภาษาไทย กับคำหลังกริยา 가다/ga-da/ (ไป) ในภาษาเกาหลี มีความหมายเหมือนกัน 2 ความหมาย คือแสดงแนวผ่านในทิศทางที่ห่างออกไปจากตัวผู้พูดหรือจุดอ้างอิงที่ผู้พูดกล่าวถึง และบอกการเปลี่ยนแปลงสภาพ คำหลังกริยา ไป ในภาษาไทย กับคำหลังกริยา 가다/ga-da/ (ไป) ในภาษาเกาหลีมีความหมายที่คล้ายกัน ดังนี้

1.1) คำหลังกริยา ไป ในภาษาไทยบอกเรื่องที่ยังดำเนินอยู่ ส่วนคำหลังกริยา 가다/ga-da/ (ไป) ในภาษาเกาหลียังแสดงถึงการดำเนินต่อไปสู่ความสำเร็จที่เป็นเป้าหมาย และบอกจุดเริ่มต้นของการกระทำด้วย

1.2) คำหลังกริยา ไป ในภาษาไทยบอกการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติที่เกินพอดี ส่วนคำหลังกริยา 가다/ga-da/ (ไป) ในภาษาเกาหลียังบอกถึงว่าการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัตินั้นยังดำเนินอยู่

2) คำหลังกริยา มา ในภาษาไทย กับคำหลังกริยา 오다 /?o-da/ (มา) ในภาษาเกาหลี มีความหมายเหมือนกันความหมายเดียว คือแสดงแนวผ่านในทิศทางที่ใกล้เข้ามาสู่ตัวผู้พูดหรือจุดอ้างอิงที่ผู้พูดกล่าวถึง คำหลังกริยา มา ในภาษาไทย กับคำหลังกริยา 오다 /?o-da/ (มา) ในภาษาเกาหลีมีความหมายคล้ายกัน คือคำหลังกริยา มา ในภาษาไทยบอกเรื่องที่ยังดำเนินต่อมาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน และยังแสดงถึงดำเนินอยู่ต่อไปอีกในอนาคต ส่วนคำหลังกริยา 오다/?o-da/ (มา) ในภาษาเกาหลีแสดงเรื่องดำเนินมาเวลาที่ผู้พูดอ้างอิงก็ได้ แต่การกระทำนั้นไม่ได้ดำเนินอยู่ต่อไปอีกในอนาคต

3) คำหลังกริยา ขึ้น ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง) ในภาษาเกาหลี มีความหมายเหมือนกัน 2 ความหมาย คือบอกการเปลี่ยนแปลงสภาพ คุณสมบัติ ปริมาณ และขนาด และแสดงการรับรู้ของผู้พูดที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง

4) คำหลังกริยา ลง ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 지다 /ji-da/ (ขึ้น/ลง) ในภาษาเกาหลีมีความหมายเหมือนกัน 3 ความหมาย คือบอกการเปลี่ยนแปลงสภาพ คุณสมบัติ ปริมาณ และขนาด บอกเรื่องที่ยังดำเนินมาสิ้นสุดลง และบอกการรับรู้ของผู้พูดที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง

5) คำหลังกริยา เสีย ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 버리다/bo-ri-da/ (เสีย) ในภาษาเกาหลีมีความหมายเหมือนกัน 2 ความหมาย คือแสดงการเน้นถึงความสิ้นสุดของการกระทำ และแสดงความเสียใจ หรือการหมดภาระที่ทำให้หนักใจ

6) คำหลังกริยา ไว้ ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 두다/du-da/ และ 놓다/not-tha/ (ไว้) ในภาษาเกาหลี มีความหมายเหมือนกัน 2 ความหมาย คือบอกการกระทำที่เสร็จลงแล้ว ซึ่งผลของการกระทำนั้นยังดำเนินอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง และบอกการเตรียมบางอย่างไว้ล่วงหน้าหรือเผื่อไว้ก่อน ซึ่งผลของการเตรียมไว้นั้นยังคงดำเนินอยู่จนถึงปัจจุบัน

7) คำหลังกริยา ให้ ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 주다/ju-da/(ให้)ในภาษาเกาหลี มีความหมายเหมือนกัน 2 ความหมาย คือแสดงการมอบให้ และแสดงการกระทำแทนหรือบริการให้

8) คำหลังกริยา ดู ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 보다 /bo-da/(ดู) ในภาษาเกาหลีมีความหมายเหมือนกันความหมายเดียว คือแสดงการลองกระทำ

5.1.3.2 ความหมายในด้านความต่าง

1) คำหลังกริยา ไป ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 가다/ga-da/ (ไป) ในภาษาเกาหลี มีความหมายแตกต่างกัน 3 ความหมาย คือคำหลังกริยา ไป ในภาษาไทยบอกการกระทำที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต บอกเหตุการณ์ 2 อย่างเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน และบอกการแนะนำ สิ่ง ชักชวน หรือโน้มน้าวให้กระทำกริยานั้น ส่วนคำหลังกริยา 가다/ga-da/ (ไป) ในภาษาเกาหลีบอกการกระทำที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ในเวลาต่อเนื่องกัน

2) คำหลังกริยา มา ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 오다/?o-da/(มา) ในภาษาเกาหลี มีความหมายต่างกัน คือคำหลังกริยา มา ในภาษาไทยแสดงเรื่องที่เกิดขึ้นในอดีต และบอกตำแหน่งของผู้พูดหรือผู้ถูกกล่าวถึงด้วย ส่วนคำหลังกริยา 오다/?o-da/(มา) ในภาษาเกาหลีแสดงการเปลี่ยนแปลงสภาพที่ดำเนินอยู่ต่อไป

3) คำหลังกริยา ขึ้น ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 지다/ji-da/(ขึ้น/ ลง) ในภาษาเกาหลีที่มีความหมายแตกต่างกันนั้น มีแต่คำหลังกริยา ขึ้น ในภาษาไทยเท่านั้น 3 ความหมาย คือบอกแนวผ่านและทิศทางการเคลื่อนที่ในแนวตั้ง บอกกระบวนกร และบอกการกระทำที่ทำให้เป็นอย่างหนึ่งอย่างใดปรากฏขึ้น

4) คำหลังกริยา ลง ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 지다 (ขึ้น/ลง) ในภาษาเกาหลี มีความหมายแตกต่างกันคือ คำหลังกริยา ลง ในภาษาไทยบอกการบันทึกคำหรือคำพูด ส่วนคำหลังกริยา 지다/ji-da/ (ขึ้น/ลง) ในภาษาเกาหลีมี 4 ความหมายคือ แสดงการเปลี่ยนใจของผู้พูด แสดงการถูกกระทำหรือรับกริยากระทำ แสดงการเน้นเวลาเริ่มต้นของการกระทำหรือสภาพ และแสดงว่ามีเรื่องที่กำลังจะเกิดขึ้นอย่างไม่น่าจะเกิดขึ้นได้

5) คำหลังกริยา เสีย ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 버리다 (เสีย) ในภาษาเกาหลี มีความหมายแตกต่างกัน 2 ความหมาย คือแสดงเรื่องที่เกิดขึ้นในอดีตกาล และแสดงอนาคตกาลที่เป็นเรื่องอาจเกิดขึ้นทันทีเมื่อผู้พูดพูดจบ

6) คำหลังกริยา ไว้ ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 두다/du-da/ และ 놓다/not-tha/ (ไว้) ในภาษาเกาหลีที่มีความหมายแตกต่างกันนั้น มีแต่คำหลังกริยา 두다/du-da/ และ 놓다/not-tha/ (ไว้) ในภาษาเกาหลีเท่านั้น 2 ความหมาย คือบอกความสำคัญของการกระทำที่เป็นหลัก และเน้นการรักษาสภาพให้คงเดิมโดยที่สภาพนั้นมีหรือไม่มีการเปลี่ยนแปลงก็ได้

7) คำหลังกริยา ให้ ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 주다 /ju-da/ (ให้) ในภาษาเกาหลี มีความหมายแตกต่างกัน คือคำหลังกริยา ให้ ในภาษาไทยแสดงเรื่องที่ถูกกระทำโดยมนุษย์หรือสิ่งที่ไม่เป็นมนุษย์ ส่วนคำหลังกริยา 주다 /ju-da/ (ให้) ในภาษาเกาหลี แสดงถึงการตัดสินใจของผู้พูดว่าการกระทำนั้นเป็นประโยชน์ หรือเป็นทางที่ดีต่อผู้พูดหรือผู้รับการกระทำ

8) คำหลังกริยา ดู ในภาษาไทยกับคำหลังกริยา 보다 /bo-da/ (ดู) ในภาษาเกาหลีที่มีความหมายแตกต่างกันนั้น มีแต่คำหลังกริยา 보다 /bo-da/ (ดู) ในภาษาเกาหลีเท่านั้น 3 ความหมาย คือแสดงถึงประสบการณ์ การสมมุติ และความสุภาพ

5.1.4 ด้านวิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี

ผลของการศึกษาด้านวิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี โดยใช้เกณฑ์การปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คำวิเศษณ์ และปริบท พบว่าสอดคล้องกับข้อสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือมีวิธีการใช้ทั้งที่เหมือนหรือคล้ายกัน และที่ต่างกัน ดังนี้

5.1.4.1 วิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทย

วิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยจะไม่ใช้เดี่ยวๆ หรือจะไม่ปรากฏลำพัง แต่จะใช้ร่วมหรือปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คำวิเศษณ์ และการปรากฏที่ขึ้นอยู่กับปริบท กล่าวคือ

1) คำหลังกริยาที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก คำกริยาหลักในภาษาไทยแบ่งออกเป็นกริยาอาการ กริยากรรมและกริยาทวิกรรม ซึ่งพบว่าสามารถปรากฏร่วมกันได้ ดังนี้

1.1) คำหลังกริยาที่สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักซึ่งเป็นคำกริยาอาการได้ จากข้อมูลพบว่ามี 10 คำ คือ ไป มา ขึ้น ลง เสีย ไว้ ให้ ดู เข้า ออก

1.2) คำหลังกริยาที่สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักซึ่งเป็นคำกริยากรรมได้ จากข้อมูลพบว่ามีทั้ง 11 คำ คือ ไป มา ขึ้น ลง เสีย ไว้ ให้ ดู เข้า ออก เอา

1.3) คำหลังกริยาที่สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักซึ่งเป็นคำกริยาทวิกรรมได้ จากข้อมูลพบว่ามี 5 คำ คือ ไป มา เสีย ไว้ ดู

2) คำหลังกริยาที่ปรากฏพร้อมกับคำวิเศษณ์ จากข้อมูลพบว่ามี 8 คำ คือ ไป มา ขึ้น ลง เสีย ไว้ เข้า ออก

3) การปรากฏของคำหลังกริยาที่ขึ้นอยู่กับบริบท จากข้อมูลพบว่ามีคำเดียว คือคำว่า ให้ เท่านั้น

5.1.4.2 วิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาเกาหลี

วิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาเกาหลีจะไม่ใช้เดี่ยวๆ หรือจะไม่ปรากฏลำพังเช่นเดียวกับภาษาไทย แต่จะใช้ร่วมหรือปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลัก คำวิเศษณ์ ตัวเชื่อม และการปรากฏที่ขึ้นอยู่กับบริบท กล่าวคือ

1) คำหลังกริยาที่ปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลัก คำกริยาหลักในภาษาเกาหลีแบ่งออกเป็นกริยากรรม กริยากรรม กริยาวิกรรม คำกริยาบอกให้ทำ คำกริยาบอกการถูกกระทำ ยังมีคำคุณศัพท์หรือหน่วยคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลัก และคำนาม + 하다 ที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลัก ซึ่งพบว่าสามารถปรากฏรวมกันได้ ดังนี้

1.1) คำหลังกริยาที่สามารถปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลักซึ่งเป็นคำกริยากรรมได้ จากข้อมูลพบว่ามี 10 คำ คือ 가다, 오다, 지다, 버리다, 주다, 보다, 대다, -고 있다, -어 있다, -고 싶다

1.2) คำหลังกริยาที่สามารถปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลักซึ่งเป็นคำกริยากรรมได้ จากข้อมูลพบว่ามี 12 คำ คือ 가다, 오다, 지다, 버리다, 두다/놓다, 주다, 보다, 내다, 대다, -고 있다, -고 싶다

1.3) คำหลังกริยาที่สามารถปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลักซึ่งเป็นคำกริยาวิกรรมได้ จากข้อมูลพบว่ามี 1 คำ คือ 오다

1.4) คำหลังกริยาที่สามารถปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลักซึ่งเป็นคำกริยาบอกให้ทำได้ จากข้อมูลพบว่ามี 10 คำ คือ 오다, 지다, 버리다, 두다/놓다, 주다, 보다, 대다, -고 있다, -고 싶다

1.5) คำหลังกริยาที่สามารถปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลักซึ่งเป็นคำกริยาการถูกกระทำได้ จากข้อมูลพบว่ามี 4 คำ คือ 오다, 지다, 버리다, -고 있다

1.6) คำหลังกริยาที่สามารถปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลักซึ่งเป็นกริยาคำคุณศัพท์หรือหน่วยคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นกริยาหลักได้ จากข้อมูลพบว่ามี 7 คำ คือ 가다, 오다, 지다, 버리다, 주다, -고 있다, -고 싶다

1.7) คำหลังกริยาที่ปรากฏพร้อมกับคำกริยาหลักซึ่งเป็นคำนาม+하다 มี 4 คำหลังกริยา คือ 버리다, 두다/놓다, 대다

- 2) คำหลังกริยาที่สามารถปรากฏรวมกับคำวิเศษณ์ได้ จากข้อมูลพบว่ามี 7 คำ คือ
 가다, 오다, 지다, 버리다, 두다, 내다, 대다
- 3) คำหลังกริยาที่ปรากฏรวมกับตัวเชื่อม จากข้อมูลพบว่ามี 3 คำ คือ 가다(ไป)ที่ใช้กับ-
 며 หรือ 면서, 놓다 (ไว้) ที่ใช้กับ (으)니까 หรือ -고, และ 보다(ดู) ที่ใช้กับ-있으면
- 4) การปรากฏของคำหลังกริยาที่ขึ้นอยู่กับบริบท จากข้อมูลพบว่ามี 2 คำ คือ
 주다, 보다

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบความหมายและวิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี” ดังที่ได้สรุปไว้แล้วนั้น จะเห็นว่าในด้านความหมายและวิธีการใช้มีทั้งความเหมือน ความคล้าย และความต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับข้อสมมุติฐานที่ตั้งไว้ การวิจัยครั้งนี้ข้อสังเกตที่ควรกล่าวถึง 2 ประการ คือ

5.2.1 ด้านความหมายของคำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี

5.2.1.1 คำหลังกริยาบางคำของทั้ง 2 ภาษามีความหมายเด่นชัดเกี่ยวกับมิติของพื้นที่ รวมทั้งแนวผ่านและทิศทางในแนวนอนกับแนวตั้ง และมิติของปริมาณเด่นชัด ได้แก่ คำหลังกริยา ไป(가다) มา(오다) ขึ้น และ ลง(지다) ทั้งภาษาไทยกับภาษาเกาหลีแสดงความหมายเกี่ยวกับมิติของพื้นที่และมิติของปริมาณเช่นเดียวกัน Miller and Johnson-Laird (1974:406) อธิบายว่า การบอกทิศทางหมายถึงการบอกความสัมพันธ์ระหว่างแนวผ่านกับจุดที่ผู้พูดอยู่ วัตถุประสงค์ของการเปลี่ยนแปลงสถานที่จากสถานที่หนึ่งมาสู่อีกสถานที่หนึ่ง จุดระหว่งการเคลื่อนที่หนึ่งก็คือแนวผ่าน หมายถึงการรวมเป็นแนวเรียบของทุกจุดที่เกิดจากการเคลื่อนที่ จากความคิดนี้ทำให้สามารถอธิบายเชื่อมโยงกับมิติของปริมาณได้ กล่าวคือ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงปริมาณเมื่อใด ต้องมีปริมาณหนึ่งเป็นปริมาณตั้งต้น และมีอีกปริมาณหนึ่งเป็นปริมาณจุดหมาย ซึ่งเปรียบเทียบได้ว่าการเคลื่อนที่เปลี่ยนระดับจากปริมาณเริ่มต้นมาสู่ปริมาณจุดหมาย เหมือนกับปริมาณตั้งต้นเปรียบเทียบว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการเคลื่อนที่ การเปลี่ยนแปลงปริมาณของคุณสมบัติก็สามารถอธิบายได้เช่นเดียวกัน ว่าการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติขึ้นอยู่กับเปลี่ยนแปลงระดับของปริมาณของคุณสมบัติ

5.2.1.2 ความหมายของคำหลังกริยาสามารถแสดงการรับรู้และทัศนคติสากล และส่วนบุคคลต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพ คุณสมบัติได้ เช่น การใช้คำหลังกริยา ขึ้น ลง ในภาษาไทยกับ 지다(ขึ้น/ลง) ในภาษาเกาหลี ซึ่งมีความหมายที่ตรงกันบ้าง แสดงให้เห็นว่ามีการรับรู้ ทัศนคติ และมโนทัศน์ต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ชาวไทยกับชาวเกาหลีมองอย่างเป็นระบบเดียวกัน ผู้ที่

เรียนภาษาจึงใช้คำหลังกริยา ขึ้น และ ลง ได้โดยไม่มีปัญหา แต่ความแตกต่างของสิ่งแวดล้อมและความคิดของชาวไทยกับชาวเกาหลีทำให้ผู้เรียนภาษาใช้คำหลังกริยาต่างกันได้ เช่น ชาวเกาหลีมีความรู้สึกต่อการเปลี่ยนแปลงความหนาวที่ต่ำกว่าเดิม ชาวเกาหลีที่เรียนภาษาไทยอาจใช้คำหลังกริยา ขึ้น ในภาษาไทย ว่าอากาศหนาว ขึ้น เนื่องจากความคิดว่าปริมาณความหนาวมากขึ้นกว่าเดิม สุดา อังกูระวรานนท์ (2527:23) อธิบายว่า ความหมายที่แสดงทัศนคติและความรู้สึกของผู้พูดนั้นอาจจะได้มาจากประสบการณ์หรือจากเหตุการณ์ หรือจากเรื่องราวที่เกิดขึ้น ความหมายแฝงนี้อาจจะแตกต่างกันได้ระหว่างบุคคล วัฒนธรรม สังคม และสิ่งแวดล้อม จึงทำให้มโนทัศน์เกี่ยวกับภาษาแตกต่างกันบ้าง

5.2.2 ด้านวิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี

วิธีการใช้คำหลังกริยาของทั้ง 2 ภาษาสังเกตได้ว่า ความหมายของคำหลังกริยาเป็นปัจจัยหนึ่ง และคำวิเศษณ์ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ใช้เป็นตัวกำหนดให้คำหลังกริยาปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักได้หรือไม่ได้ คำวิเศษณ์ในภาษาไทย มาก หรือ น้อย ที่แสดงปริมาณและจำนวนนั้น ต้องปรากฏร่วมกับคำหลังกริยาที่แสดงการเปลี่ยนแปลงปริมาณหรือจำนวนด้วย เช่น เขารักฉันมากขึ้น ฉันซื้อเสื้อน้อยลง อาจเป็นเพราะว่าความหมายของปริมาณหรือจำนวนอยู่ที่ความหมายของคำวิเศษณ์มากกว่าความหมายของคำหลังกริยา ขึ้น ลง ซึ่งบอกการเปลี่ยนแปลง และอีกประการหนึ่ง คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลีสามารถปรากฏซ้อนกันได้มากกว่า 1 คำ เช่น แดงผอมลง ไป อาจเป็นเพราะว่าคำหลังกริยาแสดงความหมายทางไวยากรณ์ ความหมายของคำหลังกริยาแต่ละคำจึงสามารถแสดงการรับรู้ ความคิด และความรู้สึกต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวเราอย่างลึกซึ้งและชัดเจนมากขึ้นได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบความหมายและวิธีการใช้คำหลังกริยาในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี” ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเพื่อให้ความรู้เชิงภาษาเกี่ยวกับเรื่องคำหลังกริยาของทั้ง 2 ภาษามีความชัดเจนยิ่งขึ้น จึงมีข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.1 ควรมีการศึกษาวิธีการปรากฏของคำหลังกริยาที่ซ้อนกันได้มากกว่า 1 คำ โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำหลังกริยาทั้ง 2 คำนั้น ทั้งในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี

5.3.2 ควรมีการศึกษาคำหลังกริยาที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักบางคำได้ แต่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลักบางคำไม่ได้ ทั้งในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี

5.3.3 ควรมีการศึกษาคำหลังกริยาที่แสดงความหมายในเชิงตรงกันข้ามอย่างละเอียดทั้งในภาษาไทยและภาษาเกาหลี โดยเชื่อมโยงกับการศึกษาความหมายประจำคำ เช่น ไป – มา, ขึ้น – ลง, เข้า – ออก ในภาษาไทย และ 가다(ไป)-오다(มา), 지다(ขึ้น/ลง) ในภาษาเกาหลี

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- เซ ชางซอง. (2543). *ภาษาเกาหลีเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เนติกุล.
- _____. (2543). *ภาษาเกาหลีระดับกลาง*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เนติกุล.
- ฉวงส์ ฮวันซึง. (1993). *ภาษาเกาหลี*. สงขลา : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- นววรรณ พันธุมเมธา. (2510). *โครงสร้างของหน่วยแก่นของกริยาวลี*. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- _____. (2520). *การใช้ภาษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สตรีสาร.
- _____. (2527). *การใช้ภาษา 2*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พลพันธ์.
- _____. (2544). *คลังคำ*. กรุงเทพฯ : อมรินทร์.
- _____. (ม.ป.ป.). *ไวยากรณ์ไทย*. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- บรรจบ พันธุมเมธา. (2541). *ลักษณะภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พิมพ์ บำรุงสุข. (2515). *คำหลายหน้าที่ในภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- ภาณุ ลังชะวร. (2527). *ความสัมพันธ์ทางอรรถศาสตร์ระหว่างคำนามกับกริยาในประโยคภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์. (2531). *ภาษาถิ่นตระกูลไทย*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิจินต์ ภาณุพงศ์. (2543). *โครงสร้างของภาษาไทย:ระบบไวยากรณ์*. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิชชุ เวชชาชีวะ. (2542). *ความสัมพันธ์ไทย-สาธารณรัฐเกาหลี: จากอดีตและปัจจุบันสู่ออนาคต*. กรุงเทพฯ : โครงการเกาหลีศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศรินทิพย์ วัชรวัฒนากุล. (2528). *การรวมความหมายในคำกริยาภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.

- สร้อยญา เศวตมาลย์. (2542). *การแบ่งกลุ่มภาษาตามแนวภาษาศาสตร์:เชิงโครงสร้างและเสริมประวัติ*. กรุงเทพฯ : อักษรพัฒนา.
- สุดา รังกุพันธ์. (2535). *กริยารอง ไป และ มา ในภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์ อ.ม (ภาษาศาสตร์).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- สุดาพร ลักษณะียนาวิน. (2529). “ว่าด้วยทฤษฎีปฏิบัติลักษณะ: ความหมายของคำว่า ขึ้น และ ลง,”
ใน *สัตตศาสตร์และภาษาศาสตร์*. หน้า 13-23. กรุงเทพฯ : เทคเพรสเซอร์วิส.
- โสภาวรณ แสงไชย. (2537). *กริยารอง ขึ้น และ ลง ในภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์ อ.ม (ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- อรทัย เดชธำรง. (2513). *หน้าที่ของคำ ให้ ในภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์ อ.ม (ภาษาไทย).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- อุดม วโรตม์ลิขิตดิษฐ์. (2537). *ภาษาศาสตร์เหมาะสมเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : ต้นธรรม.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (2480). *หลักภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ภาษาเกาหลี

- 강현화. (1998). *국어의 동사연결 구성에 대한 연구*. 연세대학교 언어정보개발연구원.
서울 : 한국문화사.
- 강흥구. (1999). *국어보조동사의 통사, 의미론적 연구*. 대전 : 충남대학교 대학원
석사학위논문.
- 고려대학교. (2000). *한국어 2,3,4 권*. 서울 : 한국어문화연수부 편. 민족문화연구소.
- 고영근 남기심. (1999). *표준국어문법론*. 서울 : 탑출판사.
- 구종남. (1985). *보조동사의 통사, 의미 연구*. 전주 : 전북대학교 대학원 석사학위논문.
- 김경신. (1999). *합성동사의 대립관계 연구-방향성동사를 중심으로*. 서울 : 서강대학교
대학원 석사학위논문.
- 김기혁. (1987). *국어보조동사 연구*. 서울 : 연세대학교 대학원 박사학위논문.
- 김영신. (1997). *강조보조용언 연구*. 서울 : 이화여자대학교 대학원 석사학위논문.
- 김영태. (1997). *현대국어보조용언 연구*. 대구:문창사.
- 박건숙. (1998). *자연어처리를 위한 동사 가다 구문 분석*. 서울 : 상명대학교 대학원
석사학위논문.
- 손세모들. (1996). *국어보조용언 연구*. 서울 : 한국문화사.
- 신언호. (2000). *현대국어의 상에 대한 연구*. 경기도 : 인하대학교 대학원 석사학위논문.

- 양정석. (1992). *국어동사의 의미분석과 연결이론*. 서울 : 박이정출판사.
- 우재복. (1991). *반의어오다, 가다의 의미 연구*. 전주 : 전북대학교 대학원 석사학위논문.
- 유영길. (1995). *국어보조동사연구*. 서울 : 한국외국어대학교 대학원 석사학위논문.
- 육미란. (1999). *국어보조용언의 특성과 의미연구*. 대전 : 충남대학교 대학원 석사학위논문.
- 이금희. (1996). *현대국어보조용언연구*. 서울 : 성균관대학교 대학원 석사학위논문.
- 이수련. (2001). *한국어와 인지*. 서울 : 박이정 출판사.
- 이옥연. (1997). *국어의 인식시제연구*. 서울 : 서강대학교 대학원 석사학위논문.
- 이준희. (1991). *상하이동동사의 의미 연구*. 서울 : 한양대학교 대학원 석사학위논문.
- 임호빈 홍경표 장숙인 공저. (1997). *외국인을 위한 한국어 문법*. 서울 : 연세대학교 출판부.
- 정은정. (2000). *보조용언 주다 구문 연구*. 서울 : 고려대학교 대학원 석사학위논문.
- 조항범 역. (1994). *의미분석론. 성분분석의 이론과 실제*. 서울 : 탑출판사.
- 최현배. (1937). *우리말본*. 서울 : 정음사.
- 한글학회. (2000.8). *“보조동사 가다의 의미연구”*. 한발한글 제 5 호. 대전 지회.
- 한송화. (2000). *현대국어자동사 연구*. 연세대학교 언어정보개발연구원. 서울 : 한국문화사.

ภาษาไทยอังกฤษ

- Jackendoff, Ray. (1993). *Patterns in The Mind*. Harvester Wheatsheaf.
- Lakoff, George and Mark, Johnson. (1980). *Metaphors We Live By*. London : Chicago Press.
- Lyons, John. (1981). *Language and Linguistics an Introduction*. Cambridge : Cambridge Uni. Press.
- Miller, G. A. and Johnson-Laird, P.N. (1976). *Language and Perception*. Cambridge : The Belknap Press.
- Tepkanjana, Kingkarn. (1986). *Serial Verb Constructions in Thai*. Dissertation, Ph.D. (Linguistics). Michigan : Graduate School, University of Michigan. Photocopied.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาว ชอนเคียง ฮัน
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2516
สถานที่เกิด	เมืองบุนชุน (Busan) สาธารณรัฐเกาหลี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	236/350 ซอยนาทอง 7 ถนนรัชดาภิเษก แขวงดินแดง เขต ดินแดง กรุงเทพฯ 10310 ศรีวิราแมนชั่น 1 ห้อง 350
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์พิเศษสอนภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538	ปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยบุนชุนภาษา และกิจการต่างประเทศ
พ.ศ. 2541	ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษา และกิจการต่างประเทศ
พ.ศ. 2546	ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ ประสานมิตร